

ገ

ገ ከ“ጀ” ፊደል ዘር ቀጥሎ የሚመጣ የአማርኛ ፊደል (ግዝዝ ሆኖ)።

ገሃ ስ 1. ጠንካራነት የሌለው፣ በቀላሉ ፍርክስከስ የሚልና እርጥበት ተሎ የሚለየው የአፈር አይነት። 2. በፍም የሚበሰል ብርኩታ፣ ቂጣ።

ገሃነም ስ ሃጢአት የሰራ ወይም በደል የፈፀመ ሰው ከሞት በሂሳ ቅጣት ይቀበልበታል ተብሎ በሃይማኖት ሰዎች ዘንድ የሚታመንበት የስቃይና የፍጻ ቦታ።

ገሃነመ እሳት ዝ.ከ.

ገሃድ ስ 1. ሰውር ያልሆነ፣ ግልፅ ወይም ይፋ። 2. “ጋድ” ን ተመ.

***ገለለ**

ገለልተኛ ት 1. በሰው ነገር ጣልቃ የማይገባ። 2. ከሌላው ነጠል ወይም ራት ብሎ ያለ።

ገለልተኛ አገሮች ስ ሃያላን ተብለው ከሚታወቁት አገሮች ጋር ከየትኛውም ያልወጡ ወይም የእነሱ ተባባሪ ያልሆኑ አገሮች።

ግላሎ (ገላሎ፣ጋለሎ) ስ ከእርሻና ከአዝርአት መሃል ተነትሎ ወደ ውጭ የሚጣል አረም።

ግል በፊደል ተራው ተመ.

ተገለለ ግ ተለየ፣ ተነጠለ፣ ራቀ፣ ብቸኛ ሆነ።

አገለለ ግ ለየ፣ ነጠለ፣ አራቀ፣ ለብቻ አደረገ።

ገለመጠ “ገላመጠ” ን ተመ.

ገለማ ግ 1. ብዙ ከመመገብ የተነሳ አንገፈገፈ (ብዙ ጊዜ ጣፋጭ ነገር)። 2. ጣእሙ ወይም ሽታው ተበላሽ (ብዙውን ጊዜ ምግብ)።

ገለሞተ

ገለሞተች ግ ጋለሞታ ሆነች።

ጋለሞታ ስ 1. እድሜዋ ለትጻር ደርሶ ያላገባችና ብቻዋን የምትኖር ሴት። 2. ባል አግብታ የሞተባትና ብቻዋን የምትኖር ሴት። 3. ሽርመጣ፣ አመንገራ ሴት። 4. ባል ፈታ ብቻዋን የምትኖር ሴት።

ግለሙትና ስ 1. የብቸኝነት ኑር (ለሴት) 2. የዘመኑ ኑር፣ ሽርመጥና ።

አገለሞተ ግ ከባልዋ የተፋታች ሴትን አስጠጋ ወይም ረጸ።

***ገለሰለሰ**

ገለሰላሳ ት ክፍል ክፍል ብሎና ተዘናፍሎ

የሚታይ (የጤፍ ዛፋ፣ ሳር፣ ፀጉር)።

ተግለሰለሰ ግ ክፍል ክፍል ብሎ ተዘናፍሎ ወይም ተኛ (የጤፍ ዛፋ፣ ፀጉር፣...)።

አግለሰለሰ ግ ክፍል ክፍል ብሎ እንዲዘናፍሎ ወይም እንጂተኛ አደረገ (የጤፍ ዛፋን፣ ፀጉርን፣...)።

ገለሰሰ ግ 1. ገለፈጠ ወይም ድድን አሳየ። 2. (ሰው ወይም ነፋስ) ዛፍን ከስር ነትሎ ጣለ። ገረሰሰ፣ ገነደሰ።

ተገለሰሰ ግ ተገረሰሰ፣ ተገነደሰ (ዛፍ)።

ገለሰ¹ ግ እንደ ቀሚስ ያለ ልብስን በመግለጥ ወይም በመግፈፍ እርቃንን አሳየ፣ ራቀት አደረገ።

ተገለሰ ግ ተገለጠ፣ እርቃንን ቀረ፣ ተራቆተ።

ገለሰ² ግ ላይ ላይን ብቻ አቃጠለ፣ አሳረረ(አሳት)። አገሮውን አሳት ገለበ።

ግልብ ት 1. በደንብ ያልበሰለ ወይም ላይ ላይን ብቻ አሳት ያገኘው። 2. (ዘይ.) ሀ. በጠለቀ እውቀት ላይ ያልተመሰረተ ወይም በደንብ ጥናት ያልተደረገበት፣ ብሰለት የለለው። **ያቀረበው ሃሳብ ግልብ ነው**። ለ. የጠለቀ እውቀት የለለው፣ ጥራዝ ነጠቅ (ሰው)።

ተገለበ ግ ላይ ላይን ተቃጠለ ወይም አረረ።

***ገለበለበ**

ግልብልብ ት በፍጥነት ተሎ ተሎ የሚነድ ወይም የሚቃጠል (እንደሳርና ገለባ ያለ ነገር)።

ተግለበለበ ግ በፍጥነት ተሎ ተሎ ነደደ፣ ተንቀለለ፣ ተንበለለ።

አግለበለበ ግ በፍጥነት ተሎ ተሎ አንቀለቀለ፣ አነደደ፣ አንበለለ።

ገለበጠ ግ 1. አንድን ነገር ከአንድ እቃ ወደ ሌላ እቃ አሃወረ። 2. አጋባ፣ ባዶ አደረገ። 3. ደፋ፣ ከነበለ። 4. በብዛት ጠጣ ወይም ከለበሰ። 5. ለወጠ፣ ቀየረ (ፍርድን፣ ሃሳብን፣ . .)። 6. የውስጡን ወደ ውጭ ወይም የታቹን ወደ ላይ በኩል አደረገ። 7. አንድን ዕውፍ ከሌላ ዕውፍ ላይ እየወሰደ ገፈ ወይም ቀዳ። 8. ከአንድ ቋንቋ ወደ ሌላ ተረጎመ ። 9. በሃይል ስልጣን ነጠቀ ወይም ወሰደ። **የዘውድ አገዛዥን የገለበጠው ወታደር ነው**።

ገልብጥ ት (ስድብ) ጠጪ፣ ቀምቃሚ።

ገልባጣ 1. በአንድ አሳብ የማይረጋጋ፣ አጅም የለት፣ ወላዋይ። 2. ቅርፅ እንደ ሰፈድ ወይም ዝርግ ስንግ ያለ ሆኖ ከስረኛው ወይም ከታችኛው ክፍል ወደላይ የተለመጠ፣ ገላሳ (እቃ)።

ገልባጭ ግ ገልብጥ።

ገልባጭ መኪና እንደ አፈር፣ አሸዋ፣ ድንጋይ ያሉትን ነገሮች ተጭኖ ሌላ ቦታ በመውለድ ያለ ሰው ጉልበት በራሱ ሃይል ግራገፍ የሚችል መኪና።

ግልባጭ ስ ቅጅ፡ ኮፒ (የዕሁፍ)።

ግልብጥ ት 1. የውስጠኛው ክፍል ወደላይ የሆነ ወይም የተገለበጠ። 2. ወላዎይ፣ በሃላቡ የማይረጋ፣ የቀድሞ ሃላቡን ለውጦ ተቃራኒውን የያዘ። ስ 3. አሰራሩ ወደ ውጭ የሆነ ጉንጉን፣ የሹርባ አይነት።

ተገለበጠ ግ 1. ተደፋ፣ ተከነበለ። 2. የውስጠኛው ወይም የታችኛው ክፍል ወደ ውጭኛው ወይም ወደላይኛው በኩል ሆነ። 3. ተለወጠ፣ ተቀየረ (በፊት ከነበረው አስተሳሰቡ፣ እምነቱ፣...)። 4. በሃይል ከስልጣኑ ተወገደ ወይም ወረደ። 5. ተተረጎመ፣ ተወሰደ። ይህ ቃል ከእንግሊዘኛ የተገለበጠ ነው። 6. ከሌላው ነገር ላይ ተቀዳ፣ ተፃፈ።

ተገለባበጠ ግ 1. ተተረጎመ፣ ተመሰቃቀለ። 2. ተቀያየረ፣ ተለዋወጠ (ሃሳብ፣ ውሳኔ፣...)። 3. በፊት የነበረው ሃሳቡ፣ ውሳኔው፣ አጽሙ ተለወጠ ወይም ተቀየረ።

ተገለባባጭ ት ሃሳቡን የሚቀያይር፣ ወላዎይ፣ በአንድ አጽም የማይፀና።

ተገላበጠ ግ 1. ከነበረበት ከአንደኛው ወገን፣ አቅጣጫ ወይም ጎን ወደ ሌላው ወገን ወይም አቅጣጫ ዞረ። 2. በመግዛትና በመሸጥ ሂደት ላይ ገንዘቡ ተንቀሳቀሰ። 3. ከመወረር የተነሳ ከወደመቀመጫ በኩል ያለ የሰውነት ክፍል በመራመድ ጊዜ ገልቶ በሚታይ ሁኔታ ተንቀሳቀሰ።

አገለባበጠ ግ 1. አተረጎመ፣ አመለካከቱ። 2. ቀያየረ፣ ለዋወጠ። 3. ሸቀጥን በመግዛትና በመሸጥ ገንዘብን አንቀሳቀሰ።

አገላበጠ ግ 1. አለዋወጠ፣ አቀያየረ፣ አዘዋወረ። 2. ሸቀጥን በመግዛትና በመሸጥ ገንዘብ አንቀሳቀሰ። 3. መታ፣ አንቆራጠጠ (በዱላ)። 4. እየገለጠ እየ (መፅሃፍን፣ መፅሃትን፣...)።

አስገለበጠ ግ አራቱ የገፈውን ወይም የሰራውን ሌላ ሰው እንዲቀዳ፣ እንዲፀፍ ፈቀደ፣ አስከረጀ።

ገለባ ስ 1. የተሰበረ የገብስ፣ የሰንደ፣... አገዳ ወይም የብርሀ ድቃቂ። 2. የአህጻ አሰር፣ ጉቶ፣ እንግዳሎ። 3. (ዘይ.) ቀላል፣ ፍራቢስ ቆም ነገር የሌለው።

*ገለታ

ግልቱ ት ከርታታ፣ ባካና፣ ባተሊ። ተንገላታ ግ ተገላላ፣ ተንከራተተ። አንገላታ ግ አገላላ፣ አንከራተተ።

ገለታ ስ ወርታ፣ ወለታ፣ ብድራት።

*ገለደ

ገለዋዳ ት (ስድብ) ስራ ፈቶ ወዲያ ወዲህ የሚል፣ አውደልዳይ። ተንገላወደ ግ ስራ ፈቶ ወዲያ ወዲህ አለቱረ።

አንገላወደ ግ ስራ አስፈታ፣ ወዲያና ወዲህ አንቀላለ።

*ገለደመ

ገለድም ስ ከወገብ በታች ሰውነት ላይ ተጠምጥሞ የሚለበስ ብትን ወይም ዝርግ ጨርቅ፣ሽርጥ።

ገለድሞሽ ዝ.ክ.

ተገለደመ ግ በወገብ ላይ ታሰረ፣ ተሸረጠ (ያልተሰፋ ብትን ጨርቅ፣ ሽርጥ)።

አገለደመ ግ አሸረጠ፣ ከወገቡ በታች ሰውነት ላይ በመጠምጠም ያልተሰፋ ጨርቅን ወይም ገለድምን ለበሰ።

ገለደ ስ ቅርፅ ደጋን የበግ ፀጉር መሸለቻ ቢላዋ።

*ገለጀጀ

ገለጃጃ (ገለጀጅ) ት (ስድብ) ቂል፣ ሞኝ፣ ነሁላላ ፣ጅል።

ተንገላጀጀ (ተንገለጀጀ) ግ ተጃጃለ፣ ሞኝ ሆነ፣ ቆለ።

አንገላጀጀ (አንገለጀጀ) ግ አጃጃለ፣ አቆለ፣ ሞኝ አደረገ።

*ገለገለ

ግልጋሎት ስ ጥቅምተኛ።

ተገለገለ ግ ለአንድ አይነት ተግባር ተጠቀመ። በገንኪ የተገለገለ ብዙ ሰው ነው / መኪናውን ለሰራ ብቻ የተገለገለበት።

ተገልጋይ ት ተጠቃሚ ።

አገለገለ ግ 1. ጥቅም ሰጠ ወይም ጥቅም ላይ ዋለ። 2. ተቀጣሪ በመሆን ወይም በሌላ መልክ ስራ ሰራ፣ የጉልበት፣ የእውቀት አገልግሎት አሰረከተ።

አገልጋይ ት ተቀጥሮ የሚያገለግል (ብዙውን ጊዜ በገለሰብ ቤት ውስጥ)።

አገልግሎት ስ ጥቅምተኛ ስራ።

ከአገልግሎት ውጭ ነው እርጅቷል ወይም ተበላሽቷል፣ ጥቅም አይሰጥም።

የአገልግሎት አንድ ሰው ለተሰጠው ገልጋሎት የሚከፍለው ተወግሮ ከፍታ ወይም አንድ ሰው ለሰጠው አገልግሎት የሚከፈለው ተወግሮ ከፍታ።

የአገልግሎት ካሳ ስ አንድ ሰው ተቀጥሮ ካገለገለበት መስሪያ ቤት ሲለቅ ወይም መስሪያ ቤቱ ሲፈርስ መስሪያ ቤቱ የሚሰጠው ገንዘብ ። የአገልግሎት ዘመን አንድ ሰው ወይም ነገር የሰራበት ወይም የሚሰራበት፣ ጥቅም የሰጠበት ወይም የሚሰጠበት ጊዜ።

ገለጠ (ገለፀ) ግ 1. ገፈፈ፣ ገለበ፣ ከፈተ (ለብስን፣መጋሪጃን፣የተሸፈነን፣የተከፍነን፣ ነገር)።

2. ወለል አለ። ብርሃን ሆነ። ጠራ። ለቀቀ። **ወለግጥ ገለጠ።** 3. ምስጢርን በይፋ አወጣ። ተናገረ ወይም አወራ። 4. አስረዳ። አብራራ። አፍታታ። ግልፅ አደረገ።

መግለጫ ስ 1. ስለአንድ ጉዳይ በፅሁፍ ወይም በቃል የሚቀርብ ማብራሪያ። 2. አንድ ምልክት ስለሚወክለው ሃሳብ ማብራሪያ ሆኖ የሚያገለግል ፅሁፍ።

ገለጻ(ገለጻ) ስ ማብራሪያ። መግለጫ ።

ገለጻ ጳ ሚዳ። መስክ ወይም በላይ ላይ የተሰራ ወይም የበቀለ ነገር የሌለበት። በምንም ነገር ያልተሸፈነ (ባይ መሬት)።

ገለጻ (ብዙ ጊዜ ከ "ብ" ጋር ይነገራል) ስ 1. ያለምንም ተሻሚ። ለብቻ። **የሚፈለገውን በገለጻ አገኘው።** 2. ዝናብ ወይም ደመና የለለው። ብራ (ቀን። ሰማይ)።

ግልፅ (ግልጽ) ጳ 1. ገንድ። ይፋ። 2. ሽፍን ወይም ድፍን ያልሆነ። **ግልፅ መሆኑ።** 3. የተብራራ። ቀላል። ውስብስብ ያልሆነ (ሃሳብ። ፅሁፍ።...)

ተገለጠ ገ 1. ተገፈፈ። ታየ። ተከፈተ (የተሸፈነ ነገር)። 2. ይፋ ወጣ። ተናገረ ወይም ተወራ (ምስጢር)። 3. ግልፅ ሆነ። ታወቀ። ታየ።

ተጋለጠ ገ 1. የፈፀመው ድርጊት ይፋ ወጣ። ታወቀበት። 2. ለአደጋ። ለአፍሪት።... ተዳረገ። ተጋፈጠ። 3. ችግር ወይም አደጋ ሊደርስበት ሆነ። ለአደጋ ወይም ለችግር ተመቻቸ።

አጋለጠ ገ 1. አሳልፎ ሰጠ። ወንጀለ (ምስጢር በማውጣት)። 2. አንድን ነገር አብሮ ለማድረግ ከተሰማግ ሲሄድ ሃሳቡን ለውጦ አፈገፈገ። አጋፈጠ።

ገለጠመ ገ 1. ሰበረ። ቀለጠመ። አነከተ። 2. ገረሰሰ። ገንደሰ። ጣለ(ዛፍን)። 3. (ዘይ.) ናቀ። ሰደሰ። አዋረደ።

ገለጠጠ ገ በለጠጠ። በጣም ገለጠ።

መገለጢጥ ጳ (ስድብ) በሆነው ባልሆነው የሚስቅ። ገልፋጣ።

ገልጣጣ (ገለጠጥ) ጳ መገለጢጥ።

ተገለጠጠ ገ ተበለጠጠ። በጣም ተገለጠ።

ተንገለጠጠ ገ ተገለጠጠ።

አንገለጠጠ ገ ገለጠጠ።

ገለፅ "ገለጠ"ን ተመ.

ገለጻ "ገለጠ" ስር ተመ.

ገለፈት ስ 1. ቅርፊት። ለጣጭ። ሽፋን (የጥራጥሬ።...)

ገለፈጠ ገ 1. በሆነ ባልሆነው ነገር ሳቀ። ድዱን ገለጠ። 2. ላጠ። ገለፈፈ።

ገልፋጣ (ገለፈጥ) ጳ (ስድብ) በሆነ ባልሆነ ነገር የሚስቅ። መገለጢጥ።

ግልፍጥ ዝ ዝ.

ተገለፈጠ ገ ተላጠ። ተገለፈፈ።

ገለፈፈ ገ ላጠ። ገፈፈ (ገለፈትን። ቆዳን)።

ገለፈፍ (ገልፋፋ) ጳ ሞን። ጅል። ቂል።

ግለፋፈ ስ ለጣጭ። ቅርፊት።

ግልፍፍ ጳ ገለፈፍ።

ተገለፈፈ ገ ተላጠ። ተነሳ (ቆዳ። ቅርፊት።...)

ገላ ስ ከላይ የሚታየው ሰውነት ወይም አካል።

ገላው ነውር አወጣ ገላው አበጠ ወይም ቆሰለ ወይም ለምፅ ወጣበት።

ገላውን ሰደደ አረፈ። ፍርሃት አልባ ሆኖ ያለ ስራ ወይም ያለ ስጋት ተቀመጠ።

የገላ ሳሙና ስ በተለይ ለሰውነት መታጠቢያ የተሰራ ሳሙና።

ገላ ነክ ስ ከወሰጥ የሚለበስና በቀጥታ ገላ ላይ የሚያርፍ (ውስጥ ልብስ። መታገታ)።

ገላላ "ግለጠ" ስር "ግላላ"ን ተመ.

ገላመጠ (ገለመጠ) ገ 1. በግልጫ ላይን ተመለከተ። 2. አቃጠለ። ፈጀ(የእሳት ወላፊን)።

ግልምጫ ስ የጥላቻ። የንቀት። የቀጣ አስተያየት።

ተገላመጠ ገ 1. ወደ ሂላ ወይም ግራና ቀኝ ዞር ዞር ላያለ አየ። 2. ገላመጠ።

ገላገለ ገ 1. ለያየ ወይም አሰጣለ። ከሐኪላ (አየተደባደቡ ወይም አየተጣለ ያሉ ሰዎችን)። 2. አስታረቀ። አስማማ። 3. ከችግር። ከመከራ።... አሳረፈ። አላቀቀ።

ገላጋይ ጳ ተው ባይ። አስታራቂ።

ገላግሌ ጳ የሚያረካ። የሚያስደስት። አንጀት አርሰ።

ግልግል ስ 1. እርይታ። እረፍት። 2. እርቅ። ሽምግል።

ተገለገለ ገ ለማታ ወይም ለደባደብ አለ። ተጋበዘ።

ተገላገለ ገ 1. ከችግር። ከስቃይ። ከጭንቀት።... ተላቀቀ። አረፈ። 2. ታረቀ። ተሰማማ።

ተገላገለኝ ገ ወለደኝ።

አገላገለ ገ 1. አለያየ። ከሐኪላ። አስተው። ገላገለ (አየተደባደቡ ወይም አየተጣለ ያሉ ሰዎችን)። 2. አዋለደ።

ገላጣ "ገለጠ" ስር ተመ.

ገል ስ በአብዛኛው ለእሳት መጫሪያ የሚያገለግል

የሸክላ እቃ ሰባሪ።
ገልጻጭ "ገለበጠ" ስር ተመ.
ገልብጥ ዝ. ከ.
ገልቱ ት (ስድብ) ሙያ ቢስ፥ ረሀ፡፡
ገልጥዳ "ገለወደ" ስር ተመ.
ገልጃጃ "ገልጃጃ" ስር ተመ.
ገልጣጣ "ገለጠጠ" ስር ተመ.
ገልፋጣ "ገለፈጠ" ስር ተመ.
ገልፋፋ "ገለፈፈ" ስር ተመ.

ገመለ ግ 1. በወፍራሙ የተሰካን የማሽላ ወይም የቦቆሎ ሊፕ በወፍራሙ ጋግሮ ሳይሰስል አወጣ።
 2. ወፍራምና የማያምር እንጀራ ጋገረ።
ግምል ስ 1. ሳይሰስል የወጣ ጻባ ወይም ቂጣ።
 ት 2. (ዘይ.)ከተቀመጠበት የማይነሳ፥ ውዝፍ፥ ሰነፍ።

ተገመለ ግ ተጋግሮ ሳይሰስል ወጣ (ቂጣ፥ጻባ፥...)።
ገመመ ግ ሰበረ ወይም ንረደ (የሸክላ እቃ እንገትን)።

ገመሞ ት አንገቱ የተሰበረ ወይም የተሸረፈ (እንሰራ፥ ገንቦ፥...)።
ገመሞ ራስ ስ (ስድብ) ትልቅና ሞላላ የሆነ ራስ።

ገመምተኛ "ግገመ" ስር ተመ.
ገመረ ግ አደገ፥ ተለቀ፥ ከፍ አለ።
ገመሬ [ዝንጀሮ] ስ ትልቅ አውራ ዝንጀሮ።
ገመሮ "ገመሮ"ን ተመ.

ገመሰ ግ 1. ሁለት ቦታ ከፈለ፥ ሁለት አደረገ።
 2. አረሰ፥ሰነጠቀ(መሬትን)። 3. ፈነከተ፥ ተረተረ።

ገሚስ ት ግማሽ ወይም እኩሌታ።
ግማሽ ስ አንድ ሁለተኛ ወይም የአንድ ነገር እኩሌታ።

ግማሽ ቀን ስ ከሰአት በፊት ወይም ከሰአት በሂላ ያለው ቀን።
ተጋመሰ ግ 1. እኩል ተጋራ ወይም ተካፈለ።
 2. ግማሽ ላይ ደረሰ፥ ሊያልቅ ተቃረበ።
ተጋማሽ ት ግማሽ ወይም እኩሌታ።

አጋመሰ ግ 1. አካፈለ ወይም አጋራ። 2. ግማሽ ላይ አደረሰ ወይም ሊጨርስ ተቃረበ።
አጋማሽ ት ግማሽ ወይም እኩሌታ።

***ገመሽረ**
ተገመሽረ ግ 1. አማረበት፥ ተዘናፈለ፥ ጻበረ (ሰብል፥ ሳር፥...)። 2. (ዘይ.) የኩራት አካሄድ ሂደት፥ ተጎማለለ።

አገማሽረ ግ አሳመረ፥ አዘናፈለ፥ አጻበረ (ሰብልን፥ ሳርን፥...)።
ገመተ ግ 1. በእይነ ሁለና መዘነ ወይም ገመገመ።
 2. ይሆናል ብሎ አሰበ።

ገማች ት ግጋ የሚተምን።
ግምት ስ 1. የአንድ ነገር (የመጠን ወይም የልክ) ተመን። 2. ትክክለኛው መጠን፥ ልክ ወይም ሁኔታ ሳይታወቅ በይሆናል እንዲህ ነው ተብሎ የሚሰጥ አስተያየት።

ተገመተ ግ 1. በይሆናል ተመዘነ፥ ተለካ፥ ተገመገመ። 2. በሰራው፥ በተናገረው፥... ተመዘነ፥ ተገመገመ፥ ትክብት ላይ ወደቀ።
ተገማመተ ግ እርስ በርስ ተፈታተነ፥ ተምክከረ (በጉልበት፥ በጠባይ) ።

አገማመተ ግ አስተዛዘበ።
አስገመተ ግ ትክብት ላይ ጣለ።
ገመነ ግ ተናደደ፥ በገነ።
ተገመነመነ ዝ. ከ.

ገመና ስ 1. እንጻይታወቅ ወይም እንጻይገለጥ የሚፈለግ ነውር፥ ድክመት፥ እንክን። 2. ሌላ ሰው እንዲያውቀው የማይፈለግ የራስ ችግር ወይም የግል ሁኔታ።
ገመና ከታች ነውርን ወይም ምስጢርን የሚደብቅ ወይም የሚጠብቅ።

ገመደ ግ ሽረበ፥ አጠላለፈ (ከርን፥ገመድን፥...)።
ገመድ ስ ከፈትል ወይም ከልጥ ወይም ከቃጫ፥... እየተሸረበና እየተጠላለፈ የሚሰራና ለማሰሪያ፥ ለማንጠልጠያ፥... የሚያገለግል ነገር።

ገመድ

በገመዱ ገባ እንጹ በሰራው ወንጀል ወይም ነገር ሌላው ተቀጣ፥ ታሰረ።

[የ]ገመድ ገሳይ ስ ጫፍና ጫፍን ተይዞ በጭንቅላት ላይና በእግር ስር የሚዘርን ገመድ በተደጋጋሚ በመዝለል የሚደረገው ወዋታ።

ገመድ አፍ (ስድብ) ተብታባ፥ ኮልታፋ (ለአዋቂ)።

ገመድ ጉተታ ስ ቁጥራቸው የተመጣጠነ ሁለት ቡድኖች ከወዲያና ከወዲህ የገመዱን ጫፍ ጉይዘው በመጎተት አንደኛው ወገን ሌላውን ከተወሰነ ክልል ውስጥ ጎትቶ ለማስገባትና አሸናፊ ለመሆን የሚደረግ የውድድር ወዋታ።

ገመደለ ግ 1. በትልቁ ቆረሰ (ለምሳሌ ጻባን)።

2. አዛባ፣ አጣመመ (ፍርድን)። 3. አራከሰ፣ ዝቅ አድርጎ ገመተ (ዋጋን)።

ገመድ "ገመደ" ስር ተመ.

ገመገመ ግ 1. ገመተ፣ ተመነ፣ በአይነ ህሊና ለካ። 2. የአንድን ስራ ሁኔታ፣ ጥራት፣ አሰራር አጥንቶ ወይም አይቶና መዝና ለስተያየት ሰጠ፣ ድክመትና ጥንካሬውን አላየ።

ገምጋሚ ት የአንድን ነገር ጥራት፣ ዋጋ፣ ... ወይም የአንድን ስራ ሁኔታ ወይም ክንውን፣... አይቶ ወይም አጥንቶና መዝና ለስተያየት የሚሰጥ።

ግምገማ ስ የአንድን ስራ ሁኔታ፣ክንውን፣ ጥራት፣... የግየት ወይም የግጥናትና የመመዘን ተገባር።

*ግመገመ

ተሰገመገመ ግ ዝናም ሊጥል ተቃረበ፣ ሰግዶ ተገራመረመ፣ የነገድጓድ ድምፅ ተሰጣ።

አሰገመገመ ግ አገራመረመ፣ የነገድጓድ ድምፅ ለሰግ (ሰማይ)።

ገመገም ስ የተራራ አገድመት፣ ተረተር።

ገመጠ ግ 1. በጥርሶ ቆርሶ በላ (ዳቦን፣ ፍራፈራን፣...)። 2. በገረፈ፣ በሰረ (ለምሳሌ እንስራን፣...)።

ገማጣ ት ሸራፋ፣ ሰባራ፣ ገመጥ።

ተገመጠ ግ ተሸረፈ፣ ተሰበረ።

ገመጠጠ ግ አሸግጠጠ፣ አንጓጠጠ።

ገምጣጭ ት አሸግጣጭ፣ ነቃፈ ።

ገሚስ "ገመሰ" ስር ተመ.

ገማ ግ ከረፋ፣ ሸተተ፣ ጠነባ።

ግማት ስ መጥፎ ሽታ፣ ክርፋት።

ግማታም ት (ሰድብ) መጥፎ ሽታ ያለው፣ ክርፋታም።

ግም ት 1. ቆሻሻ፣ ፅዳት የሌለው፣ መጥፎ ሽታ ያለው። 2. (ዘይታ ሰድብ) ረሀጥ፣ ሙያ ቢስ፣ ዝርክርክ።

ተግማማ ግ ተበለሻሸ፣ ተበላበለ፣ ገማ።

አግማች ግ ሳትረፈፍል ቀረች፣ አበሰበሰች (ድርግ አንቀላጋን)።

አግመቶ በል ስ ስጋን እስከሚሸት አቆይቶ የሚበላ እንደ ነብር ያለ አውራ።

አግማማ ግ 1. አበሰበለ፣ አበሻሸ፣ እንዲገማ አደረገ። 2. (ዘይ.) አጥላ፣ አበሻቀጠ፣ አራከሰ።

ገማች "ገመተ" ስር ተመ.

ገማጣ "ገመጠ" ስር ተመ.

ገምባሌ (ገንባሌ) ስ ከቀርጭጭሚት ላንቡ ለስከ ጉልበት ያለውን የእግር ክፍል የሚያለብስ

ከቆዳ ወይም ከሹራብ የሚሰራ የቅልጥም መሸፈኛ ወይም መከለያ።

ገምቤሎ "ጋምቤሎ"ን ተመ.

ገምቦ "ገንቦ"ን ተመ.

ገምናና (ገምናኔ) ት 1. ስሩ፣ ድንገ። 2. ጅግና፣ ገሰገ።

ገምጋሚ "ገመገመ" ስር ተመ. ገምባሌ

ገምጣጭ "ገመጠጠ" ስር ተመ.

ገምራ ት ብርቱ፣ ሃይለኛ፣ ገሰገ።

ገረመ¹ ግ 1. ጨመተ፣ ረጋ አለ። 2. ገራም ሆነ፣ ለመደ።

ገረመ² ት 1. ቅን፣ ርህሩህ፣ ገራገር። 2. ሃይለኛ ያልሆነ፣ አመለ ለሰላላ (ከብት)።

ገረመ³ ግ ደነቀ። ወሬውን ሰጠግ ገረመኝ።

ግሩም ት 1. ቆንጆ፣ ጥሩ። 2. ድንቅ።

ተገረመ ግ ተደነቀ፣ እፁብ ድንቅ አለ።

አሰገረመ ግ አስደነቀ፣ እፁብ ድንቅ አሰገ።

አሰገራሚ ት አስደናቂ።

ገረመመ ግ ገሳመጠ፣ በቁጣ አይን አየ።

ገረመደ (ጎረመደ) 1. በትልቁ ቆረብ፣ ገመሰ። 2. ምድርን ገለባበጠ፣ በረቀቀ፣ አረሰ (በመድፍ በምጥፍ፣...)።

ገረረ ግ 1. በጣም አቃጠለ፣ ከረረ (ፀሃይ)። 2. በጣም ጋለ፣ ሰማ፣ ጠበረረ. (ምጣድ)። 3. ተንበለለ፣ ነደደ (አሳት)። 4. በጣም ደረቀ፣ ቆረረደ፣ ተንከፈረረ (በኩውን ጊዜ ቆዳ)።

ገራራ ት የጋለ፣ የሚያቃጥል።

ገረሰሰ ግ ከሱ፣ ነትሎ ጣለ፣ አፈለሰ። ነሱ ላይ ነሱ ከሱ ገርዝ ጣሎ ።

ገረሽ

ገረሻ ስ አንድ በሽተኛ እንደ መሻል ካለው በሃላ እንደገና እንደ አዲስ የሚያመው የመጀመሪያው አይነት በሽታ።

አገረሽ ግ 1. ተሸሎ ወይም ለቆ የነበረ በሽታ እንደገና አመመ፣ ሀመመ፣ ተመለሰ። 2. (ዘይ.) እንደገና ተነሳ ወይም ተጀመረ (ፀብ፣ ፍትር፣...)።

*ገረበበ

ገርባባ (ገረብብ) ት ገጥም፣ ልበት፣ ልክክ የግይል ወይም ያላለ (ከዳን፣ ሙዚያ)።

ገርብብ አለ ግ ገጥም ሳይል ቀረ፣ በመጠኑ ከፈት አለ፣ መለሰ አለ (ከዳን፣ በር)።

ገርብብ አደረገ ግ ገጥም ሳያደርግ ወይም ላለ አድርጎ ከደነ ወይም ዘጋ፣ መለሰ ይደረገ።

ተንገረበበ ግ አልጠጋ ወይም ልክክ አልል አለ፣ ተንከረፈ፣ ገርባባ ሆነ።

አንገረበበ

አንገረበበ ገ ገርበብ አደረገ።

ገረኩክ ስ መልኩ ቀላ ያለ አሸግግ ሆኖ ጀርባው ላይ ደመቅ የሚል፣ ጉያውና ደረቱ እንዲሁም የአይኖቹ ዙሪያ ነጭ የሆነ መልክ ያለው፣ ደረቅ በሆኑ ቀላግ ስፍራዎች የሚኖር የጻር እንስሴ ገጥፍቱም ይባላል (በአሉን የጻር እንስሳ ስር ተመ.)።

ገረንገሬ ስ 1. በወይና ደጋ የሚበቅልና ጥንካሬ የሌለው የዛፍ አይነት። 2. ከገረንገሬ እንጠት የሚገኝ ሙጫ።

ገረኘ ገ አግር ከወርቅ አሰረ፣ ቀፈደደ።

ገረዘ(ገዘረ) ገ 1. የወንድን ብልት ልገቡጥ ወይም የወሽላን ሽፋን ቀነጠበት ቀረጠ። 2. የረዘመ የተከለን ጫፍ ቀረጠ፣ አስተካከለ።

ገርዝ ጎ የተገረዘ።

ገርዘት(ገዝረት) ስ የወንድን ብልት ልገቡጥ ወይም የወሽላን ሽፋን የመቀረጥ ድርጊት።

ተገረዘ ገ ተቀነጠበት፣ ተቀረጠ(የወንድ ብልት ልገቡጥ ወይም ሽፋን ወይም ተክል)።

ገረዘዘ ገ ተጫጫ፣ አሸነፈ፣ ጣለ(ለምሳሌ እንቅልፍ)።

ገረደ ገ ገረድ አደረገ።

ገረድ ስ በገንዘብ ተቀጥራ ሰው ቤት የምታገለግል ቤት፣ የቤት ሰራተኛ።

ገርድና ስ ገረድ ሆኖ ግገልገል።

ተገረደች ገ ገረድ ሆነች።

ገረደሰ ገ ገደሰ።

ገረደፈ ገ ከካ፣ በረከተ(አሁን)።

ገርድኛ ጎ 1. ሽርከት፣ ክርትፍ፣ ያደደቀ። 2. (ዘይ.) ያልተባላ፣ ያልበሰለ ወይም በደንብ ጥናት ያልተደረገበት (ሃሳብ፣ አስተያየት...)።

ገረድ "ገረደ" ስር ተመ.

ገረጅፈ ገ ያለእድሜው ሰውነቱ ገዙፍ ሆነ፣ ትልቅ ሰው መሰለ፣ አፈጀ።

ገርጃፋ ጎ ያለእድሜው ሰውነቱ ገዙፍ የሆነና ያረጀ የሚመስል።

ገረገረ ገ 1. ገረገራ ሰራ፣ በገድገጻ መልክ በአጠና አጠረ፣ ገደገደ። 2. እንቅፋት ሆነ፣ አሰናክለ፣ አከላከለ፣ አወከ።

ገረገራ ስ 1. በአጠና ወይም በፍልጥ የሚሰራ የቤተክርስቲያን አጥር። 2. በመስመር እንደ አጥር ሆኖ የተተከለ የቤተክርስቲያን አወድ።

ገርጋሪ ጎ እንቅፋት የሚሆን፣ የሚያሰናክል፣ አጥኪ።

ገረገረ² ገ 1. በረገገ፣ ደነበረ (በጠት)። 2. አቀቀበ ለመብርገግ ጻርጻር አለ።

ገርጋሪ ጎ ደገባረ፣ ድገጥጥ።

አንገረገረ ገ ለመብርገግ ወይም ለመደንበር አቀቀበ፣ ጀርዎን ሸመጠጠ (በጠት)።

ገረገራ "ገረገረ" ስር ተመ.

*ገረገበ

ገርገብ አለ ገ 1. በመጠኑ በሰለ፣ ሾቀ (ባቂላ፣ አተር...)። 2. ታገሰ ወይም በረድ አለ (ረሃብ፣ ንደት፣ ቀጣ)።

ተንገረገበ ገ በመጠኑ ተቀቀለ ወይም በሰለ፣ ሾቀ (ባቂላ፣ አተር...)።

አንገረገበ ገ 1. በመጠኑ አበሰለ ወይም ቀቀለ፣ አሾቀ (ባቂላ፣ አተር...)። 2. (ዘይ.) አጠቃ፣ አሸነፈ (ጠላትን)።

እንግርግብ ስ በመጠኑ የተቀቀለ (ባቂላ፣ አተር...)።

ገረገደ "ገደገደ"ን ተመ.

ገረጋንቲ ስ ጠጠር፣ ኮረት።

ገረጣ ገ 1. ነጣ፣ በሰለ፣ ለመሰብሰብ ደረሰ (በብል)። 2. ወዘኛ ወይም ደምግባት አጣጣ አመድግ ሆነ።

ገረፈ ገ 1. መታ፣ ሽነቆጠ (በአለንጋ፣ በላርወጫ...)። 2. ለበሰለ፣ ለመጠጠ (የአላት ወላጅ)። 3. ገድገጻን በአሸጥ፣ በደቃቅ ጠጠርና በሲሚንቶ ድብልቅ በሽካራው መረገ። 4. ወይረንን ለእርሻ ገራ ወይም አሰለጠነ።

ገርፊያ ስ በአለንጋ ወይም በጅራፍ፣... የሚደረግ ምት።

ገርፋት ስ 1. ገርፊያ። 2. በተገረፈ ገላ ላይ የሚታይ ሰንበር፣ ቀስል። 3. በዙጫን ጊዜ በላፍ ውስጥ በላፍ አካባቢ እንደ እከክ ሽፍ ብሎ የሚወጣ ቀስል። 4. ምት ።

ገርፍ ስ 1. በተገረፈ ሰውነት ላይ የሚታይ ሰንበር፣ ቀስል። 2. እርሻ የተለግመደ ወይረገ። 3. አንድን ሰራ፣ ሙያ + እምነት ወይም አስተሳሰብ ከሌላ ሰው በመተሰፍ ወይም በመግር በድርጊቱ ወይም በአስተሳሰቡ እንደአስተግራው የሆነ ሰው። የአገሪ ገርፍ። ጎ 4. በአሸጥ፣ በደቃቅ ጠጠር፣ በሲሚንቶ በሽካራው የተመረጠ (ገድገጻ)።

ገረፍ ገረፍ አደረገ ገ አደር አደር ወይም ላይ ላዩን ተመለከተ ወይም ተናገረ።

ተጋረፈው ገ 1. በላት አካባቢ ወይም በላቲ ውስጥ እንደ እከክ ሽፍ የሚል ቀስል ወጣበት፣ ለመመዘጃ 2. ምት መታው።

ገራ¹ ገ ፈረሰን፣ በትሉን አሰለጠነ(እንዲጋልብ) እንዳለገር።

ገር ጎ የተገራ፣ የሰለጠነ (ፈረሰ፣ በትሉ)።

ተገራ ገ ተግረ፣ ሰለጠነ (ፈረሰ፣ በትሉ) እንዲጋልብ(እንዳለገር)።

ገሬ² ግ ለዘበ፣ ገር ሆነ፣ ቀለለ።
ገር ት 1. የቀሀት ትን፣ ተንኮላ የሌለበት። 2. ጠንካራ ያልሆነ፣ ልል።

ገሬ-ገር ት የቀሀ ትን፣ ተንኮላ የሌለበት።
ገሬ-ሬ "ገረረ" ስር ተመ.
ገሬ-ም "ገረመ" ስር ተመ.
ገሬ-ገር "ገሬ" ስር ተመ.

ገሬ ስ 1. ማፍ የተመጠጠ ሳይ የማር እንጀራ፣ ከጻ። 2. ገመምተኛ (ከወጣ በሽታ)።
ገሬንጭ ስ የበርበሬ የመጀመሪያው ምርት ወይም ዛላ ከተለቀመ በሂላ በማላው ሳይ ቆሞ የሚቀረው የበርበሬ ተክል፣ ተክሉ በድጋሚ የሚሰጠው ፍሬ ወይም ዛላም ገሬንጭ ይባላል።

ገር "ገሬ" ስር ተመ.
ገርባባ "ገረበበ" ስር ተመ.
ገርጻሳ ስ ፀጉርን ወደ ሳይ ደግሮ እንዲይዝ ተደርሳ በራሱ ዙሪያ የሚታሰር ሻሽ፣ ቀለቤ።
ገርጻሳ ሻሽ ዝ.ክ.

ገርጻፋ "ገረጀፈ" ስር ተመ.
ገርጋሪ¹ "ገረገረ" ስር ተመ.
ገርጋሪ² "ገረገረ" ስር ተመ.

ገርጌሶ ስ መንቀፋ ጠፍጠፍ ብሎ በጣም ረጅም የሆነ፣ ነጭ ወይም ቡላ መልክ ያለውና ሞቃታማ በሆነ አካባቢ በመንጋ የሚኖር ትልቅ የአምራ አይነት(ስእሉን አምራ ስር ተመ.)።

ገሰረ ግ በብዛት ጠጣ፣ ሸረ።
ገሰሰ¹ ግ 1. ጣሰ፣ ተላለፈ፣ አደረሰ(ሀግን) ። 2. ሸረ፣ ለመጠ፣ ገለበጠ (ፍርድን)። 3. አጠፋ፣ ወሰደ (ከብረ ገፅህን)።

ገሰሰ² ግ ለቀቀ፣ ደበዘዘ፣ ደበሰ(ወርቅ)።

ገሰሰ³ ግ ገሰን አረባ።
ግሰ ስ (ሰዋ) የአረፍተ ነገር መግቻ፣ ግሰሪያ አንቀፅ ወይም ቃል።
ተገሰሰ ግ ረባ (ግሰ)።

ገሰበ ግ 1. ይህንንም ያንንም ሳይመርጥ በላ ወይም ጠጣ። 2. በብዛት ጠጣ፣ ገሰረ።

ገሰገሰ ግ 1. ቶሎ ቶሎ ተራመደ፣ ተጣደፈ ፣ ፈጠነ። 2. አደገ፣ ረዘመ፣ ትልቅ ሆነ (ለምሳሌ ተክል)። 3. ተሻሻለ፣ አደገ(በእውቀት፣ በሰልጣኔ፣...)

ገሰጋሽ ት ፈጣን ሂያድ።

ገሰፀ(ገሰጠ) ግ 1. ተቆጣ። 2. መከረ።

ግሳጌ ስ 1. ቁጣ። 2. ምክር።

ተገሰፀ ግ 1. ቁጣ ደረሰበት፣ ተቀጣ። 2. ተመከረ።

ተግሳፅ ስ 1. ቁጣ። 2. ምክር።

ገሳ ስ 1 ጠርዞ እንደ ሰይፍ ስለትና ስፋት ያለው በረገረግ ቦታ የሚበቅል የሳር አይነት። 2. ከገሳና ከቁጣ የሚሰራ የእረኞች የዝናም ልብስ።

*ገሳ
ግሳት ስ 1. ከሆድ ውስጥ በአፍ በኩል የሚወጣ ጋዝ ወይም ብስፍ። 2. ከሆድ ውስጥ ጋዝ ወይም ብስፍ በአፍ በኩል ሲወጣ የሚሰማው ድምፅ።
ግሳታም ት (ስድብ) ብስፍታም።

አገሳ ግ 1. ከሆድ ውስጥ በአፍ በኩል ጋዝ ወይም ብስፍ አስወጣ። 2. አስገሳ። 3 ለማስፈራራት፣ ቁጣን ለመግለፅ... ከፍተኛ ደምፅ አለማ (አንበሳ፣ በሬ፣...)

አስገሳ ግ ከሆድ ውስጥ በአፍ በኩል ጋዝ ወይም ብስፍ እንዲወጣ ምክንያት ሆነ (ምግብ፣ መጠጥ፣ ...)

ገሰጋሽ "ገሰገሰ" ስር ተመ.

ገሰ ስ ደንጎራ፣ ረዘምና ቀጥ ያለ እጆታ ያለው መጥረቢያ መሰል የጉድጓድ መቆፈሪያ።

ገሰለጠ ግ 1. ጎጠ፣ መለጠ፣ ገፈፈ(ሽፋንን፣ ቆጻን)። 2. ገረፈ። 3. ፋቀ ወይም መለጠ (የቀርበት ፀጉርን)። 4. ስጋን ከአጥንት ለየ፣ ጎጠ። 5. ፈጀ፣ ለበለበ፣ አቃጠለ(የፈላ ውሃ ወይም እሳት)። 6. መነተፈ፣ ወሰደ፣ በላ (ገንዘብን)። 7. (ዘይ.) አማ።

ግሽልጥ ት የተሸለጠ፣ ምልጥ፣ የተጎጠ፣ መለመሳውን የቀረ።

ተገሽለጠ ግ 1. ተጎጠ፣ ተገለፈ፣ ተገፈፈ(ሽፋንን ቆጻን...)። 2. ተመለጠ፣ ተነሳ (የቀርበት ፀጉር)። 3. ተጎጠ፣ ተለየ፣ ተጎቀቀ(ስጋ ከአጥንት)።

ተገሽላለጠ ግ ተጎጠ፣ ተመላለጠ።

ገሽረ¹ ግ 1. በአንድ ቦታ ለረጅም ጊዜ እንዲቀመጥ አደረገ። 2. አቆየ፣ አዘገየ፣ አስቀመጠ (ለምሳሌ ስራን)።
ተገሽረ ግ በአንድ ቦታ ለረጅም ጊዜ ተቀመጠ።

ግሽር ስ የጋን ወይም የማድጋ ውሃ።

ገሽረ² ግ በብዛት ጠጣ።

*ገሽሽ
ገሽሽ አደረገ ግ ችላ አለ፣ ተወት አደረገ፣ አገለለ።

*ገሽሽ
ግሽግሽ አለ ግ ተንገሽሽ።

ግሽግሽ (አንግሽግሽ) አደረገ ግ አንገሽሽ።

ተንገሽሽ ግ ተማረረ፣ ተሰላቸ፣ ተንገፈገፈ።

አንገሽሽ ግ 1. አስመረረ፣ አለቸ፣ አንገፈገፈ።

ገበሉ

2. መረረ። ገራነ።
ገበሉ ስ ረጅም ጭራ፣ አራት እግርና ግንራ ቀዳ ያለው፣ ከተሳቤ እንበሳት ወገን የሚመደብ አነስተኛ እንበሳ።

ገበረ ስ 1. ግብር ሰጠ፣ ከረፈ። 2. ለጥ ለጥ አለ፣ አሜን ስሎ ተገዛ።

መገበሪያ ስ 1. ግብር ወይም አስራት የሚገበርበት ቦታ ወይም ገበሉ ጊዜ። 2. (እ.አ.ተ.ቤ.) ለቀርባን ወይም ለመስዋእት እንዲሆን ለቤተክርስቲያን የሚሰጥ ነጭ ሰንደ።

የመገበሪያ ቁና ስ በአንዳንድ አካባቢዎች ገበሬው ለቤተክርስቲያን ወይም የሚገባበት የሚሰጠውን አህል የሚሰፍርበት ቀና።

ገባር ስ የራሱ የሆነ ርስት የሌለውና የሌላ ሰው ርስት እያረሰ ለባለመሬቱ ግብር ይከፍል የነበረ ገበሬ ወይም አራሽ።

ግብር ስ 1. ገቢ ያለው ዜጋ ሁሉ በተወሰነ ጊዜ እንደገቢው መጠን ለመንግስት የሚከፍለው የተወሰነ ገንዘብ። 2. በቤተ መንግስት ወይም በታላላቅ ባለስልጣናት ቤት ይደረግ የነበረ ግብር። 3. ቀደም ገበሬ ለሚያርሰው መሬት ለመንግስት፣ ለመልክኛ፣... በአሁኑ፣ በገንዘብ፣ በከብት፣ በጉልበት ስራ፣... መልክ ያደርግ የነበረው ክፍያ።

ግብር ገባ በቤተመንግስት ወይም በታላላቅ ባለስልጣናት ቤት በሚደረገው ግብር ላይ ተጋብሶ ሆኖ ተገኘ።

ግብር አገባ አንድ ባለስልጣን ወይም ገንብ ድንበ አዘጋጅቶ ብዙ ሰዎችን ጋበዘ።

የግብር ይውጣ የግደለሽነት ወይም ከልብ ያልሆነ ድርጊት።

የግብር ሰንደ የ “መገበሪያ”ን ሁለተኛ ፍቺ ተመ.

ግብረ በላ በድር ጊዜ ደመወዝ ወይም ሌላ መተዳደሪያ የሌለውና በንጉስ፣ በመሳፍንት፣... ቤት እየተቀለበ የሚኖር (ሰው)።

ግብረ ጠል ቅ ለያዘው መሬት ለመንግስት ግብር ያልከፈለ።

አስገበረ ግ አንድን አካል በጦር ወይም በሃይል አሸንፎ እንዲገብርለት አደረገ።

***ገበረ¹**

ምግባር ስ 1. ስራ፣ አድራጎት። 2. ባህርይ ወይም ጠባይ።

ምግባረ መልካም ቅ ጥሩ፣ የሚያስመስገን ባህርይ ወይም ጠባይ ያለው።

ምግባረ ሰናይ ስ መልካም ስራ።

ገበር[ግሰ] ስ (ሰዋ.) ቀጥተኛ ተሳቢ የሚያስፈልገው የግስ አይነት፣ አድራጊ ገስ።

ገባሬ ሰናይ ስ 1. በጎ አድራጊ። 2. (እ.አ.ተ.ቤ.) በስርአተ ቅጽል ጊዜ ቅጽሴን በመሪነት የሚቀድስ ዋናው መሪ ቄስ ወይም ጲዳቶን።

ግብር ስ ስራ፣ አመል ጠባይ።

ግብረሃዋርያ ስ የክርስቲያን ሃዋርያት የሰራትንና ያስተማሩትን ትምህርት የሚገልፅ የሃዲስ ቢዳን መልካም ክፍል፣ የሃዋርያት ስራ።

ግብረሰዶም ስ በወንድና በወንድ መካከል የሚደረግ የግብረሰጋ ግንኙነት።

ግብረሰጋ ስ ፍትወት፣ ሩካቢ ስጋ፣ ወሲብ።

ግብረአበር ስ በተንኮል ወይም በመጥር ስራ ተባባሪ ወይም አባሪ የሆነ፣ ሰራኛ።

ግብረገብ ስ 1. የጥሩ ወይም የመልካም ስራ ትምህርት። 2. መልካም ምግባር።

ተገብሮ [ግሰ] ስ (ሰዋ.) ቀጥተኛ ተሳቢ የማያስፈልገው የግስ አይነት ወይም ተደራጊ ገስ። *ያለቀብ አረጅ*።

ተግባር ስ ስራ፣ ድርጊት።

ተግባረ ስጋ ስ እንደ እርሻ፣ ንጉድ የመሳሰለና በዚህ አለም ላይ ለመኖር የሚያስፈልግ ስጋዊ ስራ።

ተግባረ ነፍስ ስ እንደ ያምና ፀሎት ያለና ለመንፈሳዊ ህይወት የሚያስፈልግ መንፈሳዊ ስራ።

ተግባረ እድ ስ እንደ አናጢነት፣ ሚካኒክነት፣...ያለ የእጅ ሙያ።

***ገበረ²**

ገበሬ ስ በእርሻ ስራ የሚተዳደር ሰው፣ አርሰ አደር፣ አርሰ ባላ፣ አራሽ።

ገበሬ መጣኝ ቅ እንደ ገበሬው ገብዝና ወይም ሰንፍና በደንብ ወይም እየለገመ የሚያርስ በሬ፣ አባያ በሬ።

ገበሬ ማህበር ስ ብዙ ገበሬዎች በህብረት ስርተው ለመጠቀም የሚያጻፉበት ማህበር።

ግብርና ስ የእርሻና የከብት እርባታ ስራ።

ገበር ስ እንደ ከተተቀረጠ፣ ጸኪት፣... ባለ-አብላቅ ላይ በውስጥ በኩል የሚሰፋ፣ ብዙውን ጊዜ ለስላሳና ስለ የሆነ ወርቅ።

ገበር ምጣድ ስ እንደ ምጣድ ጠፍጣፋ ሆኖ የራያውን ጠርዙ እንደ ጎድጎዳ ባህን ከፍ ያለና ከሸክላ የሚሰራ የዳቦ መጋሪያ።

ገበርባሬ ስ ሰፋሬ በሆነ ጥቁር፣ ቀይና ቢጫ ጥለት ይሰራ የነበረ የሃር ልብስ።

ገበር እንቧይ ስ ነጣ ያለ ሰፋሬ ቅጠል ያለው ቅጠሉም ግንዱም እሸሃግ የሆነ ፍሬው ሲበሰል ሎሚ የሚመስልና በአንዳንድ አካባቢዎች

እንደሳውና ለልብስ ግጠቢያነት የሚያገለግል ኣካተኛ የለዕዋት ላይነት፣ ፍሬውም ገበር እንባይ ይባላል።

ገበርዲን ለ ለኮትና ለሱሪ የሚሆን የሱፍ ጨርቅ ላይነት።

***ገበሰሰሰ**

ግብሰብሰብ ለ 1. ጥራጊ + ቆሻሻ። 2. ት (ዘይ.) ከጥራቱ ይልቅ ብዛቱ ያመዘን።

ተግበሰሰሰ ግ 1. የሚፈለገውም የማይፈለገውም በብዛት ተሰበሰበ። ተከግቶ። 2. ረጅም ልብስ ለብሰ ተንጋፈፈ + ተንተተ + ተንዘረፈ።

አግበሰሰሰ ግ 1. በብዛት ሰበሰበ። ወለደ። 2. ያገኘውን ሁሉ ሳይመርጥ በላ። 3. ጥራቱን ሳይጠብቅ ያገኘውን ሁሉ ሰበሰበ። አከግቶ። 4. ትተተ + አንዘረፈፈ (ልብስን)።

ገበታ ለ 1. ክግግር ወይም ከተርካሃ ባለእግር ሆኖ የሚሰራና እንደ መሰብ ያለ እቃ። 2. ግእድ፣ ምግብ የተረበበት እቃ። 3. ከእንጨት ተጠርቦ የሚሰራ በመፅሃፍ ጥራዝ ገራና ቀኝ ሳይ የሚገኝ የመፅሃፍ እቃ። 4. ዋልታ። 5. ገበቲ። 6. አስራ ሁለት ወይም ከዚያ በላይ የሚሆኑ ትናንሽ ከብ ጉድጓዶች ያሉት ከእንጨት የሚሰራ የገበግ መጫዎች።

ገበታ (ማእድ) ዘረጋ ምግብ አተረበ።

ገበታ ጣለ ዝ.ክ.

ገበታው ደንገጠ የተረበው ምግብ በሙሉ ተገጥሞ ተበላ። ምንም ሳይተርፍ ቀረ።

ገበታ አስደንጋጭ (ስድብ) የሚተርፍበትን በሙሉ ምንም ሳያስተር የሚበላ።

የገበታ መዝገበ ቃላት ለ በተለይ ከእንደ ቦታ ወደሌላ ቦታ ለግዝዋር የማይቻል በመሆኑ እንደ ቦታ ተቀምጦ ለግመሳኪሪያነት የሚያገለግልና ለፋ ያሉ መረጃዎችን የያዘ ትልቅ መዝገበ ቃላት።

ገበታ ሃዋርያ ለ 1. “ግብረ ሃዋርያ”ን ተሙ። 2. (ቤ.ክህ.) ልጆች ፈደል ተምረው ከጨረሱ በኋላ የሚግሩት የግንብ መልእክት።

ገበታ ራስ ለ (ስድብ) ራሱ ትልቅና ጠፍጣፋ የሆነ (ሰው)።

ገበቲ ለ ከእንጨት የሚሰራ ሰፊና ጎድጓዳ የሆነ የቤት እቃ፣ ቆረ።

***ገበዝ**

ግብዝ ት 1. ያላሆነውን እንደሆነ። የማይቸለውን እንደሚቻል ወይም ያላደረገውን እንዳደረገ አድርጎ የሚያስብና ያገገብ ለራሱ ከፍተኛ ግምት የሚሰጥ (ሰው)። 2. ጥንካሬ የሌለው መኖኛ ስራ።

ተገበዝ ግ ግብዝ ሆነ።

ገበዝ (ቄሰ ገበዝ) ለ (እ . እ . ተ . ቤ.) በቤተክርስቲያን ትዕራ ገቢ ውስጥ ያለውን የቤተ ክርስቲያን ገብረት የመጠስቅና የመንከባከብ ሃላፊነት የተሰጠው ካህን።

ግብዝና ለ የገበዝነት ስራ።

ገበየ ግ ገዛ። ሸመተ።

ገበያ ለ 1. የንግድ ልውውጥ የሚካሄድበት ቦታ። 2. (ዘይ.) ሰው የበዛበት። ጫጫታና ሁካታ የሞላበት ስፍራ። 3. ተሎ የመሸጥ። የሚገዛት ሁኔታ። ተፈላጊነት። **ገሆ ለሰው/ገሆው የሚቻል። ለገበያ ቀረብ ለሸያጭ ቀረብ።**

[ከ] ገበያ ላይ ዋለ ዝ.ክ.

ገበያ ቆመ መሸጥና መለወጥ ተጀመረ (በገበያ ቦታ) ።

ገበያ አወጣ በጥሩ ዋጋ ተሸጠ።

ገበያ ያውቃል ጥሩ እቃ መርጦ መግዛት ወይም በደህና ዋጋ መግዛትና መሸጥ ያውቃል።

ገበያው ተፈታ ገበያው ተበተነ ወይም አበቃ።

ገበያው አበደ በገበያ ላይ ለሸያጭ የተረበው እቃ ተወደደ።

ገበያው ጠገበ ገበያው ላይ የሚሸጠውና የሚሸጠው ነገር ተትረፈረፈ።

ገበያተኛ ለ ገበያ ተገኝተ የሚሸጥ ወይም የሚገዛ ሰው።

ተገቢይት ለ የመሸጥና የመግዛት ተገባር።

ተገበያየ ግ የመሸጥና የመግዛት ተገባር ለከፍተኛ። ተሻሻሎ። ተገዛ።

ገበደ ግ ገንድን ወይም እንጨትን በወፍራሙ ረለጠ።

ግብዳ ት 1. በወፍራሙ የተፈለጠ (እንጨት)። 2. (ዘይ.) በጣም ትልቅ። ገዙፍ።

***ገበደደ**

ተገባደደ ግ ሊያልቅ ተቃረብ። ተቂት ተረ።

አገባደደ ግ ሊወርስ ተቃረብ። ተቂት ተረ።

***ገበገበ**

ገብጋባ ት (ስድብ) ገፉን። ስበታም።

ግብግብ አለ ግ ተንገበገበ።

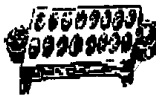
ተንገበገበ ግ 1. ተንሰረፈ። ተሰገበገበ። 2. ገፉን። ስበታም ሆነ። 3. ከፍተኛ የሆነ ስሜት ተሰግጦ (የገዝን። የቆጭት። የገደት። የፍትር። ...)። 4. በጣም ተቃጠለ። ተለበለበ (ለምሳሌ በህመም) ።

አንገበገበ ግ 1. አንጠረፈ። አሳጠገጠ። 2. ገፉን። ስበታም አደረገ። 3. አበገን። አቃጠለ (ነገር። ሃዘን። ፍትር።...)። 4. በጣም አቃጠለ።

ለበለጠ።

አንገብጋቢ ት አስቸኳይ፣ አጣጥሎ፣ ትድግያ ሊሰጠው የሚገባ።

ገበግ ስ 1. ዝርግ ሆኖ የጠጠር ግንባታ ለሰራ ሆላት ትናንገኛ ክብ ጉድጓዶች ያሉትን ከአንደኛ ወይም ከድንጋይ... የሚሰራ መጫወቻ፣ ገበታም ይባላል። 2. በገበግ መጫወቻ ላይ ባሉ 12 ጉድጓዶች ውስጥ በሚወጡ 48 ጠጠሮች አግካሪነት የሚካሄድ ጠጠር "ገበግ" ስር ተሰጦ.

ገበግ 1ኛ ፍጅ

ገባ ግ 1. ወደ ውስጥ ጠለቀ፣ ሰጠሙ፣ ዘለቀ። 2. አንድ ላይ ሆነ፣ ተባብረ፣ አባል ወይም ተሳታፊ ሆነ፣ በአንድ ስራ ወይም ድርጊት ላይ ተሰግራ። አድር ገባ / ትምህርት ቤት ገባ / ዘገነንት ገባ። 3. ተወመረ፣ ተቀላቀለ። ጠጠ ወው ገብቶታል። 4. ጀመረ (ከረገጥ፣ ዘመን፣...)። 5. ተቀመጠ፣ ጀመረ። ስራ ገባ። 6. መጣ ወይም ሄደ፣ ረደለ። አዲስ አበባ በላት ለላት ገባ። 7. ተቀጠለ፣ መስመር ተዘረጋ። መሰረተ ገባ። ገባው አወቀ፣ ተረዳ። ያገባኛል (ጉዳይ) ይመለከተኛል። ገባኝ ነፍስ ውጪ ነፍስ ስቃይ፣ ጣር፣ ጭንት። ገባ በገመዱ እኔ በሰራሁት ጥፋት አንተ ተቀጣጣ ተጠየቅ። መግቢያ ስ 1. ወደ ውስጥ የሚታለፍበት ስር። 2. መጠገያ፣ መጠለያ፣ መሃሻ። አሁኔ ከጥተኛ ሌላ መገቢያ የለኝም። 3. የሚደረገውን ነገር ለግጥት ወይም በሚከፍነው ድርጊት ላይ ተሳታፊ ለመሆን የሚያስችል (ትኩት፣ ካርድ፣...)። 4. አንድ በሌላው ወይም በዝርዝር ሊቀርብ ለታሰበ ነገር (መጻፍ፣ ገንገር) እንደ ግስተኞቹ ወይም መንደርደሪያ ነጥብ ሆኖ የሚቀርብ ዕሁፍ፣ ገንገር፣...። 5. መጀመሪያ። ከረገጥ መገቢያ ላይ ይመጣል። መግቢያ ሞጋ ስ ትያትር፣ ሲገጥ፣ ለጋርት፣... ለግጥት የሚከፈል ገንዘብ። ይግባኝ ስ (ሀገ) በተሰጠ ውሳኔ (ፍርድ) ቅር የተሰኘ ወገን ጉዳይ በበላይ አካል እንደገና እንዲታይ የሚያቀርበው አቤቱታ፣ ጥያቄ ። ይግባኝ ስሚ (ሀገ) የይግባኝ ጥያቄን የግጥት ስልጣን ያለው የበላይ አካል። ገቢ ስ 1. ለኑር ወይም ለመተዳደሪያ የሚሆን ገንዘብ። 2. በእለት፣ በወር፣... ከሸያጭ ወይም ከሌላ የገቢ ምንጭ የሚገኝ ገንዘብ። የገቢ ምንጭ ስ ለኑር ለመተዳደሪያ... የሚሆን ገንዘብ የሚገኝበት መንገድ፣ ዘይታ፣ ስራ። ጋብቻ ስ 1. አንድ ወንድና አንዳት ቤት በትዳር (ባልና ሚስት ሆነው) ለመኖር እንዲችሉ የሚረዱት ስብርላት፣ ቃል ዜጻ። 2. ትዳር።

አንድ ወንድና ሌት ሀጋዊ በሆነ መንገድ አብረው ለመኖር የሚያስችላቸው የኑር ትስባር፣ ትዳር። የጋብቻ ቀለበት ስ ባልና ሚስት በተጋቡ እለት ወይም ለመኖራቸው በተጫወው እለት አንዳቸው ላንዳቸው የሚያደርጉት የቃል ዜጻን ምልክት የሆነ ቀለበት።

ገቢ ስ 1. ጋብቻ። 2. መኖሪያ ቤት፣ መስሪያ ቤት፣... ያለበትና ዙሪያውን ስለጥር የተከለለ ቦታ። 3. አንድ ቤተ መንግስት፣ ዩኒቨርሲቲ ያለ ቦታ።

ግባተ መሬት (ግብአተ መሬት) ስ 1. ራሳ ወደ መቃብር ሲወርድ ወይም ሲገባ የሚደረገው ስነርዳት፣ ፀሎት። 2 (ዘይ.) የአንድ ነገር ግብደት ወይም ፍጥጫ ።

ግብ ስ 1. በአገር ካለ፣ በእጅ ካለ፣ በገና ጠየቀ፣... ላይ ካለ ወይም እራህ በአጥቂው ቡድን ተመትታ ወይም ተወርወራ የምታርፍበትና ነጥብ የምታስቆጥርበት ቦታ፣ ጎል። 2. በአገር ካለ፣ በእጅ ካለ፣ በገና ጠየቀ፣... ላይ ካለ ወይም እራህ በአጥቂው ቡድን ተመትታ ጎል ውስጥ መግባት። 3. አላግ።

ግቡን መታ የታቀደው ወይም የታለመው ተረፀመ፣ ተሳሳ ወይም ያቀደውን ወይም ያለመውን ረፀመ፣ አሳካ።

ግብ አስቆጠረ ጎል ወይም ግብ አገጠ። ግብ(ግብ-ቡ) ት ተገባቢ፣ ተሰግጧ። ከብዙ ሰው ጋር ግብት ነው።

በሚገባ ቢደንብ፣ በትክክል። በተገባ ግ ተገቢ በሆነ። ጉዳይን አስተርጉሙ ለትነገረኝ በተገባ ክር።

አይግባም እያስፈልገን፣ ማገን የለበትም። የሚገባ አስፈላጊ፣ ትክክል። የተገባ ግ.ከ.

ተገቢ ት መሆን ያለበት፣ የሚገባ፣ ትክክል። ተጋባ ግ 1. በአንድ እቃ ውስጥ የክረው ነገር ወደ ሌላ ቦታ ወይም እቃ ተዛወረ፣ ተገለበጠ። 2. ባዶ ሆነ (ውስጡ የክረው ነገር ወደ ሌላ እቃ ስለተዛወረ ወይም ስለተገለበጠ)። 3. ተላለፈ፣ ተዛመተ (ለምሳሌ በሽታ)። 4. ጋብቻ ረፀመ። 5. በጋብቻ ገምድና ተሳሰረ፣ ተዛመደ።

ተጋባ ግ ተሰግጧ፣ ተወዳጀ፣ ተለግመደ። ተግባቢ ት ከሰው ጋር ተሉ የሚወለድ የሚገባ።

አገባ ግ 1. ወጭ የክረውን ወደ ውስጥ ለደረገ፣ ከተተ፣ ወመረ። 2. ትዳር ያዘ፣ ጋብቻ ረፀመ።

አያገባህም ጉዳይ አይመለከትህም፤ ሊያሳስቡህ ወይም ልትሳተፍበት አያስፈልገም።

አጋባ ግ 1. ጋብቻ እንዲፈፅም አደረገ። 2. አስተላለፊት እዛመተ (ለምሳሌ በሽታን)። 3. አንድን ነገር ከአንድ እቃ ወደ ሌላ በመገለጠት ወይም በማወር እቃውን ባደረገ ወይም ወደ ሌላ እቃ ገለበጠ፤ አዛመተ።

አግባባ ግ 1. አወጣጥ፤ እንዲቀረጥ ምክንያት ሆነ። 2. አባባል፤ ገፋፋ። አገራዊ ለንድሃድ አግባባ።

አግባብ ስ 1. እውቂያ፤ ወዳጅነት። 2. ስነስርዓትን ወይም ደንብን የተከተለ ወይም ተገቢ የሆነ። አግባብ ባለው መንገድ አልተሰራም። 3. ግንኙነት። ከጉዳይ ጋር አግባብ ያለው መስሪያ ቤት።

ገባሬ ሰናይ *ገበሬ¹ ስር ተመ.

ገባር *ገበሬ¹ ስር ተመ.

ገብረ ጉንጻን ስ ጉንጻን።

ገብስ ስ ለእንጀራ፤ ለጠላት... የሚሆን የብርአ ለሀል።

ገብስ ነው ገራገር ነው፤ ክፋት የለውም፤ ቀላል ነው።

ገብሰማ ቅ አልፎ አልፎ የጭ ስብጥር ያለበት ተቆርቀሮ፤ የመልክ አይነት (ብዙውን ጊዜ ለደር)።

ገብጋባ *ገበገበ ስር ተመ.

የገቦ ነገር አድራጊው ወይም አስደራጊው የሚታወቅ።

የገቦ [አህል] ስ ሰብል በሚሰበሰብበት ጊዜ ግላው ላይ ረገር የሚቀረፀውን አንደገና ለዚያው ግላ ላይ በትሎ የሚገኝ አህል።

*ገተለተለ

ገተለተለ ስ የተያያዘ፤ ቅጥልጥል፤ ተጥጥጥ፤ ዝባዝነኪ ነገር።

ገተለተለም ቅ (ስድብ) ከተታም፤ ዝገንትላም።

ገተለተለ አለ ግ ተገተለተለ።

ገተለተለ አደረገ ግ አገተለተለ።

ተገተለተለ ግ በብዛት ሆኖ አንዱ አንዱን ለየተከተለ ተጓዘ፤ ተገጋጋ።

አገተለተለ ግ በብዛት ስበስቦ አመጣ ወይም ወስደ፤ አገጋጋ።

ገተራ ግ እያፈሰ ቃመ (ቅሎን፤ ገፍርን፤...) ።

ገተራ ግ 1. ወጠረ፤ ለጠጠ። 2. (ነውር) አቆመ፤ ቀረጠ (የወንድን ብልት)። 3. ያዘ፤ አሰጠ፤ (በነገር፤...)። 4. ሰረጅም ጊዜ አቆም አቆየ። አመጣለሁ ብሎ ገትሮን ቀረ። 5. ተቋቋመ።

አልሸነፍ አለ። 6. ወደ መሬት ያለው ቀጥታነት የበዛ ሆነ፤ ጋደም ላይል ቀረ (ከምፈር ጋር ለተዋደደ ማረሻ፤ ለደማ፤...)።

መገተሪያ ስ በውስጡ ተጨቅን ሽቦዎች የተሰተቡት ወይም በሌላ ዘዴ ደርቅ እንዲል ተደርጎ የተሰራ፤ የሙሽራ ለብስ ወይም ሌላ የሴት ቀሚስ ቡፍ ብሎ እንዲታይ የሚያደርግ ገበር፤ ቡፋንቴ።

ገታራ ቅ ግትር።

ግትር ቅ 1. ያለሰላ፤ በትክክል ያልተገጠመ፤ ወደ ውስጥ የሚወጋ (ማረሻ፤ እርፍ፤...)። 2. ሃሳብን በቀላሉ የማይለውጥ ወይም የሌላውን ሃሳብ በቀላሉ የማይቀበል (ሰው)።

ተገተረ ግ 1. ቀጥ ብሎ ቆመ። 2. ስያልት ቀረ (የቤት፤ የአጥር፤...ስራ)።

ተገትራ ቀረኝ ሳታገባ ጊዜዎ አለፈባት።

ተጋተረ ግ ተያያዘ፤ ተጋፈጠ። ሰራውን ተጋትሮታል።

ተግተረተረ ግ 1. ተውተረተረ፤ ተንገዳገደ። 2. ቆመ፤ ተገተረ (የደም ስር)።

አግተረተረ ግ 1. እውተረተረ፤ አንገዳገደ። 2. አቆመ፤ ገተረ (የደም ስር)።

ገተተ ግ 1. ተበጫቀ፤ ተበጣጠሰ (በእርጅና ምክንያት)። 2. ጎተተ።

ገታታ ቅ 1. (ስድብ) ከርፋፋ፤ ቲል፤ ሞኝ። 2. ሳታታ።

ግተት ስ 1. ያረጀ ወይም ያለቀ የሰፊት እቃ፤ ግትቻ። 2. (ስድብ) ሳታታ፤ ከርፋፋ፤ ሞኝ።

ግትት ዝ.ከ.

ግትቻ ስ 1. ያረጀ ወይም ያለቀ የሰፊት እቃ። 2. (ስድብ) ሀ. የሽመገለ፤ ያረጀ (ሰው)። ለ. ቀርፋፋ፤ ገልጃጃ።

ተንጋተተ ግ ተንከረፈፈ።

አንጋተተ ግ አንከረፈፈ።

ገተገተ ግ 1. ቆጠመ፤ አካክ (ሀመም ሰውነትን)። 2. መጠመጠ፤ መገመገ፤ ጠባ (ጡትን)።

*ገተገተ

ገተጋታ(ገተገተ) ቅ 1. የያዘውን (ነገር፤ ሃሳብ፤ እምነት፤...) የማይለቅ፤ ነገር ሃሳብ፤ መንቻዎ። 2. ቀብቃባ።

ተንገታገተ ግ 1. የያዘውን (ነገር ሃሳብ፤ እምነት፤...) ላለመልቀቅ ባለው አቅም ተፍጨረጨረ፤ ተጣጣረ። 2. ተንቀቀቀ።

ገታ ግ 1. አቆመ፤ አገደ፤ ከለከለ፤ እንዳይቀጥል አደረገ። 2. ተወ፤ አቋረጠ።

ግት ስ የተገታ፤ የታደገ፤ እገድ።

ተገታ ግ 1. ታገደ፤ ተከለከለ፤ እንዳይቀጥል

ገታራ

ተደረገቱ ቆሙ። 2. ተቆጠቡ። ተው።

ገታራ "ገተረ" ስር ተሙ.

ገታታ "ገተተ" ስር ተሙ.

ገትጋታ "ገተገተ" ስር ተሙ.

*ገቸገቸ

ገቸጋቻ ት የማይሰግር ወይም መጋገፍ የሆነ (በትሎ+ ፈረሰ)።

ተገንገቸገቸ ግ ዝክክክ ወይም ዘጥ ዘጥ አለ።

አገንገቸገቸ ግ አገንጫገጠ+ ነቀነቀ።

ገቸ ስ 1. ጠላ የሚጭላበት ወይም የሚጸግበት ትልቅ ጋን። 2. ትልቅ ድልብ ሰንጋ፣ ፍሪዳ።

*ገነበጠ

ገንብጥ ስ ገና ያልጠፍ ወይም ያልዘረዘረና ብቅ ብሎ የሚታየው የበቆሎ ወይም የብርአ አህል ፍሬ።

አገነበጠ ግ 1. በጎት ላይ ፍሬ ሻጠ+ አዘለ(የበቆሎ አገዳ)። 2. አገንደረ+ ወገቡ ላይ ታጠቀ (ለምሳሌ ጎራደገ)።

ገነባ ግ 1. አነፀ+ ግንብ ሰራ። 2. አዳበረ+ አበለፀገ።

ገንቢ ት ጠቃሚ+ ለእድገት የሚረዳ (አስተያየት፣ ሃሳብ፣...) ።

ገንቢ ምግብ ት ሰውነትን ለመገንባት ወይም ለማድረጅት የሚያገለግል ፐርቲኒትን ያለው የምግብ አይነት።

ገንብ(ግምብ) ስ በድንጋይ+ በክረት+ በአሸፍኖ በሰሚንተ+... የታነፀ ወይም የተሰራ (ቤት+ አጥር+ ህንፃ+...)።

ገንበኛ(ግምበኛ) ስ የገንብ ስራ ባለሙያ።

ገንባታ (ግምባታ) ስ 1. የልማት+ የእድገት እንትስቃሲ። የኢኮኖሚ ገንባታ። 2. የግንፅ፣ የመገንባት ስራ።

ተገንባ ታነፀ+ ተሰራ።

ገንተረ ግ 1. በደንብ ሳይሆን ላይ ላዩን በሰለ (ስጋ) ። 2. አልታኘክ አለ+ አኞ ሆነ (ስጋ)። 3. (ዘይ.) ሃሳቡን አልቀይር አለ+ እምቢ አለ።

ገንታራ ት 1. በሚገባ ያልበለ ወይም የገንተረ (ስጋ) ስ 2. (ዘይ.) ሃሳብ ግትር።

ገንትር ት በሚገባ ያልበለ (ስጋ)።

አገንተረ ግ 1. በደንብ ሳያበለል ቀቀለ+አገንፈለ (ስጋ)። 2. ነገር እንዲባሰ ወይም እንዲጠነክር አደረገ።

ገንት ስ 1. በእራት ዘፍጥረት ምእራፍ 3. ላይ እንደተገፈው አዳምና ሃዋን የፈጣሪያቸውን ትእዛዝ ተላልፈው ከመባረራቸው በፊት ይኖሩበት ነበር ተብሎ የሚታመንበትና በተለያዩ ተክሎች የተቀበ አስደሳች ቦታ። 2. እንደ ክርስትና ባሉ

ሃይማኖቶች እምነት መሰረት ገድቃን ወደ መንግስት ሰማያት ከመግባታቸው በፊት ወይም እስከ አለተ ምልክት የሚቆዩበት ሰማያዊ ቦታ። 3 (ዘይ.) በሁሉም ረገድ በጣም አስደሳች የሆነ ስፍራ፣ አካባቢ+ ሃገር ።

የገንት ወፍ ስ 1. ጅራቷ ረጅም+ መጠኗ ትንሽና መልክ ሽልምም የሆነ፣ በወንዝ አካባቢ የምትገኝ በመስከረምና በጥቅምት ወራት ብቻ የምትታይ ወፍ። 2. "ጣምቦ" ግ ተሙ.

ገነታ ግ በቀጣ ወይም በገደት አነጋገር ጊዜ ድምፅ የተለመደ ቃናውን ለወጠ+ ከረረ።

ገነኝ ግ 1. ከፍ ከፍ አለ+ በጣም ታወቀ+ ገነኝ ወይም ታዋቂ ሆነ። 2. አየለ+ በረታ (ሀመም+ ነገር...)። 3. ጎልቶ ታወቀ ወይም ተሰማ(ጣለም)። 4. ለመለመ+ አደገ (ተክል)።

ገናኝ ት ገነኝ+ ታዋቂ+ ለመጥር።

ገነት ስ በልዩ ልዩ የፈጠራ ስራዎች (በስነሁፍ፣ በስነጥበብ፣...) ውስጥ ደራሲው ሊያስተላልፍ የፈለገውን ሃሳብ ተደራሲው በደንብ እንዲረዳው ወይም እንዲሰማው ለማድረግ ሲባል አንድን ድርጊት ወይም ሃሳብ አጋኖ የማትረብ ቴክኒክ ወይም ዘዴ ።

ተጋነነ ግ አንድ ነገር ከሚገባው ወይም ከሆነው በላይ (የተሻለ ወይም መጥሮ+ ትልቅ ወይም ትንሽ...) እንደሆነ ተደርጎ ቀረበ።

አገነነ ግ 1. በጣም ትልቅ+ ዋና+... አድርጎ አቀረበ(ሰማ)። 2. ጎልቶ እንዲታወቅ ወይም እንዲሰማ አደረገ(ጣለም)።

አጋነነ ግ አንድን ነገር ከሚገባው ወይም ከሆነው በላይ የተሻለ ወይም መጥሮ+ ትልቅ ወይም ትንሽ+... እንደሆነ አድርጎ አቀረበ።

*ገነኘ

ገንኝነት ስ 1. ተመሳሳይነት። 2. ዝምድና+ ቀረቤታ። 3. የተለያዩ ወገኖች ለተለያዩ አላማዎች (አብሮ ለመስራት+ በአንድ የተወሰነ ጉዳይ ላይ ሃሳብ ለመለዋወጥ+ ንግድ ለማካሄድ...) ሲሉ በመካከላቸው የሚፈጠሩት ቀረቤታ። 4. ወሲብ ወይም የግብረ ስጋ ድርጊት።

ግኝት ስ ስለአንድ ነገር ተፈጥሮ+ ምንነት+ አሰራር+ ጥቅም+... ምርምር ወይም ጥናት በማድረግ የታወቀ አዲስ መረጃ ወይም የተደረሰበት አዲስ ውጤት።

ተገኘ ግ 1. ጠፍቶ+ ተደብቆ+ ተረሰቀ+...የነበረው ወይም የሚፈለገው ነገር ወጣ+ ተከሰተ+ ተያዘ+ በእጅ ተደረገ። 2. በአንድ የተወሰነ ቦታ፣ ድርጊት+... ላይ ተሳታፊ ሆነ። ለብሰጣው ላይ ብዙ ሰው ተገኘ።

የማይገኝ በጣም ጥሩ+ ጥራት ያለው+ ምርጥ+ እንደሌለ የሌለ። የግህላላ ስለት የማይገኝ ነው።

የተገኘውን ግንኙውንም፣ የሆነውን። የተገኘውን ልብስ ስጠኝ።

ተገኘኝ ገ 1. አብር ለመስራት ወይም በአንድ የተወሰነ ጉዳይ ላይ ሃሳብ ለመለዋወጥ... ሲል ከሌላ ወገን ጋር አንድ ቦታ ላይ ተሰባስቦ። 2. በአካል ተቀራሪ ተያየ፣ ተነጋገረ ወይም ተገጣጠመ። ከሌላ አሰሪያጅ ጋር ተገኘኝ። 3. ተያያዘ። 4. ወሲብ ወይም ሩካቤ ስጋ ፈፀመ።

መገኘኛ ስ 1. በተለያዩ ወይም በተራራቅ ቦታዎች ላይ የሚገኙ ክፍሎችን ለማገናኘት የሚረዳ እንደ አይርጥን፣ መኪና፣ ሬድዮ፣ ስልክ፣ ፋክስ... ያለ መሳሪያ። 2. አንዱን ቦታ ከሌላው የሚያገናኝ መንገድ፣ መስመር። 3. ከተለያዩ አቅጣጫ የሚመጡ መንገዶች የሚገጣጠሙበት ቦታ ወይም ስፍራ። ት 4. ገንኝት ለማድረግ ወይም ለመሰባሰብ የሚሆን (ቦታ፣ ጊዜ፣ ምክንያት፣...)።

መገኘኛ ብዙሃን ስ የተለያዩ መረጃዎችን፣ ዜናዎችን... በአንድ ጊዜ ለብዙ ሰው ለማስራወት የሚያገለግሉ እንደ ጋዜጣ፣ ሬድዮ፣ ቴሌቪዥን ያሉ የማሰራጫ እውታሮች ፣ መሳሪያዎች።

አገኘን ገ 1. ጠፍቶ፣ ተደብቆ፣ ተረሰቶ... የበረከ ሃገር በእጅ አደረገ፣ ያዘ አስገባ፣ ወጠጠ። 2. ረባላቤት ሆነ። ሃብት አገኘ። 3. አንድ የተወሰነ ቦታ ላይ ተገጣጣሙ ተያየ፣...። ትገንት ሲገጥ ቤት አገኘሁት። 4. አወቀ፣ ደረሰበት። የጠላን መንገድ አገኘው። 5. አጋጠመ። ችግር አገኘው።

አገኘኝ ገ 1. ገንኝነት እንዲኖራቸው አደረገ(ለስራ፣ አንድ የተወሰነ ጉዳይ ላይ ለመነጋገር ወይም ለሌላ አላማ)። 2. ተለያይቶ ወይም ተራርቆ የነበረው እንዲቀራረብ አደረገ። 3. ተለያይቶ የነበረውን አያያዘ፣ አግባቀ (ለምሳሌ የኢ.ሊ.ክትሪክ ሽቦን)።

አስገኘን ገ 1. በፊት የሌለ ወይም ያልነበረ ሃገር እንዲኖር አደረገ። 2 እንዲገኝ አደረገ።

ገነዘ ገ ከፈነ።

መገነዘ ስ ከፈነ።

ገንዘት ስ (ኢ.አ.ተ.ቤ.) ለሞተ ሰው ፍትሃት ወይም ፀሎት የሚደረግበት የፀሎት መፅሃፍ።

ገንዝ ት የተገነዘ (ሬሳ)።

*ገነዘበ

ገንዛቤ ስ 1. ልብ ማድረግ፣ መረዳት። 2. እውቀት። ስለግንኙ ጥፋ ገንዛቤ ይገኛል።

ተገነዘበ ገ ልብ አደረገ፣ አስተዋለ፣ ተረዳ፣ አወቀ።

ተገነዘበ ገ ተነፃፀረ፣ ተመሳካሪ።

አገናዘበ ገ 1. አስተዋለ። 2. አነፃፀረ፣ አመሳከረ።

አገናዛቤ አፀፋ ስ (ሰዋ.) ባለቤትነትን የሚያመለክት ተውላጠስም (ምሳሌ፣ ቤት ___ ቤትህ /ላባት ___ አባጌ።

አስገነዘበ ገ 1. አሳወቀ፣ አስረዳ። 2. አስታወቀ፣ አሳሰበ።

ማስገንዘቢያ ስ 1. ማሳሰቢያ። 2. ማስገንዘቢያ።

*ገነደረ

አገነደረ ገ ታጠቀ፣ አገነጠ (ለምሳሌ ጎራደን)።

አጋንዱር ት 1. ወደፊት ጠብደል። 2. ዘርጣጣ፣ እንቅብ ሆድ።

ገነደረ ገ 1. ቆርጦ ጣለ፣ ገረሰሰ (ዛፍን)። 2. አጋደመ፣ ደበለለ፣ አስተኛ።

ገንዳሳ(ግንድስ) ት (ስድብ) መተኛት የሚያሰዛ፣ እንቅልፍም።

ገንደሰ ገንደሰ አለ ገ ፈንደስ ፈንደስ እያለ ቀን ብሎ ተራመደ (ወፍራም ሰው)።

ተገነደሰ ገ 1. ተቆርጦ ወደቀ፣ ተገረሰሰ (ዛፍ)። 2. ተንደሰለ፣ ወደቀ። 3. ተጋደመ፣ ተኛ።

ገነገነ ገ ጠረጠረ፣ ሰጋ።

ገንጋኛ ት ጠርጣሪ።

ገንጋኝ ዝ.ክ.

ገንገና ስ ጥርጣሬ፣ ፍርሃት፣ ስጋት።

አገነገነ ገ ገነገነ።

ገነጠለ ገ 1. ዘነጠለ፣ ዘነጠፈ፣ ለየ (ለምሳሌ የዛፍ ቅርንጫፍን)። 2. ተያይዘው ወይም ተጣብቀው የነበሩትን ለያየ፣ ነጠለ፣ ቀደደ (= ገፅ የመፅሃፍ ሽፋንን፣... ከጥራዙ ላይ)። 3 አንድ የነበረውን ለያየ፣ ከፋፈለ (ለምሳሌ ሃገርን)።

ገንጣይ ት 1. ተገንጣይ። 2. የሃገርን የተወሰነ ክፍል ለመገንጠል ወይም ለመለየት የሚታገል ወይም ይህ አላማ ያለው (ድርጅት፣ ቡድን፣...)።

ግንጣይ ት ከዋናው ዛፍ ወይም ከግንዱ የተቀረጠ፣ የተለየ፣... ቅርንጫፍ።

ግንጥል ት ከመሰሉ፣ ከወገኑ የተለየ ወይም የተገነጠለ።

ግንጥል ጌጥ ስ አብሮት ካለው ጋር የማይስማማ ወይም ያልተግላ ጌጥ።

ተገነጠለ ገ 1. ተዘነጠለ፣ ተዘነጠፈ፣ ተለያየ (ለምሳሌ የዛፍ ቅርንጫፍ)። 2. ተለያየ፣ ተሳቀቀ፣ ተቀደደ (ገፅ፣ የመፅሃፍ ሽፋን፣...)። 3. ተለየ ብቻውን ሆነ ወይም ብቻውን መተዳደር ጀመረ። 4. ተለያየ (መንገድ)።

ተገንጣይ ት ከአንድ ላገር ውስጥ የተወሰነውን ክፍል ወይም አካባቢ ነጥሎ ወይም ለይቶ ለብቻ የማድረግ ሌላ መንግስት የመመስረት አላማ ያለው ድርጅት ወይም ቡድን።

ገንፈላ ገ 1. ፈተቅ ፈለሰ። 2. ታምቶ ታገሉ የነበረው ፈንታው ወጣ (እንባ+አመፅ+...)። 3. (ዘይ.)+ቀጣ፣ ቱገ አለ።

ተገንፈላ ገ በደንብ ሳይበሰል በውሃ ብቻ ተቀተለ (ለምሳሌ ስጋ፣ የራስ ባቱ)።

አገንፈላ ገ በደንብ ሳይበሰል በውሃ ብቻ ተቀለ።

*ገንፋ ገንፎ ስ የገብሰ ወይም የሰንደ... ጸቂት የፈላ ውሃ ውስጥ ተወምሮ በግግሥ በወፍራሙ እየታሸ ከበሰለ በሂሳ በትቤ፣ በዘይት፣ በብጥብጥ ተላባ... የሚሰላ ምግብ።

ተገንፋ ገ 1. ገንፎ ተሰራ። 2. እንደ ገንፎ ሆኖ ተሰራ።

አገንፋ ገ 1. ገንፎ አዘጋጀ። 2. እንደ ገንፎ አድርጎ ሰራ። 3. በግግሥ አሸ። ላገ (ገንፎ)።

ገኘ ተውገ ያልተፈጸመን፣ ያልተደረገን፣ ያልደረሰን፣ ያልተገኘን፣... ወይም ወደፊት የሚፈጸምን፣ የሚደረግን፣ የሚሆንን ነገር፣ ጉዳይ፣... ለግባዮች ወይም ለመገለፅ የሚያገለግል ያል። ምሳሌን ገኘ አልበሁም ሁለተኛ ደረጃን ገኘ አልወረደም።

ገኘ ለገኘ ምን አላባተ፣ ወደፊት።

ገኘ ስ 1. በክርስትና እምነት ተከታዮች ዘንድ ታህሳስ 29 ወይም በየአራት አመቱ በዘመን የሃንስ ብቻ ታህሳስ 28 ቀን የሚከበር፣ አየሱስ ክርስቶስ የተወለደበት ቀን፣ ልደት። 2. የገና ጠቃታ።

ገኘ መምቻ ስ 1. ሩር ወይም ጥንግ የሚመታበት፣ በአንድ በኩል ከጫቶ ተልበሰ ያለ ብትር። 2. የገና መጫወቻ ሚዳ ክልል።

ገኘ ተሳዳቢ ስ የገና አለት የገና ጠቃታ ተሸናፊውን ወገን በሆኑኛ በጥም የሚሳደብ የአሸናፊው ወገን አቀንቃኝ።

የገኘ ጅንበር ስ ቀኑ አጭር ሊሊቱ ደግሞ ረጅም የሚሆንበት ወቅት።

የገኘ ጠቃታ የገና አለት ወንዶች በሁለት በድን ተከፋፍለው ሩርን ወይም ጥንግን በገና መምቻ እየመቱና ግብ አገብተው አሸናፊ ለመሆን የሚወገዱበት ጠቃታ።

ገኘና "ገነነ" ስር ተመ.

ገንቢ "ገነባ" ስር ተመ.

ገንባሌ "ገምባሌ" ን ተመ.

ገንቦ (ገምቦ) ስ ከእንስራ አነስ፣ ከምንቸት ከፍ የሚልና ከሽክላ የሚሰራ የጠላት የጠጅተውሃ... መምቻና ግንባራያ እቃ (ሽክላ ስር ተመ)።

ገንቦራ "ጎምቦራ" ን ተመ.

ገንታራ "ገነተራ" ስር ተመ.

ገንዘብ ስ 1. በመግዛትና በመሸጥ ሂደት ውስጥ ገጭና በገዥ መካከል ተቀባይነት ያለው ለመጠያ የሚያገለግል ነገር፣ አጠቃላይ ጊዜ ከመጣት ፣ ከጠር ወይም ከወርት... የሚሰራና የተወሰነ ልክ ላይ ላይ የታተመበት የሳንቲም ወይም የወረቀት መጠያ። 2. ንብረት።

ገንዘቤ ነው የገለ፣ ንብረቱ ነው።

ገንዘብ ጸጠረ ገንዘብ አጠራቀመ።

የገንዘብ ቅጣት ስ የተወሰነ ገንዘብ በግብአታ የሚፈጸም የቅጣት አይነት።

ገንዘብ ቤት ስ 1. በአንድ መስሪያ ቤት ወይም ድርጅት ውስጥ ገንዘብ የሚተመጥበት ክፍል። 2. ገንዘብ ያዥ።

ገንዘብ ከፋይ ስ በአንድ መስሪያ ቤት ወይም ድርጅት ውስጥ ደመወዝ ወይም ሌላ ወጭን የመክፈል ስራ የሚሰራ ሰው።

ገንዘብ ያዥ ስ በአንድ መስሪያ ቤት፣ ድርጅት ወይም እንደ እድር፣ ግህጦር ባለ-ግህበራዊ አካላት ውስጥ ተቀጥሮ ወይም ተንቀሳቃሽ የሆነውን ገንዘብ በሃላፊነት ተረክቦ የሚይዝ ሰው።

ገንዳ ስ 1. ወፍራም ገንደን አገደም በመባርባር የሚዘጋጅና ለከብቶች ውሃ መጠጫነት የሚያገለግል እቃ። 2. ሰው ወሰጡ ገብቶ ሊታጠብበት የሚችል በባሻ ቤት ውስጥ የሚገኘና ከሽክላ ወይም ሴራሚክስ... የሚሰራ እቃ።

ገንዳላ "ገነደላ" ስር ተመ.

ገንዳት ስ 1. (ሰድብ) ያልሰለጠነ፣ ከርፋፋ። 2. ገብጋባ፣ሰስታም።

ገንጋና "ገነገነ" ስር ተመ.

ገንጋኝ ገ.ከ.

ገንጣይ "ገነጠለ" ስር ተመ.

ገንፎ "ገነፋ" ስር ተመ.

*ገወለለ

ተንገዋለለ (ተንገለለ) ገ 1. ቀሻሻው ከደሀው ወይም ደሀው ከቀሻሻው በሰፊ ወይም በወንፈት... አግካይነት ተለየ (ለምሳሌ ቀሻሻ ያለበት፣ አህል)። 2. (ዘይ.) ስራ ፈተ ዞረ፣ ተንገላወደ።

አንገዋለለ ገ 1. ቀሻሻውን ከደሀው ወይም ደሀውን ከቀሻሻው ለመለየት በሰፊ ወይም በወንፈት ላይ እድርጎ ስራዱን ወይም ወንፈቱን ወደፊት ወይም አንቃነቃ ወይም አረ (ብዙውን ጊዜ ለአህል)። 2. አገለለ፣ ለየ። 3(ዘይ.)አዞረ፣ አንከራተተ።

እንግዳይ ስ ከተፈለገው አህል ወይም ጥራጥራ ላይ ተለይቶ የሚቀረውና የማይፈለገው የአህል ወይም የጥራጥራው ክፍል ወይም ቀሻሻ።

ብጣሪ።

ገውዝ [ንፋስ] ስ በገንቦት የሚወጣ የኮከብ ስም። በተወማሪ "ኮከብ ቆጠራ"ን ተመ.

ገውጋዋ ት 1. ሞኝ፣ ቂል። 2. ዘዋሪ፣ ቀውላላ።

ገዘረ "ገረዘ"ን ተመ

ገዘተ ግ አንድ የተወሰነ ድርጊት እንዳይደረግ ከሌለ። አወገዘ(የክህነት ስልጣን ያለው ሰው)።

ግዝት ስ እንዳይደረግ ካህን የከለከለው ነገር።

ተገዘተ ግ 1. አንድን የተወሰነ ድርጊት እንዳያደርግ ተከለከለ። ተወገዘ (በካህን)። 2. ማለ።

ገዝገዝ ግ 1. ለመቁረጥ ከረከረ። 2. ቀስ በቀስ አዳክመ። እትም አሳጣ፣ ውስጥ ውስጡን በረቦረ። የነበረውን መንግስት ተቃዋሚዎቹ ገዝገዝው ጣሉት ለሽታ ገዝገዝ ገደለው።

ተገዝገዝ ግ 1. ተከረከረ። 2. ተዳክመ። እትም አጣ፣ ተቦረቦረ።

***ገዝገዝ**

ገዝጋዛ (ገዝገዝ) ት 1. ነገር የማይቆርጥ፣ ወቅጥቃ፣ ነገናዛ። 2. ሲናገር ወይም ሲያነብ ድምፁ የሚንተጠቀጥ። 3. አንድን ስራ በቅልጥፍና የማይሰራ፣ ቀርፋፋ።

ተንገዛገዝ ግ 1. ተንገዳገደ። 2. ፊደሎችን እየቆጠረና እየገነተተ አነበበ ወይም ተናገረ።

አንገዛገዝ ግ አንገዳገደ።

ገዘፈ ግ 1. በጣም ወፈረ፣ ደነደነ። 2. ረቂቅ የነበረው በእካል ወይም በትርፅ ገልቶ ታየ፣ ተከለተ። 3. አገራ (በዛር ምክንያት)።

ግዙፍ ት በጣም ወፍራም ወይም ትልቅ።

ግዝፈት ስ ወፍረት።

አገዘፈ ግ ትልቅ፣ ጉልህ ሆኖ እንዲታይ አደረገ።

ገዛ ግ 1. ገበየ፣ ሸመተ። 2. አስተዳደሪ፣ መራ (መሪ፣ ባለስልጣን)። 3. አፈራ፣ አበጀ። በገንዘብ ወዳጅ ገዛ።

በገዛ እጁ በሌላ ሳይሆን እራሱ በራሱ። በገዛ እጁ ተሰቀለ።

የገዛ ራሱ የራሱ፣ የግሉ።

መግገዥ ስ መገባዎ ገንዘብ።

ገገር ስ የበላይ አስተዳዳሪ፣ ባለስልጣን(ለምሳሌ አገረ ገገር፣ የባንክ ገገር)።

ግዛት ስ 1. የተወሰነ የአስተዳደር ክልል። 2. ክልል።

ግገር ስ የመግዛት ተግባር።

ተገዛ ግ 1. ተገበየ፣ ተሸመተ። 2. ተመራ፣ ተዳደረ።

አገዛዝ ስ አስተዳደር።

ገዝጋዛ "ገዝገዝ" ስር ተመ.

ገገርዎ "ገጀዎ" ን ተመ.

ገገር "ገዛ" ስር ተመ.

***ገዮጠ**

ጌጥ ስ አንድን ነገር ለማስዋጠ የሚያገለግል እንደ ወርቅ፣ ብር፣ አልማዝ፣ ጥልፍ፣... ያለ ነገር።

ጌጠኛ ት በጌጥ የተዋበ።

ጌጣጌጥ ስ ልዩ ልዩ አይነት ጌጥ።

ተጌጠ ግ በጌጥ ተዋበ፣አማረ።

ተጌጥጊያጠ ግ ተሸቀረቀረ፣የተለያዩና የሚያሳምሩ ነገሮችን በመጠቀም ተዋበ።

አጌጠ ግ ተሸላለመ፣ አማረ፣ ተዋበ።

አስጌጠ ግ በጌጥ እንዲያምር ወይም እንዲዋጠ አደረገ።

ገደቢስ "ገድ" ስር ተመ.

ገደለ ግ 1. ሀይወት አጠፋ፣ እንዲሞት አደረገ። 2. እንዳይኖር አደረገ፣ አጠፋ (ስሜትን፣ ሞራልን፣...)። 3. እንዳይከናወን አደረገ። ስራውን ገደለው። 4. ጎዳ፣ አደከመ። ፀሃዩ ገደለው።

ገዳይ ት የሰው ሀይወት ያጠፋ(ሰው)። 2. አዳኝ። ገዳዩ ገሆን ገድሎ ተመለሰ።

ግዳይ ስ በጦርነት የተሳተፈ ሰው ጠላት ለመግደሉና የጀግንነት ስራ ለመፈፀሙ የሚጠቅሰው ማስረጃ፣ የሚያቀርበው ምርኮ ወይም አዳኝ እድፍ የሚያቀርበው አውራ፣ እንሰሳ ወይም ክታደነው እንሰሳ ወይም አውራ አካል ላይ ተወሰደ ለማስረጃነት የሚቀርብ ምልክት።

ግዳይ ጣለ በጦርነት የተሳተፈ ሰው ስለፈፀመው ጀብድ ምስክር በመጥቀስ በሽለላና በተከራ ተናገረ ወይም ምርኮውን አቀረበ ወይም አዳኝ ያደነውን አቅርቦ አሳየ።

ግድያ ስ 1. የመገደል ተግባር። 2. ሽሚያ፣ ርብርቦሽ፣ ትግል። እቃውን ያገኘሁት በስንት ግድያ ነው።

ተገደለ ግ እንዲሞት ተደረገ።

ተጋደለ ግ አንድ ነገር ለማግኘት ወይም ለመፈፀም ከፍተኛ ጥረት አደረገ፣ በጣም ታገለ፣ ተግግተ።

ተጋዳይ ት ለላገር ነገትና ለክብር ወይም ለቆመላት አላማ ሲል ሀይወቱን አሳልፎ የሚሰጥ።

ተጋድሎ ስ አንድን አላማ ለማሳካት የሚደረግ ከፍተኛ ትግል።

አጋደለ ግ አሻግ፡ አራተኛ፡ አታገለ።

ገደለ ስ 1. ፅዕ ወይም ሌላ ነገር የቦረቦረውና ወደታችና ወደጎን ርዝመት ያለው ቦይ፡ አዘቅት፡ 2. ከተራራ ሄፍ እስከ ግርጌ ያለ የመሬት አካል።

ገደለ ገባ 1. ተበላሽ፡ ያለውጤት ቀረ። 2. ትልቅ ችግር ላይ ወይም ስህተት ላይ ወደቀ። 3. ከገደለ ሄፍ ላይ ወደ ታች ወደቀ።

ገደላገደለ ገደለ የባዛበት።

የገደለ ማሚቶ ስ 1. በገደለ ወይም እንደ ገደለ ባለ ነገር አካባቢ ሲጮሁ ከገደለ ጋር ተጋጭቶ የሚመመለስና በተመሳሳይ ሙልክ የሚሰጥ ጭህት፡ ድምፅ። ት 2. (ዘይ.) የራሱን ሳይሆን የሌላ ሰው ሃሳብ የሚያስተጋባ (ሰው)።

ገደላማ ት ገደላገደለ።

ገደመ ግ ገዳም እንዲሆን አደረገ።

ገዳም ስ መነከሳት ከአለማዊ ኑሮ ተገለለው በሃይማኖታዊ ስርአትና ደንብ አየተዳደሩ የሚኖሩበት ቤተክርስቲያን ያለበት ቦታ።

ገዳም ገባ አለማዊ ኑሮን በመተው መንፈሳዊ ኑሮን ለመኖር ገዳም ውስጥ መቀመጥ ጀመረ። መነ።

የገዳም አባት ስ የገዳም ሹም፡ የመነከሳት አስተዳዳሪ፡ አበምኔት።

ተገደመ ግ ገዳም ሆነ።

አስገደመ ግ ገዳም እንዲሆን አስደረገ።

*ገደመ

ገደማ ስ አካባቢ፡ ወደ ሁለት በላት ገደማ ይመጣል / ቤቱ ወደ ፒያሳ ገደማ ነው።

ጋድሚያ ት (ስድብ) እንትልፋም፡ ሰነፍ።

ጋድም ስ ርብራብ።

ግድም ስ ገደማ።

ተጋደመ ግ 1. ወደ ጎን በቁመቱ ተዘረጋ። 2. ተኛ።

ተገዳደመ (ነውር) የግብረ ስጋ ግንኙነት ፈፀመ።

አጋደመ ግ በቁመቱ አስተኛ፡ ዘረጋ።

አጋደመው 1. ዘረጋው፡ በቁመቱ አስተኛው። 2. ጣለው፡ ዘረረው።

አግዳሚ ስ 1. አግዳሚ ወንበር። 2. ወደጎን በቁመቱ ተዘርግቶ የሚቀመጥና ለተለያዩ ገልጋሎት የሚውል (አጣናብረት፡...) ።

አግዳሚ ወንበር ስ ወደ ጎን ቁመቱ ርዥም ሆኖ ብዙ ሰው ሊያስቀምጥ የሚችል ወንበር።

አግድመት ስ ሽቅብ ወይም ቁልቁል ሳይሆን በጎን በኩል የሚያስኬድ መንገድ።

አግድም ት ቀጥ ብሎ ሳይሆን ወደጎን። የሃድ አበቃቀል ላገድም ነው።

አግድም አየ በንቀት አየ ወይም ተመለከተ።

አግድም አደግ (ስድብ) ሳይቀጣ ያደገ፡ ባለፈ።

አግድሞሽ ስ 1. አግድመት። 2. ወደ ጎን።

*ገደረ

ተገደረ ግ ታበቶ፡ በኩራት ተወጠረ።

ተገዳደረ ግ 1. ዝ.ክ. 2. ተፎካከር(እኔ እበልጥ እኔ እበልጥ በማለት)።

ተግዳሮት ስ 1. ትእቢት፡ ማንአላብኝነት። 2. ሽመጥ።

*ገደረረረ

ግድርድር(ገደርዳራ) ት አንድን ነገር ለማድረግ፡ ለማግኘት፡... አየፈለገ እንደማይፈልግ መስሎ የሚቀርብ፡ ፍላጎቱን የሚደብቅ ወይም አቅሙ ከሚፈቅድለት በላይ ለማድረግና ያለው ለመምሰል የሚያዘር።

ተግደረረረ ግ 1. አንድን ነገር ለማድረግ ወይም ለማግኘት እየፈለገ እንደማይፈልግ መስሎ ቀረብ፡ ፍላጎቱን ደብቀ። 2 ሳይኖረው እንዳለው መስሎ ቀረቦ (ሃብት፡ ጎብረት)።

ተግደርዳሪ ት ግድርድር።

አግደረረረ ግ 1. በልቡ እየፈለገ በላት አልፈልግም ወይም ላላደርግም የሚልን ሰው እሺ እንዲል ደጋግሞ ለመነ፡ ጠየቀ። 2. ለተወሰነ፡ ለጥቂት ጊዜ አቆየ። ያለኝ ገንዘብ እስከ ደመወዝ ያገደረድረኛል።

አያግደረድርም 1. ያለው አነስተኛ ነው፡ ለብዙ ጊዜ አይበቃም። 2. አያኮራም።

ገደቦ ግ 1. አገደ፡ ገታ፡ ከሐሰለ። 2. ወሰነ፡ ገደብ አበጀ። 3. ግድብ ሰራ፡ ከተረ።

ገደብ ስ 1. ልክ፡ መጠን፡ ወሰን(የጊዜ፡ የውለታ፡...)። 2. ማእቀብ።

ገደቡ ተነሳ ታገደ ወይም ተከልከሎ የነበረው ነገር እንዲካሄድ፡ እንዲከናወን ተፈቀደ።

በገደብ 1. ልቅ ባልሆነ ሁኔታ፡ በውሱን (የጊዜ፡ የግንኙነት)። 2 በተወሰነ ወለታ። ባጿ ሁለተኛ ሲጋራ ሳያወስ ቃል ገብቶ በገደብ ታረፈ።

ግድብ ስ ውሃ መጠነና ከፍታው ጨምሮ ጉልበት ኖሮት ለሃይድሮ ኤሌክትሪክ ሃይል ማመንጫነት እንዲያገለግል ወይም የውሃ አጥረት በሚኖርበት ወቅት ውሃ አጠራቅሞ ለማቆየት ሲባል ወይም ውሃ ወደ አልተፈለገ አቅጣጫ እንዳይፈስ ለማድረግ ወይም ውሃውን ለእርሻ ስራ ለማጥፋ በአፈር፡ በአሻሻ ወይም በድንጋይ ወይም በሲሚንቶ ተገንብቶ የሚሰራ መከለያ፡ ማገኛ።

መከተሪያ፡፡

ተገደቦ ግ ገድብ ተሰራለት (ውሃ)፡፡

ገደደ¹ ግ ጠመመ፡፡ ዘመመ፡፡

ገዳዳ ት ጠግግ፡፡ ወልጋዳ፡፡ ዘመም ያለ፡፡

ተጎጋደደ ግ ተጣመመ፡፡ ዘመም አለ፡፡

አጎጋደደ ግ 1. ተጎጋደደ፡፡ 2. አጣመመ፡፡ ዘመም አደረገ፡፡

ገደደ² ግ ቸገረ፡፡ የሉ ነገር መቻ ገደደኝ፡፡

ግዳጅ ስ 1. ከራስ ስሜትና ፍላጎት ውጪ በሆነ ተፅእኖ አንድን ተግባር የግዝፍወን ሁኔታ ፡፡ 2. በመንግስት፣ በፖለቲካ ድርጅት፣... ትእዛዝ መሰረት የሚፈፀም የጦርነት፣ የአሰላ፣ የጥበቃ፣... እንቅስቃሴ፡፡

ግዳጅ ሃይል (ግዳጅ ላይ ነው) ለውጊያ ወደ ጦር ሜዳ ሃይል፡፡

ግዴታ ስ 1. መሆን ወይም መፈፀም ያለበት፣ የማይቀር ነገር፡፡ 2. ሃላፊነት፡፡ ልጅን የግባደግ ግዴታ አለበት፡፡ 3. ግዳጅ፡፡

ግዴታ ገባ አንድን ነገር ሊፈፅም ወይም ሊያደርግ ተዋዋለ፡፡ ተሰማግ፡፡ ቃል ገባ፡፡

ግድ 1. ውዴታና ፈቃደኝነት የሌለበት፡፡ 2. መሆን ወይም መፈፀም ያለበት፡፡ የማይቀር፡፡ አስፈላጊ፡፡ ገድ ሆኖብኝ ለንጂ ለልመጣም ነበር |የሉ መምጣት ገድ ነው፡፡

በግድ ያለፍላጎት፣ በማስገደድ፡፡

የግዳን ላይፈልግ፣ አማራጭ ሊያጣ፡፡

ግድ አለ አስቸገረ፡፡ አስወገድቶ ያዘ፡፡ ስለ ጋር ለገድሃድ ገድ አለኝ፡፡

ግድ የለም 1. የዛቻ አነጋገር፡፡ ገድ የለም ለሁን ብታመልጠኝ በሂሳ አገንግላሁ፡፡ 2. ይሁን፣ ምንም አይደለም (መስማማትን፣ ቅር አለመሰኘትን ለመግለፅ)፡፡ 3. አታሰብ፣ አትወገድቅ እኔ እፈፀመዋለሁ ለማለት የሚነገር፡፡

ግዴለሽ ት ችላ ባይ፣ ቸልተኛ፣ ሃላብ የለሽ፡፡

ተገደደ ግ ያለፍላጎት፣ በሃይል ወይም በትእዛዝ እንዲያደርግ ሆነ፡፡

አስገደደ ግ ያለፍላጎት፣ በሃይል ወይም በትእዛዝ እንዲፈፀም ወይም እንዲከፍወን አደረገ፡፡

ገደገደ (ገረገደ) ግ 1. አቆመ፣ ተከለ (የእንጨት አጥርን ወይም ገድግዳን)፡፡ 2. አቆመ፣ ገተረ(ባልሆነ ቦታ ወይም ሁኔታ)፡፡ 3. ቆዳን ወጥሮ በቸካል መታ፡፡

ገድግዳ ስ ወደ ላይ ቆመት ወደ ጎን ርዝመት እንዲኖረው ተደርጎ ከእንጨት ወይም ከጡብ ወይም ከብሉኪት፣... የሚሰራ የቤት ወይም የህንፃ ጎንፍ ቆመት ወይም ከፍሎችን ለመከፋፈል፣ ለመለያየት ወይም አንድን ነገር ከሌላው ለመለየት የሚያገለግል መከለያ፡፡

የግድግዳ ስአት ስ ገድግዳ ላይ የሚለቀል ትልቅ ስአት፡፡

የግድግዳ ወረቀት ስ በቤት ውስጥ ገድግዳን ለማስገታ ሙሉ በሙሉ ገድግዳው ላይ የሚለጠፍ ወረቀት፡፡

ተገደገደ ግ 1. ቆመ፣ ተተከለ(የአጥር ወይም የግድግዳ እንጨት)፡፡ 2. ቆመ፣ ተገተረ (ባልሆነ ቦታ ወይም ሁኔታ)፡፡ 3. ተወጠረ(ቆዳ በቸካል)፡፡

*ገደገደ

ገድጋዳ ት 1. ቀጥ ብሎና ሚዛንን ጠብቆ መቆም ወይም መራመድ የማይችል የሚወዛወዝ፡፡ 2. ፈደሎችን እየቆጠረና እየጎተተ የሚያነብ ወይም የሚናገር፡፡

ተገደገደ(ተገደገደ) ግ ቀጥ ብሎና ሚዛንን ጠብቆ መቆም ወይም መራመድ ተሳገው፣ ተውተረተረ፡፡

አገደገደ(አገደገደ) ግ ቀጥ ብሎና ሚዛንን ጠብቆ መቆም ወይም መራመድ እንዳይችል አደረገ፣ አውተረተረ፡፡

ገደገ¹

ግ 1. የም ፈታ ወይም ፈሰከ ወይም ጊዜው ሳይደርስ የምን ሻረ፣ በላ፡፡ 2. ሲያነብ ወይም ሲፀፍ ፈደልን ወይም ቃልን ተወ፡፡ ዘለለ፡፡ 3. በኮከብ ቆጠራ ጊዜ አንድን የተወሰነ ቁጥር ለሌላ ለተወሰነ ቁጥር አካፍሎ ቀሪውን ያዘ፡፡

ገዱፍ ት ተቀንሶ እንዲወገድ የተደረገ የቁጥር መጠን (በኮከብ ቆጠራ ስሌት ጊዜ)፡፡

ገደፈት ስ በመጻፍ ወይም በማንበብ ጊዜ ፈደልን ወይም ቃልን በመርሳት ወይም በመዘለል የሚፈፀም ስህተት ወይም ሌላ ማንኛውም ስህተት፡፡

ተገደፈ ግ 1. በንብብ ወይም በፅሁፈት ጊዜ ፈደል ወይም ቃል ተዘለለ ወይም ተተወ፡፡ 2. አንድ ቁጥር ለሌላ ቁጥር ተካፈለ (የኮከብ አቆጣጠር ስሌት)፡፡

አገደፈ ግ እንዲፈሰክ ወይም የም እንዲፈታ አደረገ (ምግብ በማቅረብ፣ በመስጠት)፡፡

አስገደፈ ግ 1. ጊዜው ሳይደርስ የምን አስተ አሰባ፣ አስሻረ፡፡ 2. አገደፈ፡፡

ገደፈ²

"ደገፈ" ን ተመ.

ገዲ

"ገዲ"ን ተመ.

ገዳም

"ገደመ" ስር ተመ.

ገዳም

"ገድ" ስር ተመ.

ገዳይ

"ገደለ" ስር ተመ.

ገዳዳ

"ገደደ" ስር ተመ.

ገዴ (ገዲ)

ስ ደረቱ ነጭ፣ጀርባው ጥቁር፣ ጥፍፍ ቆላ፣ የሆነና እንደ እሳብ፣ አይጥ፣...

የመላሰሉትን የሚመገብ የአዋራ አይነት (በአሉን አዋራ ስር ተመ.)::

ገድ ለ ጥሩ እድል ወይም ጥሩ አጋጣሚ::

ገድ በለኝ የሚተላለው አጋጣሚ፣ እንቅስቃሴ፣ ... የተቃና ወይም የተሳካ እንዲሆን ጀምሮልኝ (ምግብ ወይም መጠጥ በመጋበዝ ወይም የሚሸጠውን እቃ የመጀመሪያ ገዢ ሆኖ በመግዛት+...)::

ገደቢስ ት እድል ቢስ::

ገዳም ት ጥሩ እድል የሚያጋጥመው፣ እድለኛ::

ገድል ለ 1. (ከር.) ገድቃን ወይም ሰማእታት ስለሃይማኖታቸው የተቀበሉት ችግር፣ ፈተና፣...:: 2. ገድቃን ወይም ሰማእታት ስለሃይማኖታቸው የተቀበሉት ችግር ፈተናና የሀይወት ታሪካቸው የተገረበት መፅሃፍ::

ገድለኛ ት የሚያስገርም፣ የሚያስደንቅ፣ ተአምርተ... ስራ የሚሰራ፣ ተአምረኛ::

ገድል ተሰራ ተአምር ተሰራ ወይም ታየ::

ገድጋዳ “*ገደገደ” ስር ተመ.

ገጆራ ስ ቀንጫራ::

ገገመ ግ (ያራዳ አነ.) ችክ አለ፣ ድርቅ አለ::

ገገማ ት 1. ደረቅ፣ ችክ:: 2. ያልሰለጠነ::

***ገገመ**

ገመምተኛ (ገገምተኛ) ት በቅርብ ጊዜ ታሞ የነበረና እየተሻለው ወይም እየዳነ ያለ በሽተኛ::

አገገመ ግ ተሻለው፣ እየዳነ ነው (በሽተኛ)::

ማገገሚያ ስ ታሞ የነበረ ሰው በደንብ እስኪድን ድረስ የሚያስፈልገው የምግብ አይነት ወይም የሚቆይበት ቦታ::

ገረገ ግ ፈላሽ የነበረው ነገር ረጋ፣ ጠጣር ሆነ::

ግግር ት 1. ፈላሽ የነበረና ወደ ጠጣርነት የተለወጠ፣ የረጋ (ለምሳሌ ግግር በረዶ):: 2. (ዘይ.) ዝምታ የሚያበዛ::

ገጠመ ግ 1. ከደነ፣ ዘጋ፣ 2. ልክ አለ፣ በደንብ ተከደነ፣ 3. ተለያይቶ የነበረውን የአንድ አካል ክፍል አያያዙ፣ ሰካ፣ አንድ አደረገ፣ የመኪናውን *ሳካ ገጠመ*:: 4. ተሰማማ፣ አንድ ሆነ፣ ልክ ሆነ፣ 5. ተወዳጅ፣ ጓደኛ ሆነ፣ 6. አገኘ፣ ደረሰ፣ አጋጠመ:: *እንዲህ አይነት ነገር ገጠመኝ ለያውቀም*:: 7. ጠርነት፣ መግጥ፣ ትግል፣ ስድብ፣... (ከተቃራኒው ወይም ከተፎካሪው ወገን ጋር) አካሄደ፣ 8. ግጥም ደረሰ፣ 9. ቤት መታ(ግጥም)::

ገጣሚ ስ ግጥም የሚደርስ::

ገጠመኛ ስ ያለፈ የኑሮ ወይም የሀይወት ልምድ፣ ተሞክሮ::

ግጥሚያ ስ ውድድር፣ ተከክር(ለምሳሌ የእግር

ኳስ ግጥሚያ)::

ግጥም ስ 1. ስምም ወይም አንድ መሆን:: *ከልጅ ጋር ግጥም ናቸው*:: 2. ዝግ፣ ቁልፍ፣ እሸግ፣ 3. በሰንገን በሰንገን እየሆነና ቤት እንዳመታ እየተደረገ የሚዘጋጅ ንግግር ወይም ፅሁፍ::

ግጥም ደረደረ ግጥም ደረሰ::

ግጥም ደርዳሪ ገጣሚ::

ግጥም አለ ግ 1. ሞተ፣ ጠም አለ:: 2. ደንገት ተገናኘ:: 3. ነፍሱ ከሰጋው ተለያየ ወይም የሞተ ያህል ራሱን ሳተ::

ግጥም አድርጎ በደንብ አድርጎ፣ ግጥም *አድርጎ በሰጥጥም አድርጎ ለሰረ / ግጥም አድርጎ ጠጣ*::

ግጥምጥም አለ ግ 1. ደንገት ተገናኘ:: *ዝያ ባይ ደንገት ከድር ጓደኛዬ ጋር ግጥምጥም ላልገ*:: 2. ተሳካ (ለአንድ ጉዳይ የሚያስፈልጉ የተለያዩ ነገሮች በተመሳሳይ ጊዜ በመገኘትና በመካከናዎን)::

ተገጣጠመ ግ 1. ደንገት ተገናኘ:: 2. አንድን የተወራ ወሽት፣ ሃሚት፣... ለማጣራት ወራውን ወይም ሃሚቱን ካወራው ሰው ጋር የተወራበት ሰው ፊት ለፊት ተገናኝቶ ተነጋገረ:: 3. የተለያዩ ነገሮች ወይም ሁኔታዎች በተመሳሳይ ጊዜ ወይም ሁኔታ ተፈፀሙ:: 4. ተሳካ (ለአንድ ጉዳይ የሚያስፈልጉ የተለያዩ ነገሮችን በተመሳሳይ ጊዜ ማከናወን ተቻለ)::

ተገጣጣሚ ት ተሰካክቶ አንድ አካል የሚሆን ወይም ለፈታቱና ሌላያዬ የሚችሉ ትናንሽ ክፍሎች ያሉት:: *ተገጣጣሚ ላልጋ / ተገጣጣሚ ቤት*::

ተጋጠመ ግ 1. ተፋለመ፣ ተዋጋ:: 2. (ሰፖ.) ተወዳደረ፣ ተፎካከረ፣ ተጫወተ::

ተጋጣሚ ስ ተወዳዳሪ፣ ተፎካካሪ (በሰፖርት ጫዋታዎች)::

አገጣጠመ ግ 1. አገናኘ፣ ፊት ለፊት አቀራረበ(የተወራን ሃሚት ወይም ወሽት፣... ለማጣራት ሲባል አውራውንና የተወራበትን ሰው):: 2. የ “አጋጠመ”ን 2ኛ ፍቺ ተመ.

አጋጠመ ግ 1. አገናኘ፣ ፊት ለፊት አቀራረበ (የተወራን ሃሚት ወይም ወሽት ለማጣራት ሲባል አውራውንና የተወራበትን ሰው):: 2. አንድ ድርጊት፣ ሁኔታ ደንገት ሆኖ ደረሰ፣ ችግር *አጋጠመው/እድል አጋጠመው*:: 3. የሞተ ሰውን ገነዘ፣ አስተካከለ (አይኑን፣ አፋኑን፣... በመዝጋት)::

አጋጣሚ ት ሳይታሰብ በደንገት የሚደርስ፣ የሚሆን፣ የሚገኝ (ጥሩ ወይም መጥፎ ነገር)::

ገጠር ስ ከከተማ ውጪ የሆነ ቦታ፣ ባላገር::

ገጠሬ ስ ስጦጦር ኗሪ የሆነ፣ ባላገር።

ገጠብ ግ 1. በመምላጥ ወይም በመላጥ አቆሰለ።
2. ወጣ ገባ አድርጎ ቆረጠ ወይም ላጨ(ለምሳሌ ፀጉርን)። 3. ከመጠን በላይ ቆረጠ፣ ነጩ(ለምሳሌ ሳርን)። 4. ገረፈ፣ ደበደበ፣ መታ(በአለጋጋ፣ በጅራፍ፣...)

ገጣባ ስ 1. የጋጣ ከብት ጀርባ ላይ የሚገኝ ቀስል። ት 2. ጀርባው ላይ የተላጠ ወይም ቀስል ያለበት(የጋጣ ከብት)። 3. (ስድብ) መላጣ።

ግጥብ ት 1. ተልጦ የቆሰለ (የጋጣ ከብት ጀርባ)። 2. ሳርፍ ትጠል።... የሌለበት ወይም የተመለጠ (መሬት)።

ገጠገጠ¹ ግ በብዛት ደረደረ። አምስቱም ጣቶጃ ላይ ተለበት ገጥግላቸው።

ተገጠገጠ ግ 1. በብዛት ተደረደረ፣ ተከማቸ ተገራው አጭሮ ውስጥ ተገጥጧል። 2. ግጥም ብሎ ሞላ፣ ጢም አለ። አጭሮ በሰው ተገጥጧል።

ገጠገጠ² ግ ጠባ፣ መጠመጠ (ጡትን፣ ጡጦን፣...)

ገጠጠ ግ 1. አፈንግጦ ወይም ወደ ውጪ ወጣ ብሎ ታየ (ለምሳሌ ጥርስ)። 2. (ዘይ.) ግልፅ ሆኖ ወይም ፈጠ ታየ።

ገጣጣ ት 1. ጥርሱ ወደ ውጪ ወጣ ብሎ የሚታይ። 2. መሳቅ የሚያበዘ፣ መገለጢጥ።

አገጠጠ ግ 1. ገጠጠ። 2. ሳቀ፣ ገለፈጠ።

*ገጠጠ

ተንጋጠጠ ግ ወደ ላይ ቀና አለ (አንገት)።

አንጋጠጠ ግ 1. ወደ ላይ ቀና አለ። ወደ ሰማይ አየ። 2. አንገቱን አሰገገ፣ አረዘመ (ለማየት)።

ገጣሚ "ገጠመ" ስር ተመ.

ገጣባ "ገጠብ" ስር ተመ.

ገጣጣ "ገጠጠ" ስር ተመ.

ገጥ "ገፅ"ን ተመ.

ገጨ ግ 1. መታ፣ ለተመ፣ አላተመ። 2. የግጭት አደጋ አደረሰ።

ግጭት ስ 1. ጥል፣ ጠብ። 2. አንድ ተሽከርካሪ ሌላ ተሽከርካሪን ወይም ሰውን፣ እንሰላ፣ ንብረትን፣... በመግጨቱ የተነሳ የሚፈጠር አደጋ።

ተገጨ ግ የግጭት አደጋ ደረሰበት።

ተጋጨ ግ 1. ተላተመ፣ የግጭት አደጋ አደረሰ ወይም ደረሰበት። 2. ተጣላ።

አጋጨ ግ 1. አላተመ፣ እንዲጋጭ አደረገ። 2. መታ። 3. አጣላ፣ አራብሸ።

*ገጨገጨ

ተንገጨገጨ(ተንገጨገጨ) ግ ሲወጣው ወይም ሲነቃነቅ ድምፅ አሰማ።

አንገጨገጨ(አንገጨገጨ) ግ ወዘወዘ ወይም አነቃነቅ (ለምሳሌ በኮሪትንጥ ላይ የሚሸከረከር መኪና)።

ገፅ (ገጥ) ስ 1. ፊት፣ መልክ። 2. በፊት በኩል (የጀርባ ተቃራኒ) ። 3. የመፅሃፍ፣ የጋዜጣ ቅጠል ወይም ወረቀት ወይም የአንድ ቅጠል ወረቀት አንደኛው ወገን።

ገፅ በረከት ስ ስጦታ፣ እጅ መንሻ፣ መታያ።

ገፅ ባህርይ ስ በልቦለድ፣ በትያትር፣...ድርሰት ውስጥ የሚገኝ ሰው(ለምሳሌ ፍቅር እስከ መቃብር በተባለው መፅሃፍ ውስጥ ከሚጠቀሱት ሰዎች መካከል ጉጱ ካሳ አንጹ ገፅ ባህርይ ነው)።

*ገፈለለ

ተንገፈለለ ግ 1. በጣም ረኾም ሆነ፣ ተንቀጥለለ። 2. ቆመቱ ከሚገባው በላይ የረዘመ ሆኖ ፍሬ ሳይዝ ቀረ (ለምሳሌ በቆሎ)።

*ገፈለፈለ

ገንፍልፍል(ግፍልፍል) ስ እየፈላ ባለ ወጥ ውስጥ እንጅራ በትላልቁ ቆረሰ ቆረሰ አድርጎ በመጨመርና በማደባለቅ የሚዘጋጅ ምግብ።

ተገፈለፈለ ግ 1. ተፍለቀለቀ፣ ተንተከተከ (ወጥ)። 2. ገንፍልፍል ተዘጋጀ።

አገፈለፈለ ግ 1. አፈላ፣ አንተከተከ(ወጥን፣ ገንፍልፍልን)። 2. ግፍልፍል አዘጋጀ።

ገፈራ ስ የፈረሰና የበቅሎ መኖ።

ገፈተረ ግ በሃይል ገፋ፣ አሸቀነጠረ።

ገፈት(ገፈታ) በጠላ ላይ የሚንሳፈፍ የአሻር፣ የብቅል፣ የጊሾ ያልደቀቀው ክፍል፣ ቁርጥራጭ።

ገፈት ቀማሽ የአንድ ችግር፣ መከራ፣... የመጀመሪያው ተጠቂ፣ አሳር ቀማሽ።

ገፈታም ት (ስድብ) ሰካራም።

ገፈገፈ ግ ለረኾም ጊዜ ሳያቋርጥ ከፈለ(አዳን፣ ክፍያን፣...)

*ገፈገፈ

ግፍግፍ አለ ግ ተንገፈገፈ።

ግፍግፍ አደረገ ግ አንገፈገፈ።

ተንገፈገፈ ግ ተማረረ፣ ተንገሸገሸ፣ ሰለቸ።

አንገፈገፈ ግ አንገሸገሸ፣ አሰለቸ።

*ገፈጠጠ

ግፍጥጥ(ገፍጣጣ) ት (ስድብ) ሆዱ የተንዘረጠጠ ወይም ትልቅ የሆነ።

ግፍጥጥ አለ ግ ተንገፈጠጠ።

ግፍጥጥ አደረገ ግ አንገፈጠጠ።

ተንገፊጠጠ ግ ተንዘረጠጠ ወይም ትልቅ ሆነ (ሆድ)።

አንገፊጠጠ ግ አንዘረጠጠ (ሆድን)።

እንግፍጥ ት ሆዱ የተንዘረጠጠ።

ገፊፈ ግ 1. ቆዳን ከስጋ ለየ። 2. ልብስን ከሰውነት ላይ አነሳ። 3. ቀማ፣ ዘረፈ። 4. ለቀቀ፣ ደበዘዘ(ቀለም)። 5. ገለጠ(ዳመና)። 6. ስልጣንን ወይም ማእረግን ቀማ፣ ሻረ።

ገፊፋ ስ ዝርፊያ፣ ትግያ።

ገፋፊ ት ቀማኛ፣ ዘራፊ።

ገፋ ግ 1. ገፈተረ፣ ወረወረ። 2. ፎቀት አደረገ፣ ወደፊት አስጠጋ። 3. ናጠ፣ ወዘወዘ (ወተት ያለበትን እቃ)። 4. ወደ ፊት አመራ፣ ሄደ። 5. እየተሰራ ወይም እየተከናወነ ሄደ (ሰራ)። 6. እየወመረ ወይም እየተለቀ ሄደ(ሆድ)። 7. ረዘመ። ክረምቱ ገፋ። 8. በደለ፣ አንገላታ። 9. ወመረ። እድገው እየገፋ ሄደ።

ገፍቶ መጣ ሳይፈለግ በራሱ መንገድና ሁኔታ ሆነ ወይም መጣ።

ግፋ ቢል ቢባዛ፣ ቢወመር፣ የባሰ ቢመጣ። መግፊያ ስ የወተት መናጫ።

ገፊ ት እደጋ ወይም ችግር የደረሰው እቡ በአካባቢው በመኖሩ ወይም በመገኘቱ ምክንያት ነው ተብሎ የሚታመንበት ነገር ወይም ወላጆቹ፣ ዘመዶቹ፣... በሞት አልቀውበት ብቻውን የቀረ ፣ ገደ ቢሰ ።

ግፊያ ስ ከሰው ብዛትና ከመጣበብ የተነሳ የሚፈጠር ትርምስ፣ ትንቅንቅ።

ግፊት ስ ጉትነታ፣ ተፅእኖ። ንቅናቄው የውጭ ግፊት አለበት።

ግፍ ስ አንዱ በሌላው ላይ የሚያደርሰው ወይም የሚፈፀመው በደል፣ ክፉ ስራ።

ግፍ ዋለ ክፉ አደረገ፣ ግፍ ስራ፣ በደል ፈፀመ።

ግፊኛ ት እቅም አለኝ ብሎ ሌላን የሚበድል፣ ግፍ የሚሰራ።

ገፋፋ ግ በል በል አለ፣ አበረታታ፣ ጎተተ (አንድን ድርጊት እንዲፈፀም)።

ተገፋ ግ በደል ወይም ግፍ ደረሰበት።

ተገፋፋ ግ በል በል ወይም አድርግ አድርግ ተባለ፣ ተበረታታ፣ ድፍረት አገኘ(አንድ ድርጊት እንዲፈፀም)።

ተጋፋ ግ 1. ተቀናቀነ፣ ተዳፈረ። ስልጣን ተጋፋ። 2. ትርምስ ወይም ትንቅንቅ ባለበት ቦታ ገብቶ ከመጣበብ የተነሳ ተገፈታተረ።

እጋፋ ግ እንዲጋፋ ምክንያት ሆነ።

ገፋፊ "ገፊፊ" ስር ተመ.

ገፋፋ "ገፋ" ስር ተመ.

ገፍ ት ብዙ። ስንድር ዝናቡ ገፍ ነው።

በገፍ በብዛት።

ገፍጣጣ "ገፊጠጠ" ስር "ግፍጥጥ"ን ተመ.

ጉ የ "ግ" ፊደል ካለብ ዘር።

ጉለንታ "ጎለንታ"ን ተመ.

ጉሊት¹ ስ 1. ያልደቀ አፈር፣ ዓል። 2. በምስጥ የተሰራ ጉብታ።

ጉሊት² "ጎለተ" ስር "ጉልት"ን ተመ.

ጉላንጆ ት 1. በቀላሉ የማይታኘክ፣ መንቻክ ስጋ። 2. (ዘይታ ስድብ) ፀባዩ መጥፎ የሆነ፣ ችክ።

ጉል "ጎል"ን ተመ.

ጉልህ "ጎላ" ስር ተመ.

ጉልላት ስ ብዙውን ጊዜ ክብ ሆኖ በተሰራ ቤት ወይም በቤተክርስቲያን አናት ላይ የሚደረግ ድቡልቡል ወይም ክብ ወይም የአክለል ወይም የዘውድ ቅርፅ ያለውና ከቀርቆር ፣ ከሸክላ፣... የሚሰራ ጌጥ።

ጉልማ "ጎለመ" ስር ተመ.

ጉልምስና "ጎለመስ" ስር ተመ.

ጉልበተኛ "ጎለበተ" ስር ተመ.

ጉልበታም ዝ.ክ.

ጉልበት ዝ.ክ.

ጉልባን ስ የባቄላ ከክ ከስንደ ወይም ከተፈተገ ገብስ ጋር አንድ ላይ ተቀትሎ የሚዘጋጅና የፀለጎ ሃሙስ እለት የሚባል ንፍር።

ጉልት ስ ቀደም ባለው ጊዜ ከንጉስ ይሰጥ የነበረ ርስት።

ጉልተኛ ት ባለጉልት።

ጉልት "ጎለተ" ስር ተመ.

ጉልቻ ዝ.ክ.

ጉልድም "ጎለደመ" ስር ተመ.

ጉልድፍ "ጎለደፈ" ስር "ጎልዳፋ"ን ተመ.

ጉልጎላ(ጉልጎላ) "ጎለጎላ" ስር ተመ.

ጉልጥምት ስ 1. የጉቶ ቂጥ። 2. የቅልጥም ጫፍና ጫፍ፣ የአጥንት ራስ።

ጉሎ(ቃጭማ) ስ ቅጠሉ ሰፋፊ የሆነና ፍሬው ዘይት የሚወጣው የእፅዋት አይነት።

የጉሎ ዘንግ (ዘይ.)ጥንካሬ የሌለው፣ አቅመ ቢስ።

የጉሎ ዘይት ስ ከጉሎ ተክል ፍሬ የሚዘጋጅ ዘይት።

ጉመር(ገመር) ስ ፍሬው የሚበላ፣ እንደ ሃረግ በዛፍ ላይ የሚጠመጠምና እጃህ ያለው የእፅዋት አይነት።

ጉመደው ስ እንሰላትን የሚገድል የበጎታ አይነት።

ጉማ¹ ስ ሰው የገደለ ሰው ለግኝ ወገን የሚከፍለው የገንዘብ ካሳ ወይም የነፍስ ዋጋ።

ጉማ² ት ቀራጭ፣ ሙዳ (ሰጋ)።

ጉማምላ ስ በባህር ጻርቻ የሚበቅል ቀላ ያለና እንጓ ያለው የእወቅት አይነት።

ጉማሬ ስ በጣም ወፍራምና ፀጉር አልባ የሆነ ትልቅ ጭንቅላት አጭር ጭራና አጫጭር እገሮች ያሉት በወንዝ ወይም በባህር ውስጥ ወይም አቅራቢያ የሚኖር ጉዙፍ ሳሪ በል እንሰሳ።

ጉማሬ

ጉማሬ አለንጋ ስ ከጉማሬ ቆዳ የሚሰራ አለንጋ፣ አከርባጅ።

ጉም ስ አብዛኛውን ጊዜ በከረምት ወራት የሚታይና አልፎ አልፎ ወደታች በመውረድ የምድርን አካል ለተወሰነ ጊዜ የሚሸፍን የተነደፈ ጥጥ የሚመስል ደመና።

ጉም ለበሰ በጉም ተሸፈነ፣ ተከለለ።

የጉም ሽንት ስ 1. ከጉም ውስጥ የሚንጠባጠብና ምድርን የሚያረጉ የዝናብ ነጠብጣብ። 2. (ዘይ.) የማይጨበጥ፣ ሾላካ (ሰው)።

የጉም ጅብ ስ 1. አካባቢው በጉም በሚሸፈንበት ጊዜ በጉሙ ውስጥ ሳይታይ በመምጣት ቀን በቀን ከብቶችን የሚበላ ጅብ። 2. (ዘይ.) ስበታም፣ ሆጻም።

ጉምሩክ ስ እቃዎች ወደ ሃገር ውስጥ ሲገቡና ከሃገር ሲወጡ ቀረጥ የሚያስከፍልና ወደ ሃገር እንዳይገቡ ወይም ከሃገር እንዳይወጡ የተከለከሉ ነገሮችን የሚቆጣጠር የመንግስት አካል።

ጉምድ “ሳመደ” ስር ተመ.

ጉምጉምታ “ተሳመሳመ” ስር ተመ.

ጉማጅ “ሳመደ” ስር ተመ.

ጉረሮ “ጉረሮ”ን ተመ.

ጉረኖ ስ የፍያልና የበግ ግንራይ፣ ግደራይ።

ጉራ ስ የሌለውን አለኝ፣ የማያውቀውን አውቃለሁ፣ የማይችለውን እችላለሁ ወይም እፈፅማለሁ የግለት ወይም ያለውን፣ የሚያውቀውን፣ የሚችለውን፣ የሚሰራውን፣ ...እጋኛ በማውራት የሚቀርብ የዝና ፍለጋ ንግግር ወይም ድርጊት።

ጉራውን ቸረቸረ / ነሰነሰ / ነዛ/ ነፋ/ ስለአለው ሃብት፣ እውቀት፣ ችሎታ፣... በማጋነን እውራ ወይም የሌለውን አለኝ፣ የማያውቀውን አውቃለሁ፣ የማይችለውን እችላለሁ... አለ።

ጉረኛ ት የሌለውን አለኝ፣ የማያውቀውን አውቃለሁ፣ የማይችለውን እችላለሁ፣ የማያደርገውን አደርጋለሁ የሚል ወይም ስለሃብቱ፣ ስለእውቀቱ፣ ስለችሎታው፣... እጋኛ የሚያውራ።

ጉራማይሌ ስ 1. ሙሉ በሙሉ ሳይሆን አለፍ አለፍ ብሎ የሚነቀስ የጥርስ ንቅሳት አይነት። 2. የተለያዩ ጽንቁቆችን በማደባለቅ የሚቀርብ ድብልቅ ንግግር ወይም ፅሁፍ (ለምሳሌ የእንግሊዘኛ ቃላት እየተደባለቁበት የሚቀርብ የእማርኛ ንግግር)። 3. ቅይጥ፣ ድብልቅ።

ጉራንጉር ስ እንደልብ ለመተላለፍ የማያመች፣ ጠባብና ወጣ ገባ የሆነ ስፍራ።

ጉራጅ “ሳረደ” ስር ተመ.

[የ]ጉራጌ ሳመን ስ ቁመቱ ረዘም ያለና ቅጠሉ ሰፋፊ የሆነ የጎመን አይነት።

ጉራዛ ስ ከጠባና ከዝንጀሮ ወገን የሚመደብ፣ ጢሙና ከትከኛው ጀምሮ በግራና በቀኝ በኩል ያለው አካሉ ነጭ፣ ከአኖቱ ጀምሮ እስከ ወገቡ ደግሞ ጥቁር የሆነ፣ ዙሪያው ብትን ያለ ነጭ ፀጉር የከበው ጥቁር ጅራቱ ነጭ የጣለበት ወይም ጫፉ ላይ ብትን ያለ ነጭ ፀጉር ያለበት፣ ጥቅጥቅ ባለ ጫካ ውስጥ ውሃ አጠገብ በሚገኙ ረጃጅም ዛፎች ላይ የሚኖርና ካንጹ ዛፍ ወደ ሌላ በረጅሙ እየተምዘገገ ሚሰል የሚችልና ጠጣ የሚያክል የዱር እንሰሳ (ስለሉን የዱር እንሰሳ ስር ተመ.)።

ጉራዝማ ት ጉራዛ የሚመስል፣ የነጭና የጥቁር ድብልቅ መልክ ያለው።

ጉር ስ ድንጋይ የከበበት ወይም ድንጋያማ የሆነ መራት።

ጉርምርምታ “ተሳረመረመ” ስር ተመ.

ጉርምስና “ሳረመሰ” ስር ተመ.

ጉርሻ “ሳረሰ” ስር ተመ.

ጉርብትና “ተሳረበተ” ስር ተመ.

ጉርና ስ የወተት ማጠራቀሚያና መናጫ እቃ።

ጉርና ሆድ (ስድብ) ቀበደድ፣ ቀፈታም።

ጉርናት “ሳረና” ስር ተመ.

ጉርዝኝ ስ መጠኑ በእንቅስፍን በቁና መካከል የሆነ ለህል መስፈሪያ የሚያገለግል የስፈት እቃ።

ጉርዳ ስ ላም እንዳታረገገ የሚያደርግ የግህፀን ችግር።

ጉርዳ ሆነች አልወለድ ያለች ላም ግህፀናን ዘግቶ እንዳታረገገ የከለከለች ችግር በጉርዳ በሺ እንዲወገድላት ተደረገ።

ጉርዳ በሺ ስ አልወለድ ያለች ላም ግህፀን ውስጥ እጁን በግስግስት እንዳታረገገ የከለከለችን ችግር የሚያስወግድ ወጊኝ ወይም ባለሙያ።

ጉርድ "ጎረደ" ስር ተመ.

ጉርዶሽ ዝ.ከ.

ጉርጥ ስ በላብዛኛው በመሬት የሚኖርና በመራቢያው ወቅት ውሃ ውስጥ የሚቆይ፣ ቆዳው ሻካራ የሆነ የእንቁራሪት አይነት።

ጉርጥ አይን ት(ስድብ) አይነት ፈጣጣ።

ጉርጥርጥ "ጎረጠ" ስር ተመ.

ጉርጉጭታ "ጎረጎጠ" ስር ተመ.

ጉርሮ(ጉረሮ) ስ ለመተንፈሻና ምግብን ወደ ሆድ ለማውረጃ የሚያገለግል አሽንጻ መሰል ውስጣዊ የሰውነት ክፍል።

ጉርሮው እስኪሰነጠቅ ሮህ በጣም ሮህ።

ጉርሮው ደረቀ በጣም ተጠግ።

ጉሰር "ጎሰረ" ስር ተመ.

ጉሰቁል "ጎሰቆለ" ስር "ጎሰቋላን" ተመ.

ጉሰጉሻ "ጉሽጉሻ"ን ተመ.

ጉሽ "ጎሽ" ስር ተመ.

ጉሽርጥ(ግሽርጥ) ስ ስፍ ተፍቆና ደቆ ከተቀላ በሂላ ሴቶች እጅና እገራቸውን ለማትለም ወይም ለማስገጥ የሚቀሱት እንሰላ የሚመስል የእወቀት አይነት።

ጉሽጉሽ (ጉሰጉሻ) ስ ከጭቃ የሚሰራ የአህል ማስቀመጫ፣ ድብኝት።

ጉሰት ስ ለሰለሰ ያለና ጥቁር ቀይ ቀለም ያለው፣ ሃሞት የሚያመነጭና ደምን የሚያጣራ፣ በሆድ እቃ ውስጥ የሚገኝ የሰውነት ክፍል።

ጉሰን ስ ከመዝጊያ እናት በላይ የሚገኝ የበር አግዳሚ፣ የደፍ ተቃራኒ (ሰላንን ሴት ስር ተመ.)።

ጉባ¹ ስ ኮረብታ፣ ቁልልታ፣ ጉብታ።

ጉባ² ስ የጥጭድ ቅርፅ ያለው የከብት ቁስል መተኮሻ።

ጉባኢ ስ 1. በአንድ ጉዳይ ላይ ለመወያየት ወይም ለመነጋገር የሚደረግ ስበሰባ። 2. የተወሰኑ ጉዳዮችን እንዲያከናውኑ፣ ደንቦችን እንዲያወጡ፣ የማግከር ስራ እንዲሰሩ ተመርጠው ወይም ተሹመው የሚሰሩ ሰዎች ስበሰብ። 3. አንድ ጉዳይ ላይ ለመወያየት ወይም ለመነጋገር የተጠራ ተሰብሳቢ በአንድነት የሚገኝበት መድረክ።

ጉብ

ጉብታ ስ ከፍታነት ያለው ቦታ፣ ኮረብታ።

ጉብ አለ ግ 1. ከአካባቢው ከፍ ብሎ ታየ።

2. ቁብ ብሎ ተቀመጠ ፣ ጉች አለ።

ጉብራት "ጎበረ" ስር ተመ.

ጉብር ዝ.ከ.

ጉብታ "ጉብ" ስር ተመ.

ጉብኝት "ጎብኝ" ስር ተመ.

ጉብዝና "ጎብዘ" ስር ተመ.

ጉብጉባት "ጎብጎብ¹" ስር ተመ.

ጉብጉብ "ጎብጎብ" ስር ተመ.

ጉቦ ስ ሀጋዊም ሆነ ሀጋዊ ያልሆነን ጉዳይ ለማስፈጸም ሀጋዊ ባልሆነ መንገድ የሚሰጡት ወይም የሚቀበሉት ገንዘብ ወይም ሌላ የአይነት ስጦታ፣ መግለጽ።

ጉቦ በላ ጉቦ ተቀበለ ወይም ወሰደ።

ጉቦኛ ት ጉቦ ካልተሰጠው ጉዳይ የማይፈፅም።

ጉተና "ጎተነ" ስር ተመ.

ጉትት "ጎተተ" ስር "ጎታታ"ን ተመ.

ጉትቻ ስ ከወርቅ ወይም ከብር ወይም ከነሃስ... የሚሰራ የጆር ጊጥ።

ጉትያ ስ ቁንጮ።

ጉቶ ስ 1. ዛፍ ተቆርጦ ከሰፍ በኩል የሚቀረው የዛፍ ጉማጅ። ት 2. (ዘይ.) በጣም አጭር ሆኖ ወረር ያለና ብዙ የማይንቀሳቀስ (ለው)።

ጉቶ ፊት ት (ስድብ) ፊቱ ድርጉጭ ያለ፣ ቆንጋ።

ጉች

ጉች አለ ግ 1. ከአካባቢው ተለይቶ ከፍ ወይም ጉብ ብሎ ታየ። 2. ቁጭ አለ።

ጉች ጉች ያለ ስጉት ስ ደረት ላይ ፈርጠምና ቀጥ ብሎ የሚታይ የሴት ጡት።

ጉኒና ስ ከተፈተለ የበግ ፀጉር ወይም ከላር ወይም ከሰለን፣... የሚሰራ፣ መሃሉ ላይ ጉትያ የሚመስል ነገር ያለበትና ብዙውን ጊዜ እርኞች የሚያደርጉት ቆብ።

ጉንቁል "ጎንቆለ" ስር ተመ.

ጉንብሰ "ጎንብሰ" ስር "ጎንባላ"ን ተመ.

ጉንዳን ስ በሀብረት የሚኖር፣ ወደ ጥቁረት የሚያደላ መልክ ያለው መጠኑ ከቁጫጭ ከፍ የሚል ተናካሽ የነፍሳት አይነት።

ጉንዳን

ጉንዳን ነው፣ በጣም ብዙ ነው። የመጣው ሀዝብ ጉንዳን ነው።

ጉንድል "ጎንደለ" ስር "ጎንዳላ"ን ተመ.

ጉንድሽ "ጎንደሽ" ስር ተመ.

ጉንዶ ስ ከቀንድ ወይም ከግንድ ተፈልፍሎ የሚሰራ ጥንታዊ የግር መስፈሪያ።

ጉንጉን “ ጎንጎን” ስር ተመ.

ጉንጫም “*ጎንጨ” ስር ተመ.

ጉንጭ ዝ.ከ.

ጉንፋን ስ በመጥሮ ሽታ ወይም በብርድ ምክንያት የሚመጣ፣ የሚያስነጥስና የሚያሰል፣ አከታና ገፍጥ የሚያስከትል የአጭር ጊዜ በሽታ።

ጉንፋት በሰለ የጉንፋን ሀመሙ እየቀለለ መጣ፣ ለመጻገን ተቃረበ።

ጉንፋናም ጳ የጉንፋን በሽታ በተደጋጋሚና በተከታታይ የሚይዘው።

ጉንፍ “ጎንፊ” ስር ተመ.

ጉንኛር “ጎኘረ” ስር ተመ.

ጉንዝን “ጎዘጎዘ” ስር ተመ.

ጉዞ “*ጎዘ” ስር ተመ.

ጉያ ስ 1. በጭናት መሃከል ወይም በብብት አካባቢ ያለው የሰውነት ክፍል።2. እቅፍ። ለጌጋ በጌዎ ይላቸ። 3. ከላላ፣ ጥበቃ፣ እንክብካቤ። በላላቱ ጉያ ስር እየኖረ ምን ይነሳዋ ?

ጉደኛ “ጉድ” ስር ተመ.

ጉዳም ዝ.ከ.

ጉዳተኛ “ጎዳ” ስር ተመ.

ጉዳት ዝ.ከ.

ጉዳይ ስ 1. አንድ መሬትም ወይም መከፍወን ያለበት ስራ ወይም ተግባር። 2. ከአንድ የተወሰነ ነገር፣ ቦታ፣ ሁኔታ፣ ሰው፣...ጋር የተያያዘ ነገር። የውጭ ጉዳይ መስፈሪያ ቤት።

ባለጉዳይ ጳ 1. ጉዳይ ያለበት ሰው ወይም አንድ የሚፈለገው ነገር እንዲፈፀምለት ወደሚመለከተው ቦታ ሂዶ የሚጠይቅ ወይም የሚያመለክት ፣ የሚከታተል። 2. ነገሩ የሚመለከተው ወይም የሚያገባው።

ከጉዳይ አልጣፊውም ጳ ጳትረት አልሰጠውም፣ አላሳሰበውም፣ አላሰጠውም።

ጉዳዩ አይደለም 1.ግድ አይሰጠውም፣ አያሰጠውም። 2. አይመለከተውም።

ጉዳይ አስፈፃሚ /ፈፃሚ ጳ 1. ከአንድ የተወሰነ ስራ ጋር የተያያዙ ጉዳዮችን ለማስፈፀም ተቀጥሮ የሚሰራ። 2. አምባሳደር ባልተሾመበት ለምሳሌ ወስጥ የአምባሳደርን ቦታ ተክቶ የሚሰራ ሰው፣ ዲፕሎማት።

—ጉዳይ ስ.የሚቀረው ወይም የሚጎድለው (ብዙውን ጊዜ ለሰላት)። ለላላት ላሰር ጉዳይ።

ጉድ ስ 1. የሚያሳዝን ወይም የሚያሳፍር፣ የሚያስደንቅ ድርጊት ወይም ሁኔታ።

2. ያልተለመደ፣ እንግዳና አስገራሚ ነገር። 3. መጥሮን ወይም ጥሩን ነገር ለማዳንት የሚነገር ቃል።

ለጉድ የጎለተው ችግር ወይም መከራ እንዲያይ እድሜው የረዘመ።

ጉድ ሆነ መጥሮ ነገር፣ ችግር፣... አጋጠመው።

ጉድ ታየ የሚያስገርም ወይም የሚያስደንቅ ነገር ታየ።

ጉድ አወጣ ምስጢርን ወይም የተደበቀን ነገር አወጣ፣ አጋለጠ።

ጉድ አደረገው 1. የሚጎዳ ነገር፣ ችግር፣... አደረሰበት። 2. አሞኘው ወይም አጭብረበው።

ጉድ ፈላ ያልታሰበ ወይም ያልተጠበቀ ድንገተኛ ነገር ደረሰ።

ጉደኛ ጳ 1. ድርጊቱ ሁሉ አስገራሚ ወይም አስደናቂ የሆነ፣ተአምረኛ። 2. በጣም የሚያምር፣ ቆንጆ። ጉደኛ ቤት ላለው።

ጉዳም ጳ እንዳይታወቅበት የሚፈልገውና የሚሸሸገው ነገር ያለበት (ሰው)።

ጉድኝ ስ በደጋ አካባቢ ውሃማ በሆነ ቦታ ላይ የሚበቅልና የሚበሉትን እንስሳት ሊገድል የሚችል አነስተኛ የእወዋት አይነት።

ጉድጉድ

ጉድጉድ አለ ግ 1. በቤት ውስጥ ወዲያ ወዲህ ለል(ምግብ ለማብሰል፣ለማትረብ ወይም ቤት ለማዘጋጀት፣ ለማፅዳት፣... ወይም እቃን ለመፈለግ)። 2. በቤት ውስጥ ምግብ ሲያበስል ወይም እቃ ሲያዘጋጅ ወይም ሲፈልግ።... የኩቴ ድምፅ አለማ።

ተንጎዳጎደ ግ 1. ጉድጉድ አለ። 2.(ዘይ.) በድብቅ የግብረ ስጋ ግንኙነት ፈፀመ፣ ተላከሰሰ።

አንጎዳጎደ ግ 1. የ”ጉድ ጉድ አለ”ን ጊኛ ፍቺ ተመ. 2.በድብቅ የግብረ ስጋ ግንኙነት ፈፀመ፣ተላከሰሰ።

ጉድለት “ጎደለ” ስር ተመ

ጎድባ “ጎደባ” ስር ተመ.

ጉድጓድ “ጎደጎደ” ስር ተመ

ጉድፍ “ጎደፈ” ስር ተመ.

ጉደ ስ እንደ ጎራዴ ያለ ሆኖ ከጎራዴ አጠር ያለ ያለ ማረጃ።

ጉጉ “ጓጓ” ስር ተመ.

ጉጉት¹. ስ ከብ ፈተና ትላልቅ እይኖች ያሉት፣ በቀን ብርሃን ግዞት ስለማይቸልና በወለግ ጊዜ ብቻ የሚዘዋወር የአጭራ አይነት (በእሉን አጭራ ስር ተመ.)።

ጉጉት² "ግግ" ስር ተመ.

ጉጉግ ስ መልኳ ቡሳና ነጭ የሆነ፣ የአገሯ ጣት እንደ ጃንጥላ ቅድ ሆኖ የተያያዘና በውሃ አጠገብ የሚትኖር የአምራ አይነት።

ጉጉሰ ስ አባራሪና ተባራሪ በመሆን ፈረሰኞች ዘንግ እየወረወሩ በመውጋትና በመመከት የሚጫወቱት የባህል ጨቃታ።

ጉጠት ስ 1. ብዙውን ጊዜ ብረት ቀጥቃጦች የጋለ ብረትን ለመያዝ የሚጠቀሙበት እንደ መቆንጠጫ ያለ መንታ ጫፍ ያለው ብረት። 2. ለመንቀያ ወይም ምስግርን ሰርስሮ ለማውጣት የሚያገለገል ጫፋ ቆልመም ያለ ብረት።

ጉጥ "ጎጠጎጠ" ስር ተመ.

ጉጥር "ጎጠረ" ስር ተመ.

ጉጭማ ስ 1. እላቂ (የደማ)። 2. (ሰድብ) ቁመቱም ሆነ አንገቱ አጭር የሆነና ወፈር ያለ ሰውነት ያለው (ሰው)።

ጉፋያ "ጎፊያ" ስር ተመ.

ጉፍታ ስ ብዙውን ጊዜ ሙሰሊም ሲቶች ፀጉራቸውን እስከ አንገታቸው ድረስ የሚሸፍኑበት ሻሽ።

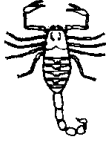
ጉፍጥጥ "ጎፊጠጠ" ስር "ጎፍጣጣ"ን ተመ.

ጊ የ"ግ" ፊደል ባልስ ዘር።

ጊርጊራ "ግርግራ"ን ተመ.

ጊታር ስ እንደክራር እየመቱ የሚጫወቱበት የክር ዘመናዊ ሙዚቃ መሳሪያ(ስኳሉን) የሚዚቃ መሳሪያ ስር ተመ.)።

ጊንጥ ስ 1. በእንጨት ቅርፊትና በድንጋይ ስር የምትኖር፣ ድራቷ ረጅም ሆኖ ክርክር ያለውና ተናጻፊ መርዘኛ ነፍሳት። ቅ 2. (ዘይ.) ክፉ፣ መርዘኛ።

ጊዜ ስ 1. ከአለፈው እስከሁን ያለው ወደፊትም የሚመጣው ሰከንድ፣ ሰላት፣ ቀን፣ ሳምንት፣ ወር፣ አመት። 2. ከመምሸቱ ትንሽ ቀደም ብሎ ያለው ሰላት ወይም ወቅት። 3. እንደ ነገር የሚሆንበት ወይም የሚፈፀምበት ወይም የሚገኝበት ወይም የሚሰራበት ተገቢ ወቅት ወይም ሰላት። ለሁሉም ጊዜ አለው።

ለጊዜው ለአሁኑ፣ በቋሚነት ሳይሆን።

በ _____ ጊዜ _____ በነበረበት ወቅት፣ ዘመን። በንጉሱ ጊዜ።

በየጊዜው ዘወትር፣ ሁሉጊዜ።

በጊዜ 1. ሰላቱ ከመድረሱ በፊት፣ ቀደም ብሎ። ከቀጠሮው በታ በጊዜ ደረሰው። 2. በጣም ሳይመሸ። አያመሸም ወደ ቤቱ በጊዜ ይገባል።

በጊዜው በዘመኑ ፣ በሰላቱ ።

ባለጊዜ ቅ ወቅቱ የፈተደለት ወይም የተመቻቸለት፣ ባለሙብት።

ከጊዜ ወደ ጊዜ ከአለት ወደ አለት፣ ከቀን ወደቀን። ከጊዜ ወደጊዜ ሁኔታው እየተቀየረ መጣ።

ያለጊዜው ወቅቱ ወይም ሰላቱ ሳይፈትድ ወይም ሳይደርስ።

ጊዜ ሰጠ 1. ታገሰ። 2. ሰላት በግራዘም ፋታ ሰጠ።

ጊዜ አጠፋ ያለአገባብ ጊዜ እንዲያልፍ ወይም እንዲያልቅ አደረገ።

ጊዜ ወሰደ ብዙ ሰላት ፈጀ፣ አቆየ።

ጊዜ የለኝም በስራ ወይም በሌላ ጉዳይ ስለተያዘኩ ተጨማሪ ነገር የማከናወንበት ሰላት የለኝም።

ጊዜ የሰጠው ባለጊዜ።

ጊዜ የወለደው ዘመን ያመጣው።

ጊዜ ያለጊዜ 1. በምሽት። 2. አመቺ ወይም ተስማሚ ባልሆነ ወቅት፣ አጉል ጊዜ።

ጊዜ ያለፈበት ዘመኑ ያለፈ ወይም ዘመናዊ ያልሆነ።

ጊዜ ይቆጥባል ብዙ ሰላት አይፈጀም፣ ይፈጥናል ወይም ያፈጥናል።

ጊዜ ገዛ ሰብስ ፈጥሮ ጊዜን በግራዘም አንድን ነገር ለማከናወን የሚያስችለውን ሁኔታ ፈጠረ ወይም አመቻቸ።

ጊዜ ገደለ ጊዜ አጠፋ።

ጊዜ ጠበቀ አመቺ ወይም ተስማሚ ጊዜ እስኪያገኝ ቆየ።

የጊዜ ስሌዳ ስ ስራዎች የሚከናወኑበትን ሰላት ወይም ወቅት የሚጠቁም ሰንጠረዥ።

ጊዜያዊ ቅ ለአጭር ጊዜ የሚቆይ ወይም ቋሚ ያልሆነ።

ጊዜያዊ ሰራተኛ ስ 1. የሙከራ ጊዜውን ያልጨረሰ አዳስ ሰራተኛ። 2. በቋሚነት ያልተቀጠረ ሰራተኛ።

ጊደር ስ ለመጠቃት የደረሰች እንስት የቀንድ ከብት።

ጊድራ ስ 1. ክፋት፣ ተንኮል። 2. ምቀኝነት።

ጊድረኛ ቅ ክፋት፣ ተንኮላኛ።

ጊጋር ስ እንደወረገጠ ያለ መቆንጠጫ(የአንጥረኛ ለቃ)።

ጊጤ ስ ሹል ዘንግ ወይም ጦር፣... እየወረወሩ በመውጋት የውድድር ጨቃታ የሚያደርጉበት የአንድ ወይም የሬት ግንድ፣ ጨቃታውም ጊጤ

እየተባለ ይጠራል።
 ጋ¹ የግ ልደል ራብእ ዘር።
 ጋ² በስምና በተውላጠስም መወረሻ እየገባ ቦታን፥
 በ___ አጠገብ መገኘትን፥ ወይም አንድ ነገር
 የት እንደሚገኝ የሚያመለክት ቃል። ጠረጴሃው
 ጋ/አሉ ጋ/ አዚያጋ።
 ጋ³

ጋ አለ ግ የመጋጨት ድምፅ አሰማ፤ ጋ አለ።
 ጋለ ግ 1. ሞቀ፥ተኮሰ፥ ጠበረረ። 2. ደመቀ፥
 ሞቀ። ጨዋታው ጋለ።
 ግለት ስ ሙቀት፥ ትኩሳት፥ ግመት።
 ጋል ጋል አለ ግ ቆጣ ቆጣ አለ።
 ተጋጋለ ግ ተጋጋሪ (ወሬ፥ጥል፥ ከርከር፥...)።
 አጋጋለ ግ አጋጋሪ፥ አዳመቀ፥ አባባለ
 (ወሬን፥ጥልን፥ከርከርን)።

*ጋለለ
 ጋለል አለ ግ ከአንገትና ከትከሻው ወደ ሂሳ
 ዘንበል፥ ደገፍ ብሎ ተኛ፥ ጋደም አለ።
 ጋለል አደረገ ግ አንጋለለ።
 ተንጋለለ ግ በጀርባው ተኛ፥ ተጋደመ።
 አንጋለለ ግ በጀርባው አስተኛ፥ አጋደመ።
 እንግሊላ(እንግላል) ስ የጀርባ መኝታ።
 ጋለሎ "ገለለ" ስር "ግላሎ"ን ተመ.
 ጋለሞታ "ገለሞተ" ስር ተመ.

ጋለቦ ግ 1. በፈረስ ላይ ተቀምጦ በግልቢያ ሄደ።
 2. እየፈጠነ፥ እየሮጠ ሄደ። 3. ጠለቅ ብሎ
 ወይም በደንብ ላይሆን ላይ ላዩን በጥድፈያ
 አነበበ፥ እየ፥...።
 ግለቢያ ስ 1. የፈረስ ሩጫ ወይም በሚሮጥ
 ፈረስ ላይ ተቀምጦ የሚደረግ የፍጥነት ጉዞ።

ጋመ ግ1. ጋለ፥ ተኮሰ(ሽክላ፥ብረት፥...)። 2.ፋመ።
 ግመት ስ ግለት፥ ሙቀት።
 ተጋጋመ ግ ተፋፋመ፥ ተያያዘ (እሳት፥
 ጦርነት፥...)።
 አጋጋመ ግ አጋጋሪ፥ አባባለ፥ አቀጣጣለ
 (አሳት፥ ጦርነት፥...)።
 ጋመረ ግ አደገ፥ ጎረመሰ።
 ጋመረኝ ግ ለአካለ መጠን ደረሰኝ።
 ጋሙድ ስ ረሃብ።
 ጋሙዳ ጎ ረሃብተኛ።

ጋማ ስ የበቅሎ፥ የፈረሰ፥ የአንበሳ፥... የማጅራት
 ፀጉር።
 የጋማ ከብት ስ እንደ ፈረሰ፥ በቅሎ፥ አሁያ
 ያሉት የቤት እንሰሳት የወል መጠሪያ ስም።

ጋሜ ስ 1. መሃሉ ተላጭቶ ዙሪያውን የሚቀር
 የቤት ልጅ ፀጉር (በአሉን የፀጉር አሰራር ስር
 ተመ)። 2.ጎንፍ ጎኑ ተላጭቶ ከጎንባሩ እስከ
 ማጅራቱ ድረስ የሚቀር የወንድ ልጅ
 ፀጉር(በአሉን የፀጉር አሰራር ስር ተመ)። 3.
 ለአካለ መጠን ያልደረሰች ወይም ያልደረሰ
 ልጅ።

ጋምቤሎ-(ጎምቤሎ) ስ የዛፍ አይነት።
 ጋሪ ግ ጣራ፥ ለፋ፥ ደከመ።
 ጋሪደ ግ 1. ሽፈነ፥ ከለለ። 2. ግዮት ከለለ።
 አይጎን ጋሪደ።
 መጋሪጃ ስ መስከት፥ በር፥... ላይ የሚዘረጋ
 ጨርቅ (ለመከለያ ወይም ለጊጥ)።
 መጋሪጃ ተጣለ መጋሪጃ ተጋሪደ።
 ግርደሽ(ግርጃ) ስ መከለያ ወይም ከለላ።

ጋሪጠ ግ 1. ቧጨረ፥ ቀደደ (መተላለፊያ ላይ
 ያለ ሹል ነገር፥ እሾክ፥...)። 2. ደነቀረ፥
 መተላለፊያ ዘጋ፥ አወከ። 3. ሰካ፥ ተከለ።

ጋሪጣ ስ 1. እንደ እንጨት ስንጣሪ ወይም
 እሾክ ያለ ነገር። 2. እንቅፋት ወይም መሰናክል።
 ተጋሪጠ ግ 1. ፊት ለፊት በመቆም ለማየት
 ወይም ለመሄድ ከለለ። 2. እንቅፋት ወይም
 መሰናክል ሆነ። 3. ተሰካ፥ ተተከለ።

ጋሪ ስ ሁለት ወይም ከዚያ በላይ ተሽከርካሪ
 ጎማዎች ያሉት በፈረስ ወይም በበቅሎ የሚገተት
 መጓጓዣ።

ጋሪ
 ጋሪ ነጃ ስ ጋሪ የሚነጻ ሰው።
 ጋሪያት ስ የቆሎነት፥ የብስጠነት፥
 የሞገደኝነት፥... ባህርይ።
 ጋሪያታም ጎ ቆሎ፥ ብስጠ፥ ሞገደኛ፥
 እልከኛ።
 ጋሪ¹ ስ ተራራ
 ጋራማ ጎ ተራራማ።
 ጋሪ² "ጋር" ን ተመ.

*ጋራ
 የጋራ ጎ ከአንድ በላይ ባለቤት ያለው፥ የግል
 ያልሆነ፥ የወል። የላቀ የጋራኝን ነው የጋራ
 ጎብረት አለን።
 የጋራ መግለጫ ስ መንግስታት፥ የፖለቲካ

ድርጅቶች... በተለያዩ ጉዳዮች ላይ አንድ ለዳዎ በመውሰድ ይፋ የሚያወጡት መግለጫ።
የጋራ ስምምነት ስ ሁሉንም ወገኖች ሲጠቅም የሚችል ጉዳይ ላይ ሁለት ወይም ከሁለት በላይ የሆኑ ወገኖች የሚፈራረሙት ውል።

የጋራ ድንበር ስ የተለያዩ ሃገሮችን የሚያዋስን ቦታ።

ተጋራ ግ ተካፊል። የተገኘውን ትርፍ ከወገኑ ጋር ተጋራ።

አጋራ ግ አካፊል።
ጋራማ "ጋራ" ስር ተመ.

ጋራዥ ስ የተለያዩ ተሽከርካሪዎች የሚታደሱበት ወይም የሚጠጉበት ቦታ። ድርጅት።

ጋራ ስ ዘንጋዳ፣ ገብስ፣ ሰንዴ... በመቀላቀል የሚዘጋጅና ብዙውን ጊዜ ከጤና እንጀራ ስር የሚገነዘብ ወፍራም እንጀራ።

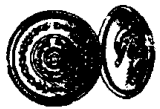
ጋራጣ "ጋራጠ" ስር ተመ.

ጋር (ጋራ) ከ" ከ" በመጣመር "አብር" የሚለውን ሃሳብ የሚገልፅ ቃል። ከአብጣ ጋር ሂደ ።

ጋሽበ ከተገቢው በላይ በጣም አድጎ ወይም በዝቶ ተጋደመ ። ወደቀ(የተዘራ ለሀል)።

ጋሽበት "ዋጋ" ስር "የዋጋ ግሽበት"ን ተመ.

ጋሽ¹ ስ 1. ከጎሽ ወይም ከዝሆን ወይም ከጉግራ ወይም ከበራ ቆዳ የሚሰራ፣ ብዙውን ጊዜ ከብ የሆነ ቅርፅ የሚኖረውና ከውስጥ በኩል የላጅ ግብጧዎ ወይም ግንገቻ ያለው፣ በውጊያ ጊዜ ለጦር ወይም ለጎራዴ... መመከቻ በእጅ የሚያዝዝ የጦር እቃ። 2. (ዘይ.) መመከያ፣ አለኝታ።

ጋሻ 1ኛ ፍቺ

ጋሻ ጃግራ ስ የጦር መሳሪያ ተሽከሞ ጌታውን የሚከተል አሽከር።

ጋሻ ሰንጅ ስ ጋሻ የሚለራ ባለሙያ።

ጋሻ² ስ የመሬት ስፋት መለኪያ(አንድ ጋሻ መሬት አርባ ሂክታር ነው)።

ጋሽ ስ በእድሜ አነስ የሚል ሰው በእድሜ የሚበልጠውን ወንድ የሚጠራበት የአክብሮት ስም።

ጋሽን¹ ስ ፋር ወይም ጥንግ።

ጋሽን² ስ ወባቅ።

ጋበዘ ግ 1. በማብላት ወይም በማጠጣት አስተናገድ። 2. በአንድ ነገር ላይ እንዲሳተፍ ወይም አንድን ነገር (ቲያትር+ሲኒግ+...) እንዲመለከት ወስደ፣ ጠራ። 3. ሳብ፣ ገፋ። ፈጽ ይጋዘል/ለጠብ የጋበዘኝ እሱ ነው።

ግብዣ ስ 1. የመብልና የመጠጥ መስተገንደር። 2. አንድን ነገር እንዲመለከቱ ወይም አንድ ነገር ላይ እንዲሳተፉ የሚቀርብ ጥሪ ወይም ጥያቄ። የግብዣ ወረቀት ስ የጥሪ ወረቀት።

ተጋበዘ ግ 1. ግብዣ ተጠራ ተደረገለት። 2. ልግታ ወይም ልደባደብ አለ፣ ተገለገለ። ተጋባሻ ግ ግብዣ የተደረገለት(አንገዳ)።

ጋቢ ስ በወፍራሙ የተፈተለ ጥንድ ነጠላ በአንድ ላይ ተሰፍቶ የሚዘጋጅና ከላይ የሚለበስ ወፍራም ሽግ።

ጋቤጣ ስ 1. ከኒኪል የሚሰራ ኩባያ የሚመልል የውሃ መጠጫ እቃ። 2. ከኒኪል የሚሰራና ብዙውን ጊዜ ለቅቤና ለውት መያዣ የሚያገለግል ባለማንጠልጠያ እቃ።

ጋብ

ጋብ አለ ግ በረድ ወይም ቀነሰ አለ። ግግታው ጋብ አለ/ዝናቡ ጋብ አለ።

ጋብቻ "ገባ" ስር ተመ.

ጋተ ግ በገድ ይዞ አጠጣ።

አጋተ ዝ.ከ.

ተጋተ ግ በብዛት ጠጣ።

*ጋተ

ግት ስ ወተት በብዛት ቋጥሮ ወይም አጠራቅሞ የያዘ የላም፣የፍየል፣ የበግ... ጡት።

አጋተ ግ ወተት በብዛት ያዘ(ጡት)።

ጋት ስ የላጅ ጣቶች በመደዳ ሲቀመጡ ከትንሿ ጣት እስከ ሌባ ጣት ድረስ ያለው ስፋት ወይም የክንድ አንድ ስድስተኛውን ያህል የሚሆን ርዝመት።

ጋኔን(ጋኔል)(ብ.ቁ.አጋንንት) ስ 1. ሰይጣን፣ ርኩስ መንፈስ። 2. (ዘይ.) ከፋ፣ ርኩስ።

ጋኔን አደረበት ርኩስ መንፈስ ያዘው።

ጋኔን ጎታች ስ በድግምት ጋኔን የሚጠራ አስግተኛ።

ጋኔናም ት (ዘይ.) ተናጻጅ፣ ቁጠ።

ጋን ስ 1. ከሽክላ የሚሰራ የጠጅ ወይም የጠላ መጥመቂያ። 2. የ"ውሃ ጋን" ን።

"ኤሌክትሪክ ጋን"ን ተመ.

ጋን ጋን አለ ግ አፋ ጠላ ጠላ ወይም ጠጅ ጠጅ ሸተተ።

የጋን መብራት ስ እውቀቱንና ችሎታውን

ለሌሎች ያላስተላለፈ፣ ያላስተማረ፣ ሌሎች እንዲጠቀሙበት ያላደረገ ሰው።

ጋንድያ ስ 1. ትላት፣ ጠረንገሎ። 2. (ስድብ) መኝታ የሚያበካ ወይም ሰነፍ።

ጋንጃ ስ ማጅራት።

ጋንጢጥ ስ (ስድብ) ያልተላቀ፣ ባለጌ።

ጋንጫር ስ 1. ጋኔን፣ ሰይጣን። 2. (ስድብ) ሰይጣናም።

*ጋዘ¹

ተጋዘ ገ አንድ እቃ ከቦታ ወደ ቦታ ተወሰደ ወይም ተጓጓዘ።

አጋዘ ገ እቃን ከቦታ ወደቦታ ወሰደ ወይም አጓጓዘ።

*ጋዘ²

ግዞት ስ አንድን ሰው ከሚኖርበት አካባቢ አንስቶ ወደ ሌላ አካባቢ በመውሰድና በዚያው ቦታ ብቻ ተወሰኖ እንዲቆይ የሚደረግበት የእስራት አይነት።

ግዞተኛ ት በግዞት ላይ ያለ (ሰው)።

ተጋዘ ገ በግዞት እንዲቀመጥ ተደረገ።

አጋዘ ገ በግዞት አስቀመጠ።

ጋዘና ስ ከቀርኮሃ የሚሰራና ለእንጀራ ማስቀመጫ የሚያገለግል እቃ።

ጋዘጣ ስ የተለያዩ ዜናዎች፣ ማስታወቂያዎች፣... በየቀኑ ወይም በየወሩ ወይም በሌላ የተወሰነ ጊዜ ታትመው የሚወጡበት ወረቀት።

ጋዘጠኛ ስ ዜናን ወይም ሌሎች ፐርግራሞችን ለመገናኛ ብዙሃን የሚያጠናቅር፣ የሚያዘጋጅና መረጃን ለሀዘብ የሚያቀርብ ባለሙያ።

ጋዘጣዊ መግለጫ "ፕሬስ ኮንፈረስ"ን ተባብሮ

ጋዘ ስ 1. ወደ ፈላጊነት ወይም ጠጣርነት ለመላወጥ የሚያበቃው የሙቀት ወይም የቅዝቃዜ መጠን ካላገኘ በስተቀር እንደ አየር ሆኖ የሚገኝ ንጠረ ነገር። 2. ለመብራት፣ ለማብሰያ፣... የሚያገለግል ነጻጅ።

ጋዘ ጋዘ አለ ቸክ፣ ተሰለቸ።

ጋዣ ስ የሳር አይነት።

ጋዦ ገ ነደደ፣ ተቃጠለ።

ጋይ ስ ጥሩ ሰብል ሊይዝ ይችላል በሚል እምነት የእርሻን እፈርና ቻል እየቆሉ በሌላት የማጋል ወይም የማቃጠል ድርጊት።

አጋዦ ገ አነደደ፣ አቃጠለ።

ጋዶ ስ ወንበደ፣ ቀማኛ።

ጋዲ ስ በቀንድ ከብቶች የሂሳ እግር ላይ ከሞን

በታች ከጉልበት ግጠራያ በስተሂሳ በኩል የሚገኝ ላም በምትታለብበት ጊዜ ግሰሪያው (የጋዲ ጠፍር) የሚወለበት ቦታ።

ጋዲ [ጠፍር] ስ ላም በምትታለብበት ጊዜ ወዲያና ወዲህ እንዳትል በእገሯ ላይ የሚታሰር ጠፍር።

ጋድ(ገሃድ) ስ በገና ወይም በጥምቀት በሌላ ዋዜግ የሚወልድ የገም ቀን።

ጋድሚያ "ንገደ" ስር ተመ

ጋድም ዝ.ኪ.

ጋገሪ ገ የእንጀራን፣ የዳቦን፣... ሊጥ በሰጥ ምጣኔ ላይ እስፈቱ፣ ጠፍጥር በማብላላ እንጀራ፣ ዳቦ፣... አዘጋጀ።

ጋጋሪ(እንጀራ ጋጋሪ) ስ መተዳደሪያዎ እንጀራ ለሌሎች ሰዎች መጋገር የሆነ ሲት።

ጋጋ ገ መታ ወይም አርሶ። በገፈ ጋጋው።

*ጋጋ

ጋጋታ ስ ትርምስ፣ ገርገር።

ተንጋጋ ገ በብህት ገር ብሎ ሃደ።

አንጋጋ ገ በብህት አመጣ ወይም ወሰደ።

ጋጋሪ "ጋገሪ" ስር ተመ.

ጋጋታ "ንጋጋ" ስር ተመ.

ጋጋኖ ስ አንገቱ ላይ ሁለት እንጥጥል ያለው፣ በውሃ አካባቢ የሚገኝ፣ ሲመህ አስደንጋጭ ድምፅ የሚያጠናኝ የሚገኝ አመቱ የሚመስል የአምራ አይነት (በእሉን አምራ ስር ተመ)።

ጋጋርት ስ 1. አይንን የሚያስፈጥና ገም የሚያላኝ ወይም ንግግር የሚያስጠላ ሀመም። 2. ከሰው ተለይቶና ገም ብሎ ለብቻ የመቀመጥ ባህርይ ወይም ጠባይ።

ጋጋርት አለባት ወንድ የሚያስጠላ በሽታ አለባት (ወንድ እንዲጠጋት አትፈልግም)።

ጋጋርታም ት 1. ጋጋርት ያለበት። 2. ከሰው ጋር ተቀላቅሎ መቀመጥ፣ መጫወት፣... የማይወድ። 3. እምቢ ወይም አሻፈረኝ ካለ የማይመለስ፣ በማም ለሁኛና ንደተኛ የሆነ።

ጋጋ ስ 1. በጥርስ እየገጠ፣ እየሸለጠ ወይም እየላጠ በላ። ሳር ጋጠ /ሳጥንት ጋጠ። 2. አግ። ሰው ሲገቡ ነው የሚሠሩት።

ግጠህ ውጣው ትግርህን እራስህ ታገለህ ተወጣው።

ግጠሽ ስ በሚዳ ላይ የሚገኝና ከብቶች የሚገጡት ሳር።

ተጋጋጠ ገ ብዙ ቦታ ላይ ተላላጠ ወይም ተገሸላጠ።

አጋጠ ገ ከብቶችን ወይ ግጠሽ አሰማርቶ ሳር እንዲበሉ አደረገ።

ጋጠረ ግ ግረ፣ጋረ፣ለፋ።

አጋጠረ ግ 1. ጋጠረ። 2. አለፋ፣ አደከመ።

ጋጠጠ ግ ሚጠጠ፣ ምንም ሳያስቀር ሙልጭ እድርጎና ከስፋ ቆርጠ አነሳ፣ አወደ።

ጋጥ(ጋጣ) ስ የበቅሎ፣ የፈረሰ፣ የአህያ ፣... ማደሪያ ቤት።

ጋጠወጥ ት (ስድብ) ስነስርአት የለለው፣ መረገ፣ ባለጌ።

ጋፈ ግ 1. አፈሰ፣ ጠረገ። 2. (ዘይ.) በብዛት ጠጣ (ጠጅን፣ ጠላን፣...)።

መጋፈያ ስ 1. ብራኳ። 2. ለአሻር ማንኮሪያ የሚሆን የብራኳ አጥንት ወይም በብራኳ አጥንት ትርፅ ከብረት ወይም ከእንጨት ተሰርቶ ለተመሳሳይ አገልግሎት የሚውል እቃ።

*ጋፈጠ

ተጋፈጠ ግ 1. ተጋለጠ። 2. በአንድ ጉዳይ፣ ስራ፣... ላይ እውቀቱን፣ ጉልበቱን፣... ላይቆጥብ ሙሉ በሙሉ ተሳተፈ ወይም ሰራ።

አጋፈጠ ግ አጋለጠ፣ አሳልፎ ሰጠ።

ጋፈፈ ግ በብዛት ሰበሰበ፣ አግቦሰበሰ።

አጋፈፈ ዝ.ክ.

ጋፈኛ ስ የተገለበጠሽ። እኔ በተሰደልሁ ጋፈኛ አሉ አኮረፈኝ።

ጋፍ ት ሞኝ፣ ቂል።

ጌ የ"ግ" ፊደል ሃምስ ዘር።

ጌሾ ስ ቅጠሉና እንጨቱ እየተወቀጠ ወይም እየተቀቀለ ለጠላና ለጠጅ መጥመቂያ የሚሆን፣ መረር ያለ ጣእም ያለው የተከል አይነት።

ጌታ ስ 1. ሃብታም፣ ባለፀጋ። 2. አምላክ፣ አያሱብ ክርስቶስ። 3. ባለቤት። ሸጌቷ ጌታ ግንዎ? 4. አለቃ፣ የበላይ።

ለጌታ አደረ ለሃብታም አሽከር ወይም ሎሌ ሆነ፣ የጌታ አደረም ይባላል።

ጌቶች (በቅርፅ ብ.ቀ. ቢመስልም የሚያገለግለው በኒ.ጠቀ. ነው) በአብዛኛው አሽከርኞ ወንድ ቀጣሪያቸውን በአከብሮት ለመጥራት የሚጠቀሙበት ቃል።

ጌኛ ስ መጋዣ፣ ለእቃ ማጓጓዣነት የሚያገለግል ፈረስ።

ጌጠኛ "ግጥጠ" ስር ተመ.

ጌጣጌጥ ዝ.ክ.

ጌጥ ዝ.ክ.

ግ የ"ግ" ፊደል ሳድስ ዘር።

ግሁስ ስ ባህታዊ፣ መኖኝ።

ግለሂስ "ግል" ስር ተመ.

ግለሰብ ዝ.ክ.

ግለት "ጋለ" ስር ተመ.

ግለኛ "ግል" ስር ተመ.

ግለሎ "ግለለ" ስር ተመ.

ግለሰ ስ ከዘር ወይም ከምጃ፣...የተሰራ የኮርቻ ልብስ

ግላዊ "ግል" ስር ተመ.

ግላጭ "ገለጠ" ስር ተመ.

ግል

የግል ት 1. የራስ፣ የብቻ። 2. የመንግስት ይዞታ ያልሆነ።

የግል ማህደር ስ በመሰሪያ ቤት ውስጥ የአንድን ሰው የሀይወት ታሪክ፣ የትምህርት ማስረጃ፣ የሰራ አፈፃፀም፣... የያዙ ሰነዶች በአንድ ላይ የሚገኙበት ማህደር፣ ፋይል ።

ግለሂስ ስ ስህተትን ወይም ጥፋትን አምና በመቀበል በገዛ ራስ ላይ ሂስ ማካሄድና ራስን በራስ መውቀስ፣ መተቸት።

ግለሂስ አደረገ /አካሂደ እራሱን በራሱ ወቀለ (በሰብሰባ ላይ)።

ግለሰብ ስ አንድ ሰው።

ግለኛ ት 1. ብቸኛ። 2. ለራሱ ብቻ የሚያደላ።

ግላዊ ት የግል።

ግልሙትና "ገለሞተ" ስር ተመ.

ግልምቢጥ(ግርምቢጥ) የተገለበጠሽ።

ግልምጫ "ገላመጠ" ስር ተመ.

ግልቢያ "ጋለበ" ስር ተመ.

ግልባጭ "ገለበጠ" ስር ተመ.

ግልብ "ገለበ" ስር ተመ.

ግልብልብ "ግለበለበ" ስር ተመ.

ግልብጥ "ገለበጠ" ስር ተመ.

ግልቱ "ግለታ" ስር ተመ.

ግልዋት ስ በፊት ጻርና ጻር እንዲሁም በመሃል ከጥራቱ ግራና ቀኝ ያለው ያልተፃፈበት ቦታ።

ግልድም "ግለደመ" ስር ተመ.

ግልድሞሽ ዝ.ክ.

ግልድው

ግልድው አለ ግ ወደቀ፣ ተኛ፣ ተጋደመ።

ግልድው አደረገ ግ ጣለ፣ አጋደመ፣ አስተኛ።

ግልገል ስ የበግ ፣ የፍየል ፣ የድመት፣...

ያልጠነከረ ልጅ።

ግልገል ሙሴ ስ የዕዋ ማህበረተኞች ምክትል አለቃ፣ አስተናባሪ።

ግልገል ሙቀጫ ስ ዘነዘና ፣ የሙቀጫ ልጅ።

ግልገል ሚዜ ስ ከዋናው ወይም ከአንደኛው ሚዜ ቀጠሎ ያለ ምክትል ሚዜ።

ግልገል ሞራ ስ ከወተት አንጀት ጋር የሚገኝ ሞራ ወይም ስብ።

ግልገል ሰኮና (ሸኮና) ስ ከስኮና(ሸኮና) በላይ ያለ የእንስሳት ትንሽ ጥፍር፣ ጉጥ።

ግልገል አንሳ ስ የሉብ፣ ትልቅ አሞራ።

ግልጋሎት *ገለገለ" ስር ተመ.

ግልግል "ገላገለ" ስር ተመ.

ግልጥ "ገለጠ" ስር "ግልፅ" ን ተመ.

ግልፅ "ገለጠ" ስር ተመ.

ግልፋፊ "ገለፈፈ" ስር ተመ.

ግልፍ

ግልፍታ ስ ቀጣ፣ ንደት፣ ብስጭት፣ በቀላልና በትንሽ ነገር ምክንያት ቱሎ ቱግ ማለት።

ግልፍተኛ ጳ በትንሹ ነገር ቱሎ የሚቆጣ።

ግልፍ አለው ግ ድንገት ተቆጣ።

ግልፍጥ "ገለፈጠ" ስር ተመ.

ግልፍፍ "ገለፈፈ" ስር ተመ.

ግመል ስ ቀመቱና አንገቱ ረጅም፣ በበረሃማ ቦታ የሚኖር፣ ውሃ ጥም ቻይ የሆነና ሻኛ ያለው የቤት እንስሳ(በእሉን የቤት እንስሳ ስር ተመ.)።
የግመል ሽንት (ዘይ.) ቦታሉ የማይረጋጋ፣ ተንሽራታች።

ግመሬ "ገመረ" ስር "ገመሬ"ን ተመ.

ግመት "ጋመ" ስር ተመ.

ግማሽ "ገመሰ" ስር ተመ.

ግማታም "ገማ" ስር ተመ.

ግማት ዝ.ከ.

ግም ዝ.ከ.

ግምፊ

ግምፊ አለ ግ 1. ጀመረ፣ ገባ(ከረምት)። ሃምሌ ግም ሲል። 2. እንደ መድፍ ያለ መሳሪያ ሲተኮስ የሚያሰማውን አይነት ድምፅ አሰማ።

ግምል "ገመለ" ስር ተመ.

ግምበኛ "ገነባ" ስር "ግንበኛ"ን ተመ.

ግምባር "ግንባር"ን ተመ.

ግምባታ "ገነባ" ስር "ግንባታ"ን ተመ.

ግምብ "ገነባ ስር" "ግንብ"ን ተመ.

ግምት "ገመተ" ስር ተመ.

ግምጃ ስ ቀይ ሱት።

ግምጃ ቤት ስ 1. የመሰሪያ ቤት፣ የድርጅት... ንብረት ወይም ገንዘብ ማስቀመጫ ቤት። 2. የግምጃ ቤት ሃላፊ።

ግምገማ "ገመገመ" ስር ተመ.

ግረን ስ ላም ስትወልድ መጀመሪያ የሚታለበው ቀይ መላይ የሆነ ወፍራም ወተት፣ እንገር።

ግሩም "ገረመ" ስር ተመ.

ግረሳ ስ ብዙ ሆኖ የሚሄድና በማላ ላይ ያለን እህል በመብላት ከፍተኛ ጥፋት የሚያደርስ የወፍ አይነት።

ግራ ስ 1. የቀኝ ተቃራኒ (አንድ ሰው ፊቱን ወደ ፀሃይ መውጫ ሲያደርግ በስተሰሜን በኩል የሚገኘው የሰውነት ክፍል ወይም ቦታ። 2. ቀና ያልሆነ፣ ጠግማ።

ግራ ገባው 1. ተደናገረ፣ ግር አለው። 2. ተጨነቀ።

ግራ አጋባ አደናገረ፣ አወከ።

የግራ ዳኛ ስ በቸሎት ላይ ሆነው ፍርድ በሚሰጡበት ጊዜ ከመሃል ዳኛው በስተግራ በኩል የሚቀመጥ ዳኛ።

ግራ ቀኝ ተመለከተ [ጠባብ] ተቃራኒ ወገኖች ወይም ባለ ጉዳዮች መካከል ሆኖ ሁለቱም የሚሉትን አዳመጠ ወይም ተመለከተ (ውሳኔ፣ ፍርድ...ለመስጠት)። 2. ረጋ ብሎ ወደ ቀኝም ወደ ግራም ልብ አድርጎ አየ ወይም አስተዋለ።

ግራ አዝማች ጳ በግራ በኩል ያለውን ጦር ለሚያዘምት የጦር አለቃ ይሰጥ የነበረ ማእረግ።

ግራ እጅ ስ በስተግራ በኩል የሚገኘው የሰው አንደኛው እጅ።

ግራ ክንፍ ስ ለሻለሊታዊ ወይም ኮሚኒስታዊ አመለካከት ያለው የፖለቲካ ንፋ፣ ቡድን፣...።

ግራ ወንበር ስ የግራ ዳኛ።

ግራ ጌታ ስ (ቤ.ክሀ.) በትኔ ማህሌት ላይ የ(ቤተ ክርስቲያኑ አስተዳደሪ(አለቃ) ኮሚቴው በስተግራ በኩል የሚቆም፣ ማእረጉ ከቀኝ ጌታው ዝቅ ያለ የመዘምራን አለቃ።

ግራ ንግግ ጳ በግራ እጁ የሚበላ፣ የሚሰራ፣...።

ግራ-ማርን ስ የሸክላ ማጫወቻ መሳሪያ።

ግራም ስ የክብደት መለኪያ (1/1000 ኪሎ ግራም የሚመዘን)።

ግራምጣ ስ በቆላና በወይደጋ በረሃግ ውስጥ የሚበቅልና ለስፈት ስራ የሚያገለግል፣ ግንዱ አራት ማእዘንነት ያለውና እንደ ቄጠማ ወፍራም የሆነ የላር አይነት።

ግራር ስ እሾህ ያለው፣ ልጡ ጠንካራ የሆነና በብዛት በምቃት አካባቢ የሚበቅል የዛፍ አይነት።

ጉራሶ

ጉራሶ ስ ስሉ-ኖቶ፡፡ የብረት ጥርሶቶ፡፡... እንዳይዝጉና እንዳይጣበቁ ለግለሰባችንት የሚያገለግል ወፍራም ቅባት፡፡

ጉራት "ጉራ" ስር ተመ.

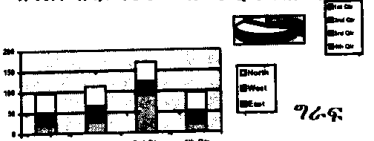
ጉራኝ "ግራ" ስር ተመ.

ጉራዋ ስ ቅጠሉ እንደጋን፡፡ እንስራ ላሉ የጣላ መጥመቂያ እቃዎች በማጠቢያነት የሚያገለግል መራራነት ያለው የእዕዋት አይነት፡፡

ጉራዋ ጉራዋ አለ ጣእሙ መረረ፡፡

ጉራጫ ት በነጭና በጥቁር መካከል ያለ አመድማ የቀለም አይነት፡፡

ጉራፍ ስ የአንድን ነገር መጠን፡፡ እድገት፡፡... የመሳሰሉትን ለግሳዩት በወረቀት ላይ የሚላሉ፡፡ ቀጥታ ወይም ቀጥታ ያልሆኑና እንደ ወይም ከአንድ በላይ ኮሌት መስመራዊ ምልክቶች፡፡

ጉራራ ስ ለወተት ግለሰብ የሚያገለግል ከስፈት ወይም ከቅል የሚዘጋጅ ራጫ ወይም አኮላ፡፡

ጉር "ጉራ" ስር ተመ

ጉር፡፡
ጉር አለ ግ ተደናገረ፡፡ ተምታታ፡፡

ጉርማ ስ 1. ሞገስ፡፡ ክብር፡፡ 2. ጉርማ ሞገስ፡፡ ሲያደት ጉርማው ያበረራል፡፡

ጉርማ ሞገስ ስ በተፈጥሮ የሚታደሉት የመረራትና የመክበር ፀጋ፡፡

ጉርማዊ (አን. የታ ጉርማዊት) ት የንጉስ የአክብርት መጠሪያ ፡፡

ጉርምቡድ(ጉርንቡድ) ስ 1. ለመቀመጫነት የሚያገለግል የግንድ ጉራጅ 2. በርጫማ፡፡

ጉርምቢጥ (ጉርንቢጥ) "ጉልምቢጥ"ን ተመ.

ጉርሻ "ገረሽ" ስር ተመ.

ጉርንቡድ "ጉርምቡድ"ን ተመ.

ጉርንቢጥ "ጉርምቢጥ"ን ተመ.

ጉርንድስ (ስድብ) እንቅልፍ የሚያበዛ ወይም ተጋድሞ የሚውል፡፡

ጉርንግሪት ስ ሁለት እድን ወይሃ ለማድረግ የሚታሰር የእር አይነት ፣ ፊጥኝ፡፡

የጉርንግሪት ታሰረ የፊጥኝ ታሰረ፡፡

ጉርዝት "ገረዝ" ስር ተመ.

ጉርዝ ዝ.ከ.

ጉርድ ስ አውድማ ላይ ምርቱ(ፍሬው) ከገለባ በሚለይበት ጊዜ ከዋናው ምርት ውስጥ እየተንገገለለ የሚወገድ የአሁል ፍሬ ስብርባር፡፡ በደንብ ፍሬ ያልያዘና በእንኩጥነት የቀረ እንጭጭ፡፡ በጣራ፡፡ ንፋሽ፡፡... ያለበትና ደረጃው ዝቅተኛ የሆነ የምርት ክፍል፡፡

ጉርድና "ገረድ" ስር ተመ.

ጉርድፍ "ገረድፊ" ስር ተመ.

ጉርዶሽ "ጋረዶ" ስር ተመ.

ጉርጃ "ጋረዶ" ስር **"ጉርዶሽ"**ን ተመ

ጉርጌ ስ 1. በመኝታ ጊዜ እግር የሚውልበት ቦታ፡፡ 2. በታት፡፡ ስር፡፡ ሴቱ ከተራራው ጉርጌ ነው፡፡

ጉርግም ስ ከድንጋይ ወይም ከእንጨት የሚሰራ የከብተች መኖ መብሊያ ወይም መመገቢያ፡፡

ጉርግራ (ጊርጊራ) ስ ከሽክላ ወገም ከቆር ቆር፡፡... የሚሰራ የእግን ግጥሻ እቃ (ለእሉን የሽክላ እቃ ስር ተመ.)፡፡

ጉርግራ² ስ ሲታረስ የሚያስቸግር ጭንጫ መራት፡፡

ጉርግራት ስ ሲተች እንደ ብርጉድ የመሳሰሉ ጥሩ መላካ ያላቸውን የእዕዋት ጢስ የሚታጠቡበት፡፡ እንደ ዕዋ ያለ እግር ያለው የሽክላ እቃ፡፡

ጉርፊያ "ገረፊ" ስር ተመ.

ጉርፋት ዝ.ከ.

ጉርፍ ዝ.ከ.

ጉርሰሪ ስ 1. መጠጥ በጅምላም ሆነ በመለኪያ የሚሸጥበት የንግድ ቤት፡፡ 2. ልዩ ልዩ የምግብ ሽቀጣሽቶች የሚሸጡበት የንግድ ቤት፡፡

ጉሳታም "ጉሳ" ስር ተመ.

ጉሳት ዝ.ከ.

ጉሳንግስ ስ 1. ዝባዝንኪ፡፡ ግብረብስ፡፡ 2. ኮተት፡፡

ጉሳንግሳም ት 1. አሰሉን. ገሰሉን ሁሉ የሚሰበሰቡ፡፡ 2. ኮተታም፡፡

ጉሳዬ(ጉሳጤ) "ገሰፀ" ስር ተመ.

ጉስ "ገሰሰ" ስር ተመ.

ጉስላ ስ 1. ቁጡ የሆነ ነብር መላይ አውሬ፡፡ ት 2. ሃይለኛ፡፡ ቁጡ፡፡

ጉሽልጥ "ገሽለጠ" ስር ተመ.

ጉሽርጥ "ጉሽርጥ" ን ተመ.

ጉሽበት "ጉሽበ" ስር ተመ.

ጉሽግ ስ ትርፁ ልብ የሚመስል የሚበላ ፍሬ የሚያረራና በቆላ አካባቢ የሚበቅል፡፡ ፍሬውና ስሩ ለመድሃኒትነት ያገለግላል የሚባል የእጭት አይነት፡፡ ፍሬውም ጉሽግ ይባላል፡፡

ገብሱ "ገባ" ስር ተጠ።
 ገባ ህ.ክ.
 ገብ ህ.ክ.
 ገብረ ሃዋርያ **ገበረ¹ ስር ተጠ።
 ገብረ ሰደም ህ.ክ.
 ገብረ ስጋ ህ.ክ.
 ገብረ አበር ህ.ክ.
 ገብረ ገብ ህ.ክ.
 ገብረ በላ "ገበረ" ስር ተጠ።
 ገብረ ጠል ህ.ክ.
 ገብር¹ "ገበረ" ስር ተጠ።
 ገብር² **ገበረ¹ ስር ተጠ።
 ገብርኛ **ገበረ² ስር ተጠ።
 ገብር ውሃ ስ ሲተኝ ግታ ከመኝታ በፊትና ጠዋት ስራ ከመጀመራቸው በፊት ብልታቸውን የሚታጠቡት ውሃ።
 ገብር ውሃ ወጣች ግታ ከመኝታ በፊት ወይም ጠዋት ከስራ በፊት ብልቷን ታጠባት።
 ገብሰብስ **ገበሰበስ ስር ተጠ።
 ገብአተመሬት "ገባ" ስር "ግባተመሬት"ን ተጠ።
 ገብዝ **ገበዝ ስር ተጠ።
 ገብዣ ጋበዝ ስር ተጠ።
 ገብይት "ገበዮ" ስር ተጠ።
 ገብዳ "ገበደ" ስር ተጠ።
 ገብግብ ስ ትግል ወይም ትንቅንቅ።
 ገብግብ ስ ለብስ ሲጠብ ወሽመጥ ሆኖ የሚገባ ቀራጭ ጠርቅ።
 ገብጠ ስ በአብዛኛው በጎጃም አካባቢ የሚበቅልና ባቁላ መላይ ሆኖ መራራ ጣእም ያለው የአበባ እህል።
 ግተት "ግተተ" ስር ተጠ።
 ግት **ጋተ" ስር ተጠ።
 ግትልትላም **ተተለተለ" ስር ተጠ።
 ግትልትል ህ.ክ.
 ግትር "ግተረ" ስር ተጠ።
 ግትት "ግተተ" ስር ተጠ።
 ግትኛ ህ.ክ.
 ግነት "ግነነ" ስር ተጠ።
 ግን ቀደም ብሎ በተነገረው ነገር ላይ አፍራሽ ወይም አጠራጣሪ የሆነ ሃሳብ ወይም አረፍተ ነገር ለግስብተል ሲፈለግ የሚገባ ግያያዣ።

መደበኛ በሆነ ሁኔታ ላይ ብዙ ጊዜ "ነገር ግን" ይባላል። ማለት ውሳኔ፤ ግን ተሉ እንድትመልስ /ቀን እጠብቀለሁ፤ ግን ካልመጣሽ/ ብዙ መሰናኸል ገጥሞን አገር፤ ግን ወጤቱ የተላካ ሆነ።
 ግንባኛ "ግንባ" ስር ተጠ።
 ግንባር(ግምባር) ስ 1. ፀገር ከበተለበት የራስ ክፍል በታች ከአይን በላይ ያለ የሰውነት ክፍል(አለሉን ራስ ስር ተጠ።)። 2. ፊት ለፊት። በቴ ግንባር ላይ ነው ያለው። 3.(ዘይ.) እድል። ገድ። ጥሩ ግንባር አለው። 4. አንድነት። ሀብረት። ግንባር ፈጥረው አጠቀት። 5. ጦርነት የሚካሄድበት መስመር፤ ግንባር። 6. ለጋራ አላግ በአንድ አመራር ስር በመጠቃለል የሚታገሉ የተለያዩ ሃይሎች የሚሰበሰቡበት የፖለቲካ መድረክ ወይም ድርጅት። ነፃ ላውጭ ግንባር።
 ግንባሩ አይታጠፍም ወይም አይልም። አይሰገርም።
 ግንባሩን አስመታ/አስወጋ 1. ወደአንድ ቦታ ለትንሽ ጊዜ ብቅ በግለት መኖሩን አላወቀ ወይም አላየ። 2. ደጅ ጠኛ።
 ግንባሩን ከሰከሰ ተከላተረ።
 የግንባር ስጋ ት የግይደራ፣ እውነቱን ፊት ለፊት የሚናገር።
 ግንባረ ቦቃ ት ግንባሩ ላይ ነጭ ምልክት ያለበት (ከብት)።
 ግንባር ለግንባር ስ ፊት ለፊት።
 ግንባር ቀደም ስ የመጀመሪያ፣ ቀዳሚ።
 ግንባታ "ግንባ" ስር ተጠ።
 ግንብ ህ.ክ.
 ግንብጥ **ግንባጠ" ስር ተጠ።
 ግንቦት ስ ከሚያገዳ ቀጥሎ የሚመጣ የአመቱ ዘጠነኛ ወር ስም።
 ግንቦቴ ስ በግንቦት ወር የሚዘራ ገብስ።
 ግንቦር "ግተረ" ስር ተጠ።
 ግንኙነት **ግነኙ" ስር ተጠ።
 ግንዘት "ግነዝ" ስር ተጠ።
 ግንዛቤ **ግነዘበ" ስር ተጠ።
 ግንዝ "ግነዝ" ስር ተጠ።
 ግንድ ስ 1. በስር አግካሪነት ከመሬት ውስጥ የሚሰበሰቡ ውሃና ንጥረ ነገር ተቀብሎ ወደ ተክሉ ቅርንጫፍ ላይ አስተላለፎና ቅርንጫፍን ተሸክሞ የተክል ትልቁና ወፍራሙ ክፍል (የዛፍን ስእል ተጠ።)። 2. ተቆርጦም ሆነ ሳይቆረጥ የሚገኝ ወፍራም እንጨት። 3. የትውልድ ሃረግ መነሻ።

ግንድ የሚያክል ትልቅ ወይም ገዙፍ የሆነ።
 ግንደ ቆርቆር ስ በምንቃሩ ግንድ እየሰረሰረ በተሰረሰረው ቦታ ውስጥ የሚኖር ወፍ (በእሉን ወፍ ስር ተመ)።
 ግንዲሳ ስ ሳይፈለጥ ወይም ሳይሰነጠት ድፍትን በተወሰነ ርዝመት የተቆራረጠ ግንድ።
 ግንድስ "ገንደስ" ስር "ግንዳሳ" ን ተመ.
 ግንገና "ገንገነ" ስር ተመ.
 ግንጣይ "ገነጠለ" ስር ተመ.
 ግንጥል ዝ.ክ.
 ግንጥል ስ መንገጥላ።
 ግንፍልፍል "ገፈለፈለ" ስር ተመ.
 ግኝት "ግነኘ" ስር ተመ.
 ግሉዝ ስ 1. ተንቀሳቃሽ ያልሆነና ሀይወት የለለው ነገር። 2. (ዘይ.) የማይናገር(ለው)።
 ግሉዝ ያታ ስ (ለዋ.) በተንታዊ የቋንቋ ሊቃውንት ትንተና መሰረት በአንስታይ ወይም በተባለታይ የያታ መደብ የማይጠቃለል የያታ አይነት (ለምሳሌ ድንጋይ)።
 ግለዝ ስ 1. የጥንት የኢትዮጵያ የሰነ ፅሁፍ ቋንቋ የሰበረና አሁን በኢትዮጵያ እርቶዶክስ ቤተክርስቲያን ውስጥ ብቻ በአገልግሎት ላይ የሚገኝ ቋንቋ። 2. ፊደል ገበታ ላይ ቁልቁል የመጀመሪያውን ረድፍ ይዘው የሚገኙት እንደ ሀ፡ለ፡... ያሉት ፊደላት ከዘርቻቸው ማለትም ከካእስ (ሀ፡ለ፡...)፣ ከሳልስ (ሂ፡ሊ፡...) ተለይተው የሚታወቁበትና የሚጠሩበት የቅርፃቸውና የረድፋቸው አጠቃላይ መጠሪያ። 3. ከለቡቱ ያራዳዊ የዜማ አይነቶች ያንደኛው መጠሪያ።
 ግው¹
 ግው(እግው) አለ ግ ትልቅ ወይም ወፍራም ነገር ሲጋጭ፣ ሲወድቅ ወይም ሲመታ የሚፈጠረውን አይነት ድምፅ አለማ።
 ግው²
 ግው አለ ግ በሃይል ነደደ።ለሳቱ ግው ብሉ ነደደ።
 ግዙፍ "ገዘፈ" ስር ተመ.
 ግዛት "ገዛ" ስር ተመ.
 ግዝረት "ገረዘ" ስር "ግርዘት"ን ተመ.
 ግዝት "ገዘተ" ስር ተመ.
 ግዝፈት "ገዘፈ" ስር ተመ.
 ግዙተኛ "ጋዘ" ስር ተመ.
 ግዙት ዝ.ክ.
 ግዢ "ገዛ" ስር ተመ.
 ግዱፍ "ገደፈ" ስር ተመ.

ግዳይ "ገደለ" ስር ተመ.
 ግዳጅ¹ "ገደጅ" ስር ተመ.
 ግዳጅ² ስ የወር አበባ፣ አደፍ።
 ግዴታ "ገደጅ" ስር ተመ.
 ግድ ዝ.ክ.
 ግድም "ገደመ" ስር ተመ.
 ግድርድር "ገደረደረ" ስር ተመ.
 ግድብ "ገደበ" ስር ተመ.
 ግድንግዲ (ግድግዲ) ስ የአጥራ አይነት።
 ግድንግድ ት ወፍራምና ገዙፍ የሆነ።
 ግድያ "ገደለ" ስር ተመ.
 ግድግዳ "ገደገደ" ስር ተመ.
 ግድግዲ "ግድንግዲ"ን ተመ.
 ግድፈት "ገደፈ" ስር ተመ.
 ግግ ስ ከድድ ውስጥ ወደ ላይ ገና እየበቀለ ያለ የሀፃን ጥርስ።
 ግግር "ገገረ" ስር ተመ.
 ግጥሚያ "ገጠመ" ስር ተመ.
 ግጥም ዝ.ክ.
 ግጥብ "ገጠበ" ስር ተመ
 ግጦሽ "ጋጠ" ስር ተመ.
 ግጭ "እንግጫ"ን ተመ.
 ግጭት "ገጫ" ስር ተመ.
 ግፈኛ "ገፈ" ስር ተመ.
 ግፈት ዝ.ክ.
 ግፊያ ዝ.ክ.
 ግፍ ዝ.ክ.
 ግፍልፍል "ገፈለፈለ" ስር "ግንፍልፍል"ን ተመ.
 ግፍጥጥ "ገፈጠጠ" ስር ተመ.
 ጎ የ"ገ" ፊደል ሳብእ ዘር።
 ጎህ ስ በደንብ ከመንጋቱ በፊት የሚታይ ብርሃን ወይም ውጋጋን።
 ጎህ ሲቀድ በደንብ ከመንጋቱ በፊት ባለው ጊዜ።
 ጎህ ቀደደ ጨለማው ተገፈፈ፣ መንጋት ጀመረ፣ የፀሃይ ውጋጋን ታየ።
 ጎለመ ግ ለየ፣ ከፊል፣ ለብቻ አደረገ(የእርሻ መሬትን)።
 ጎልማ ስ አባት ለልጁ የሚሰጠው ትንሽ የእርሻ መሬት።
 ጎለመሰ ግ 1. ጎልማሳ ሆነ። 2. (ዘይ.) አደገ፣ በሰለ (በእስምሮ፣ በአስተሳሰብ)።

ጉልምስና ስ ከወጣትነት በሂላ፣ ከሽምግልና በፊት ያለው የእድሜ ክልል።

ጎልማሳ ስ ከወጣትነት በሂላና ከሽምግልና በፊት ባለው የእድሜ ክልል ውስጥ የሚገኝ ወንድ (ሰው)።

አጎላማሽ ት አጠናካሪ፣ ተወማሪ (ፈደል፣ ቃል፡፡)።

ጎለሰሰ ግ በተላላ ጣለ ወይም አጋደመ።

ጉልሻ ት አቅመቢሰ፣ በተላላ የሚወድቅ፣ የሚጋደም።

ጎለበተ ግ ጠነከረ፣ ሃይል አገኘ፣ በረታ።

ጉልበት ስ 1. የጭንፍ የቅልጥም መጋጠሚያ የሆነና ወደ ውጪ ወጣ ብሎ የሚታይ የሰውነት ክፍል (በእሉን ሰውነት ስር ተመ.) ። 2. አትም ሃይል፣ ብርታት። 3. (ዘይ.) በሰራ ላይ የፈለሰ ወይም የዋለ ሃይል። ጉልበቷን በዘዘዘ።

በጉልበት በግድ፣ በሃይል በማስገደድ። ለሳቲን በጉልበት ነጠቀኝ።

በጉልበቱ ያረገዝ ሰነፍ፣ ጉልበት እያለው የማይሰራ።

ጉልበቱን ቆጠቦ መስራት የሚችለውን ያህል ከመስራት ተቆጠቦ ለገመ።

ጉልበቱን አሳየ 1. ሃይሉን፣ አትም፣ ችሎታውን ተጠቅሞ አሸነፈ፣ ድል አደረገ። 2. የሃይል እርምጃ ወሰደ።

ጉልበቱን አፈሰሰ በሰራ ለፋ፣ ደከመ።

ጉልበት ሳመ 1. ጉልበት በመላም አከበረ፣ አክብሮቱን አሳየ። 2. ተሸነፈ፣ የበታችነቱን ተቀበለ።

ጉልበት አወጣ ሃይል አገኘ፣ በረታ።

የጉልበት ስራ ስ የአእምሮ ስራ ያልሆነ (እንደ ሽኩቻ፣ ቁፋሮ፣... ያለ ስራ)።

የጉልበት ስራ ተኝ ስ መሸከም፣ መቆረር፣... በመሳሰሉና ከስልጠና ይልቅ ጉልበትን በሚጠይቁ ስራዎች ላይ የተሰማራ ስራ ተኝ።

የጉልበት ዋጋ ስ አንድ ሰው ለሰራው የጉልበት ስራ የሚከፈል ገንዘብ፣ ደመወዝ ወይም ሌላ ነገር።

ጉልበተኛ ት 1. ሃይል፣ አትም ያለው። 2. የፈለገውን በግድ ማድረግ ወይም ግንደረግ የሚችል፣ አመፀኛ።

ጉልበታም ት ሃይል ወይም አትም ያለው።

ጎለተ ግ 1. ጉልቻን ተከለ ወይም አስተመ።

2. በቂጡ አስተመ፣ ቁጭ አደረገ። 3. ያለምንም ስራ ወይም ጥቅም ለረጅም ጊዜ አንድ ቦታ ላይ አስተመ።

ጉልት 1. ስ (ሰድብ) ሰነፍ፣ ከተቀመጠበት

ተንቀሳቅሶ መስራት የማይወድ። 2. ስ. በመንደር ውስጥ፣ በመንገድ ጻር፣... የተለያዩ ሽቀጦች (እንደ ሽንኩርት፣ ድንች፣... የመሳሰሉት) ለዚህ ስራ ተብሎ በተዘጋጀ መደብ ላይ ተዘርግተው የሚሸጡበት አነስተኛ ገበያ፣ ጉሊትም ይባላል።

ጉልቻ ስ የድስት፣ የምጣዳ... መጣጃ ሆኖ የሚያገለግል ሶስት ድንጋይ ወይም ሽኩቻ ወይም ከላይ ከብ ሆኖ ሶስት አገርች እንዲኖሩት ተደርጎ ከብረት የሚሰራ መጣጃ።

ጉልቻ ራስ ስ (ሰድብ) ትልቅ ራስ።

ተጎለተ ግ ያለ ምንም ስራ ወይም ጥቅም ለረጅም ጊዜ አንድ ቦታ ላይ ተቀመጠ።

ጎለንታ (ጉለንታ) ስ ከእርሻ ላይ አፈሩ በጎርፍ እንዳይሸረሸር አፈሩን ጻርፍ ጻር በመቆለል የሚሰራ የጎርፍ መከላከያ።

ጎለደመ ግ አፈነገጠ፣ ከመደበኛ ቦታው ወጣ ብሎ ታየ (አጥንት፣ እንደተፈተ።)።

ጉልደም ት ያረገገጠ፣ ወጣ ብሎ የሚታይ (አጥንት፣ እንደተፈተ።)።

አጎለደመ ግ ጎለደመ።

ጎለደፈ ግ ደነዘ፣ ደለደመ (ለምሳሌ ስለት)።

ጎልጻፋ ት 1. ስለት የሌለው፣ ጽልጻፍ (በላዋ፣ ምላጭ፣...)። 2. (ዘይ.) አብራርቶ ወይም አፍታቶ መናገር የማይችል። ላንደቦት ጎልጻፋ።

ተጎሳደፈ ግ አብራርቶ ወይም አፍታቶ መናገር አቃተው።

ጎለጎለ ግ በደማ ወይም በማረሻ የተነቀለን አረም አፈሩን በማራገፍ ጣለ። 2. ውሉን አጠፋ፣ ተበተበ (የልቃቂትን፣ የክርን፣...)። 3. በጣም ወደ ውጪ አወጣ (ለምሳሌ ምላሱን)። 4. አወጣ፣ በዘዘከ (ምስጢርን፣ በድብቅ የተፈጸመን ነገር)።

ጉልጓሎ (ጉልጓሎ) ስ በደማ ወይም በማረሻ በተነቀለ አረም ቂጥ ላይ ያለን አፈር የማራገፍና አራመን ከእርሻው ላይ የግስወገድ ስራ።

ተጎለጎለ ግ 1. አፈሩ እየተራገፈ አራመ ከእርሻው ላይ ተነሳ፣ ተወገደ። 2. ውሉ ጠፋ፣ ተተበተበ (ከርን፣ ልቃቂት፣...)። 3. ወጣ፣ ፈጠጠ (አይን፣ ምላሰ፣...)።

*ጎለፈፈ

ጎልፋፋ ት አትመቢሰ፣ በተላላ ጉልሰሰ የሚል።

ጎሳ¹ ግ 1. ጉልህ ሆነ፣ ደመቀ (ፀህፈት)። 2. ትልቅ

ማጉሊያ

ወይም ገዙፍ ሆኖ ታዩ።
ማጉሊያ ት አጉልቶ የሚያሳይ ወይም የሚያሰማ መሳሪያ።

ጉልህ ፣ 1. ግልፅ፣ ትልቅ ሆኖ ወይም ደምቆ የሚታይ(ዕውቅ)። 2. በደንብ የሚታይ፣ የሚታወቅ፣ ከፍተኛ፣ ከባድ። (ለምሳሌ ጉልህ ስህተት፣ አስተዋፅኦ...)

አጎላ ግ 1. ግልፅ፣ ትልቅ ሆኖ እንዲታይ እደረገ። 2. ከፍ ብሎ፣ በደንብ እንዲሰማ እደረገ።

ጎላ ለ ለንፍሮ፣ ለሰጋ፣... መቀቀያ የሚያገለግል በጣም ትልቅ ብረት ድስት ወይም ጉርድ በርጫል።

ጎል ስ ግብ።

ጎል ጠባቂ ስ ግብ ጠባቂ፣ በረኛ

ጎልማሳ "ጎለመሰ" ስር ተመ.

ጎልዳፋ "ጎለደፈ" ስር ተመ.

ጎልፍ ስ አነስተኛና ጠንካራ የሆኑ ኃላጾችን ለዚህ ተብሎ በተክጋጀ ልዩ በትር በመምታት ብዙውን ጊዜ ቁጥራቸው 9 ወይም 18 በሆኑና ተቆፍረው በተክጋጀ የመሬት ቀዳዳዎች (ጉድጓዶች) ውስጥ ለማስገባት የሚደረግ ስፖርታዊ ጨቃታ።

ጎመለለ

ጎምላላ ት ሲሄድ ወይም ሲራመድ የሚጀነን።

ጎምለል ጎምለል አለ ግ ተጎማለል።

ተጎማለል ግ በመጀነን ወይም በኩራት ተራመደ፣ ሄደ።

ጎመረ ግ አኩራ፣ በኩራት ወይም በትእቢት ከፈለ፣ ወጠረ።

ተጎመረ ግ ከራ፣ በኩራት ወይም በትእቢት ተከፈለ፣ ተወጠረ።

ጎመራ ግ በሰለ፣ ደረሰ(ሰብላ፣ ፍራፍሬ...)

ጎመተ ግ ሙዳ ሙዳ እያደረገ ቆረጠ ወይም ከፈለ (ሰጋ)።

ጎማች ት ስጋ ቆራጭ፣ ስጋን በብልትና በሙዳ እየመሰየ የሚቆርጥ።

ተጎመተ ግ በተወሰነ መጠን ተቆረጠ (ሰጋ)።

ተጎመተ ግ ተካፈለ (ሰጋ)።

ጎመን ስ 1. የተለያዩ ዝርያ ያለውና ተቀቅሎ የሚበላ የተክል አይነት (ለምሳሌ የአበሻ ጎመን፣ የራጊ ጎመን፣ ጥቅል ጎመን)።

ጎመን በጤና ጭቅጭትና ውጥረት ካለበት የድሱት ኑር ይልቅ ሰላም ያለበት የድህነት ኑር ይኖላል ለግለት የሚነገር አባባል።

የጎመን ትል ስ በጎመን ትጠል ላይ የሚገኝ ትጠሉን እየተመገበ የሚኖርና መልኩ ትጠል የሚመስል ትል።

ጎመን ዘር ስ ተወቅጦ ለምጣድ ግለሽ እንዲሁም ተጨምቆ የምግብ ዘይት የሚሆን የአበሻ ጎመን ፍሬ።

ጎመዘዘ ግ ሆመጠጠ።

ጎምዛዛ ት ሆምጣጣ።

ጎምደ ግ 1. ቆረጠ፣ ጎረደ። 2. ጎመጠ፣ በላ (ዳቦን፣ ስጋን...)

ጎማጅ ት ከላዩ ላይ ተቆርጠለት የቀረው ከፍል ወይም ተራው(ለምሳሌ የአገጣጥ ጎማጅ ስጋ ጎማጅ)።

ጎምድ ት ቆራጣ።

ጎምድ አለ ግ ግለት ከሚገባው ጊዜ በፊት አለቀ። ለአንድ ወር የተገዛው ጤፍ በሁለት ሳምንት ውስጥ ጎምድ አለ።

ጎመድ ስ ቆመጥ፣ ወፍራም ዱላ።

ጎማዳ ት 1. ጎራዳ፣ ቆራጣ። 2. (ዘይ.) ፋንጋ፣ መልክ ጥፋ። 3. (ሰድብ) ውሽታም።

ጎመጀ (ጎመዘገ) ግ ተመኘ፣ ቋመጠ፣ ጓጓ።

አስጎመጀ ግ አጓጓ ወይም አግረ።

ጎመሳመ ግ 1. መብቀል ወይም መውጣት ጀመረ፣ ጎነቀለ። 2. አገጠገጠ፣ መውጣት ወይም ግደግ ጀመረ(ጠት)።

አጎመሳመ ዝ.ክ.

*ጎመሳመ

ጎምጎምታ ስ 1. ይፋ ያልሆነ፣ ውስጥ ውስጡን የሚወራ ሃሚት፣ ትሬታ፣... 2. በአንድ ቦታ ላይ የተሰበሰቡ ሰዎች ድምፃቸውን በደንብ ሳያሰሙ በሹክሹክታ ሲያወሩ የሚሰማው የሚያስገመግም ድምፅ።

ጎም ጎም አለ ግ ሃሚትን፣ ትሬታን፣... በሹክሹክታ ወይም በድብቅ አወራ።

ጎመጭ¹ ስ 1. አገዳው ቀጭን የሆነና ብዙ ዛጎ ያለው የሳር አይነት።

ጎመጭ² ስ ግር የለሽ የንብ እንጀራ፣ የግር ከዳ።

ጎሚሰታ ስ የመኪና ጎማ በመቀየር፣ የተነፈሰ አየር በሙሙላት፣ የተቀደደደውን በመጣፍ፣... አገልግሎት የሚሰጥ ድርጅት።

ጎማ ስ 1. ከጎማ ዛፍ ከሚገኝ ረገሽ በፋብሪካ ውስጥ ክብ ሆኖ ተሰርቶ የሚመጣና ከተሸከርካሪዎች ችርካሪ ላይ እየተገጠመ ተሽከርካሪዎችን ለ መሽከርካሪ ስር ከር ከር የሚያስችላቸው አካል። 2. ጠንካራና ወፍራም ላቡቲ። 3. (ዘይ.) የግይታኘክ፣ ጎግጎናፍፍ አቅ (ሰጋ)።

የኅግ ዛፍ ስለ እንደመኪና ኅግ፣ የውሃ ኅግ፣ ላሊስ... የመሳሰሉትን ለመስራት የሚያስችል ወተት የመሰለ ፈላሽ የሚያመጣው የተከል ላይነት።

ኅግ ጫማ ስለ ካገለገለ ኅግ እየተቀረጠ የሚዘጋጅ ሽፍን ያልሆነ ጫማ።

ኅግች "ኅመተ" ስር ተመ.

ኅግዳ "ኅመደ" ስር ተመ.

ኅምላላ "ኅመለለ" ስር ተመ.

ኅምቲ ትልት ወይም ጫማ ሰው፣ ላዛውንት።

ኅምበሬ(ገንበሬ) ስለ በከረምት ዝናብ ሲዘንብበት ጭቃ የማይሆን የላፈር ላይነት።

*ኅረመረመ

ጉርምርምታ ስለ 1. የነገድጓድ ድምፅ።

2. ተከታታይነት ያለው የመንገዳት ድምፅ ።

3. ጉምጉምታ።

ተጉረመረመ ግ የነገድጓድ ድምፅ ተሰማ።

አጉረመረመ ግ 1. የነገድጓድ ድምፅ ለሰማ(ሰማይ)። 2. ሙሀ፣ ተንጓጓ(ሆድ)። 3. ዝቅ ባለ ድምፅ የትሬታ አነጋገር ተናገረ፤ አጉተመተመ።

ኅረመሰ ግ 1. ኅረምሳ ሆነ። 2. አስቸጋሪ ወይም ጉጋዘኛ ሆነ(ለወጣት ልጅ)።

ጉርምሰኛ ስለ ከ14-18 አመት ያለው የወንድ ልጅ እድሜ።

ኅረምሳ ስለ ከ14-18 ገደማ ባለው የእድሜ ክልል ውስጥ የሚገኝ ወንድ ልጅ።

ኅረመደ "ኅረመደ" ግ ተመ.

ኅረምሳ "ኅረመሰ" ስር ተመ.

ኅረሰ ግ 1. ምግብ አፋ ውስጥ ወመረ። 2. በላ። በሞቱ ትንሽ ገረብ እስከ። 3. ጠበንሻ፣ ሽጉጉ፣... ውስጥ ጥይት ተወመረ ወይም ገባ። 4. ያዘ። ባቸሬው ስንት ድንጋይ ይገርሳል።

ጉርሻ ስለ 1. አፍ ውስጥ አንድ ሲገባ የሚችልና እጅ መጥኖ የሚይዘው የምግብ መጠን። 2. ዳረሳት። 3. ከመደበኛ ከፍታ ወይም ደመወዝ በተወጣው የሚሰጥ የገንዘብ ስጦታ። 4. ጉባ። 5. ምግብ ሲባ (ለማትመስ፣ ለማጥገብ፣ ፍትርን ለመግለፅ...) ሲባል አንዱ ለሌላው በእጅ ጠቅልሎ ወደአፋ የሚከትለት ምግብ።

ኅረሽ ሲሆል የሚገርስ። ስጦት ገራሽ ጠመንሻ።

ኅረብ ግ 1. የውስጥ እጅ ቆዳ በሰራ ብዛት የተነሳ ወይም ሌላው የሰውነት ክፍል ቆዳ በበሽታ ምክንያት ውሃ እየቋጠረ ወይም ሳይቋጥር አካሊኮፈ፣ ጉብ ጉብ አለ። 2. ተወጥሮ የነበረው ወይም መጠር ያለበት ነገር ረገበ ወይም ላላ አለ። 3. ገለባው ከፍሬው ሳይ ሙሉ ጠላት እንዳይሄድ ለማድረግ በመጠኑ ተፈተገ (ሰንደ፣

ገብስ...)። 4. የፈላ ውሃ ውስጥ የገባ አተር፣ ባቁላ፣... ቆዳዎ ተወግደደ።

ተጉረበረቦ የ"ኅረቦ" ግ 1ኛ ፍቺ ተመ.

አጉረበረቦ ዝ.ከ.

አኅረቦ ዝ.ከ.

*ኅረቦተ

ኅረቤት ት 1. አትራቢያ፣ አጠገብ ለአጠገብ፣ ትርብ ለትርብ። ለጅያ ለሉ ገረቤት ነን። 2. በአትራቢያ ወይም በድንበር አካባቢ ያለ (ለምሳሌ ሃገር)። ስ 3. መኖሪያ ቤቱ ከሌላው መኖሪያ አጠገብ ወይም አትራቢያ የሆነ ሰው። ለገጸ ገረቤቷ ነው።

ጉርብትኛ ስለ አጠገብ ለአጠገብ ወይም ትርብ ለትርብ በሚኖሩ ሰዎች መካከል ያለ ገንኙነት፣ መቀራረብ።

ተኅረብተ ግ አጠገብ ለአጠገብ ወይም ትርብ ለትርብ ሆነ።

ተኅረባች ት ኅረቤት።

አኅረብተ ግ ኅረቤት አደረገ።

አኅረባች ት ወሰንተኛ ኅረቤት።

ኅረብጠ ግ 1. ቀረቀረ፣ አልመች ወይም አልሰማግ አለ። 2. አመመ(ሆድን)።

ኅርባባ ት የሚቀረቀር፣ ምቹት የለለው (መቀመጫ፣ መጎታ፣...)

ኅርቦጥባባ ት ወጣ ገባ፣ ያልተሰተካከለ።

ኅረነን ግ ኅርኖኖ ሆነ።

ኅርኖኖ ት ወፍራም (ድምፅ)።

ኅረኖ ግ በአገባቡ ባለመግለሱና በማረፋ ምክንያት ጣለሙ ተበላሽ (ለምሳሌ ወጥ)።

ጉርኖት ስለ እንደወጥ የመሰለው በአገባቡ ባለመግለሱና በማረፋ ምክንያት የሚያመጣው መጥር ቃና ወይም ጣእም።

ኅረንጎሬ ስለ ከቆዳ የሚሰራ ስለት ያላቸው እቃዎች መከተቻ።

ኅረደ ግ 1. ቀረጠ፣ ኅመደ። 2. ዘለለ፣ ገደፈ (ፈደላን)።

ጉራጅ ት ቀረጭ፣ ጉማጅ።

ጉርድ ስለ 1. የደረሰኝ ቀሪ ካርጂ። 2. ሙሉ ያልሆነ።

ጉርድ ሽሚዝ ስለ እጅጊው አጭር የሆነ ሽሚዝ።

ጉርድ ቀሚስ ስለ ከወገብ በታች ያለውን የሰውነት ክፍል ብቻ የሚሸፍን የሴት ቀሚስ ። ጉርድ ፎቶ ስለ ከወገብ በላይ ያለውን የሰውነት ክፍል ብቻ የሚያሳይ ፎቶግራፍ።

ጉርዶሽ (ጉርዶ)

ጉርዶሽ(ጉርዶ) ለ ተጀምሮ ሳያልት የቀረ ስራ።

ጎራዳ ጎ አፍንጫው አጭርና ትንሽ የሆነ፤ ቀንጋ።

አጉራዶ ለ ባጭር ባጭሩ የተቆረጠ ግንድ።

***ጎረደደ**

ጎርዳዳ ጎ ጅንን፣ቀንን።

ጎርደድ ጎርደድ አለ ጎ በቀስታ በመራመድ ወዲያና ወዲህ ተመላለሰ።

ተንጎራደደ ዝ.ከ.

አንጎራደደ ጎ እያሯሯጠ ደበደበ(በጹላ፣ በፍልጥ፣...)።

ጎረደማን(ጎረደማን) ለ በጋማ ከብት ጀርባ ላይ ሸቀጡን እያሰጩን ከሚያገኙዝ ነጋዴ ጋር እየተጓዙ ጭነቱን በመጫን፣ በማራገፍ፣ ከብቶቹን በመንገዳት፣... አገልግሎት ይሰጥ የነበረ የሲራራ ነጋዴ አሽከር።

ጎረጎማ ጎ የተሸራረፈ ወይም የወላለቀ (ጥርስ)።

ጎረጎረ ጎ 1. ለረሰረ። 2. በጣት፣ በሳር፣ በላባ፣... የጀርጎ፣ የአፍንጫን፣... ውስጥ ነካካ ወይም አከከ። 3. ፈተሽ፣ በረሰረ።

ጎረጎደ "ጎደጎደ"ን ተመ.

ጎረጠ ጎ ፈጠጠ፣ ወጣ (አይን)።

ጉርጥርጥ(ጎረጥራጣ) ጎ አይነ ፈጣጣ።

ጎሪጥ ዝ.ከ.

የጎሪጥ አየ በንቀት፣ በጥላቻ፣...አየ፣ የነድን አየ።

ተጉረጠረጠ ጎ በቀጣ፣ በንዴት፣... ምክንያት አይት ፈጠ ወዲያና ወዲህ ተንከባለለ።

አጉረጠረጠ ጎ በቀጣ፣ በንዴት፣... ምክንያት አይትን በሚፍጠጥ ወዲያና ወዲህ አንከባለለ።

ጎረጎጠ ጎ ጉሮሮው አካባቢ ድምፅ በማሰማት ጠጣ፣ ጎርጎጭ አደረገ።

ጉርጉጭታ ለ ፈላሽ ነገር ሲጠጣ ጉሮሮ አካባቢ የሚሰማ ድምፅ።

ጉርጉጭ አደረገ ጎ የተጎነጨውን በጉሮሮው አወረደ።

ጎርጎጭ አደረገ ዝ.ከ.

ጎረፊ ጎ 1. ድፍርስ ውሃ መራት ለመራት በብዛት ፈሰሰ፣ወረደ(በዝናብ የተነሳ)። 2. በብዛት ፈሰሰ (ደም፣እንባ፣...)።3.በብዛት ተመመ፣ ተጎደጎደ። **ሀዘቡ ወደ ሰብሰባው ይሰርፋል**። 4. በብዛት ቀረበ። **ግብግው ጎረፈ / ጥያቄው ጎረፈ**።

ጎርፍ ለ 1. በብዛት የሚፈሰ የዝናብ ውሃ።2. ብዙ አያሌ።

አጎረፊ ጎ 1. ጎርፍ ሆነ (የጣለው ዝናብ)። 2. አረፋ ሆነ ወይም አረፋው በደንብ እንዲታይ

አደረገ (ልብስ በሳሙና ሲታጠብ)።

ጎሪጥ "ጎረጠ" ስር ተመ.

ጎሪ¹ ለ 1. ከፍተኛ ቦታ፣ ኮረብታ። 2. ፊና፣ ወገን። **ሁሉም በጎሪው ተሰለጹል**።

ጎሪ²

ጎሪ አለ ጎ እገራ መንገዱን ደረሰ ወይም ገባ አለ (ወደ ሌላ ቦታ በመሄድ ላይ ያለ ሰው)።

ጎሪ ጎ ከመረ፣ ቆለለ (ድንጋይን፣ እንጨትን፣...)።

ጎራዳ "ጎረደ" ስር ተመ.

ጎራዴ ለ ትርፅ ጎበጥ ብሎ ረዘም ያለና በአንድ በኩል ብቻ ስለት ያለው ባለአጀታ የጦር መሳሪያ።

ጎሪ ለ ቀሻ፣ ጉድጓድ።

ጎርምጥ¹ ለ እገር አካባቢ የሚወጣና በቀላሉ የማይድን ከባድ ቁስል።

ጎርምጥ² ለ በባህር ውስጥ የሚገኝ ባለ ብዙ እገር ነፍሳት።

ጎርበጥጣጣ "ጎረበጠ" ስር ተመ.

ጎርበጣጣ ዝ.ከ.

ጎርናና "ጎረነነ" ስር ተመ.

ጎርዳዳ "አጎረደደ" ስር ተመ.

ጎርፍ "ጎረፊ" ስር ተመ.

ጎሰመ ጎ 1. ጎነጠ፣ መታ፣ ወጋ። 2. ደለቀ፣ መታ(ከበርጎ፣ ነጋሪትን)።

ጎሰረ ጎ ጠቀጠቀ፣ አመቀ፣ አጨቀ። 2. በብዛት አፋ ውስጥ ጨመረ።

ጉሰር ጎ ቁዝር።

ተጎሰረ ጎ ተቀዘረ።

ጎሰቆለ ጎ ተጎላቆለ።

ጎሰቋላ (ጉሰቋል) ጎ የከላ፣ የመንመን፣ የተጎዳ(በችግር፣ በሃዘን)።2 በአላባበሉ ቆሽሽ ያለ፣ችግረኛ።

ተጎሳቆለ ጎ 1. ከሳ፣ መንመን፣ ጎረጣ(በችግር፣ በሃዘን ምክንያት)።2. በችግር ምክንያት አላባበሉ ቆሽሽ አለ። 3. በደንብ ካለመያዝ የተነሳ ተባላሽ፣ ተንገላታ(ልብስ፣ እቃ፣...)።

ጎሰጎሰ ጎ 1. በብዛት ጠቀጠቀ፣ አመቀ፣ ከተተ። 2. (ዘይ.) በብዛት በላ።

ጎሳ ለ የባህልና የቋንቋ አንድነት እንዲሁም በደምና በስጋ ዝምድና ላይ የተመሰረተ ግንኙነት ያለውና መጠኑ ከነገድ አነስተኛ የሆነ ግህበረ ህዝብ።

የጎሳ ፖለቲካ ለ በዘር፣ በጎሳ፣ በብሄረሰብ ላይ የተመሰረተ ፖለቲካዊ እንቅስቃሴ።

ጎሰቋላ "ጎሰቆለ" ስር ተመ.

ጎሽ ጎ ደፈረሰ።

ጉሽ ጳ ድፍርስ ወይም ያልጠራ።

ጉሽ ጠላ ስ ድፍርስ ወይም ያልጠራ ጠላ።

ጎሽመ ግ 1. በከርን ነካ ወይም ገፋ አደረገ፣ ጎነተለ ፣ መታ። 2. "በነገር ጎሽመ"ን ተመ.

ጎሽመጠ ግ 1. በአሽመር ተናገረ። 2. አሽጧጠጠ።

ጎሽ¹ ስ ፈርጣማ ጫንቃና አጫጭር እግሮች እንዲሁም ሰፋፊ ሆነው ወደታች የተቀለበሱ ጆሮዎች ያሉት፣ የማየትና የመስማት ችሎታው ከፍተኛ የሆነ፣ ከቀንድ ከብት ጋር በቅርብ የሚዛመድ የጻር እንሰሳ (ስእሉን የጻር እንሰሳ ስር ተመ.)።

የጎሽ ፀጉር ስ በአንዳንድ ሰዎች ማጅራት ወይም ጆሮ ግንድ ወይም ግንባር አካባቢ የሚዛመድ ሰስ፣ ለስላሳና ቀላ ያለ ፀጉር።

ጎሽ² 1. እንኳን፣ ጥሩ፣ መልካም፣... ለማለት የሚባል የምስጋናና የማበረታቻ ቃል። ጎሽ የኔ ልጅ/ ጎሽ በርታ! 2. አባክህ። ጎሽ መሳፋፋን አቀብላለህ።

ጎሽ አለ ግ እባይ፣ እንኳን፣... አለ።

ጎበረ ግ 1. አበጥ ወይም ወጣ ብሎ ታየ። 2. ልጥፍ፣ ልስት ሳይል ቀረ፤ ኮፊፍ አለ።

ጉብር ስ እንደ ጉጥ ወጣ ብሎ የሚታይ የአንድ ነገር አካል።

ጉብራት ዝ.ከ.

ተጎበረ ግ አበጥ፣ ኮፊፍ፣ ጉብ አለ።

አጎበረ ግ ጎበረ።

ጎበረረ ግ በመድረቁ ምክንያት ጎባጣ ሆነ።

ጎብራራ-(ጎበረረ) ጳ የደረቀና የጎበጠ።

ተንጎበረረ ግ ጎበረ።

አጎበረረ ዝ.ከ.

አንጎበረረ ግ ጎብራራ እንዲሆን አደረገ፣ እንጎበደደ።

ጎበሰተ ግ በተደጋጋሚ ሳለ፣ አሁ አሁ አለ።

ጎበሰ ግ 1. ልጥፍ ወይም ልስት ሳይል ቀረ፤ ኮፊፍ አለ። 2. ጎበጠ።

ጎባባ ጳ ጎባጣ።

ተንንበበ ግ ጎበጠ።

አንንበበ ግ ጎንባሳ ወይም ጎባጣ እንዲሆን አደረገ።

ጎበኘ ግ ተዘዋውሮ እየ ወይም ተመለከተ።

ጉብኝት ስ ስለአንድ ነገር ወይም ቦታ ለማወቅ፣ ለመረዳት ወይም ለማድነት እየተዘዋወሩ የማየት ወይም የመመልከት ድርጊት። ጎብኚ ስ ታሪካዊ ቦታዎችን ወይም ሌሎች

ነገሮችን እየተዘዋወረ የሚያይ ወይም የሚመለከት ሰው።

አስጎበኘ ግ ከጎብኚው ጋር አብሮ በመዘር ስለሚታየው ነገር ለጎብኚው አስረዳ፣ አገወቀ።

አስጎበኘ ጳ ጎብኚዎችን እያዘረ የሚያሳይ፣ የሚያስጎበኝ።

ጎበዘ ግ ጎበዘ ሆነ።

ጎበዝ ጳ 1. ጀግና፣ ሃይለኛ፣ ብርቱ፣ ጠንካራ። 2. ታታሪ፣ ትጉህ። 3. በአንድ ሙያ ወይም የእውቀት ዘርፍ፣... ጥሩ ችሎታ ያለው።

የጎበዝ አለቃ ስ በጦርነት፣ በአሰሳ ወይም ሌሎች ተመሳሳይ በሆኑ እንቅስቃሴዎች ወቅት በአንድ አካባቢ የሚገኙ ተዋጊዎችን ወይም አሳሾችን እንዲመራ በአካባቢው ሰዎች በችሎታው የሚመረጥ አለቃ ወይም መሪ።

ጉብዝና ስ 1. ጀግንነት፣ ሃይል፣ ብርታት፣ ጥንካራ። 2. ትጋት፣ ታታሪነት። 3. ጥሩ ችሎታ።

*ጎበደደ

ጎብዳዳ ጳ ጎባጣ፣ ጎንባሳ።

ጉብድድ አለ ግ ጎባጣ ወይም ጎንባሳ ሆነ።

ጎብደድ አለ ግ ጎንባሳ አለ።

አጎበደደ ግ 1. ጎበጠ። 2. አንበሳ። 3. (ዘይ.) ራሱን ዝቅ በማድረግ ተለግመጠ፣ እሸረገደ።

አጎብዳጅ ጳ ራሱን ዝቅ፣ በማድረግ የሚለግመጥ፣ የሚያሸረገድ፣ አድርባይ።

ጎበጎበ¹ ግ ጉብጉባት አበጀ።

ጉብጉባት ስ አንድን ነገር ለማስገጥ ሲባል ጉብ ጉብ እንዲል ተደርጎ የሚሰራ ጌጥ።

ጎበጎበ² ግ ውሃ ያዘ፣ ቋጠረ፣ አጎረበ(የሰውነት ቀዳ)።

አጎበጎበ ዝ.ከ.

*ጎበጎበ

ጉብጉብ ስ የተጎበጎበ ሊጥ።

ተጎበጎበ ግ አብሊት በመብዛቱ ወይም ሊጡ በመቅጠት የተነሳ ለማስተካከል ሲባል ሊጡ ላይ ዱቄት በመመመር ተለወሰ።

አጎበጎበ ግ አብሊት የበዛበትን ወይም የቀጠነ ሊጥን አወፍሮ ለማስተካከል ዱቄት በመመመር ለወሰ።

ጎበጠ ግ አንበሳ፣ ጎበጠ፣ የደጋን ቅርፅ ያዘ።

ጎባጣ ጳ የደጋን ቅርፅ ያለው፣ ጎንባሳ ያለ።

ጎቢጥ ጳ (ስድብ) ዝ.ከ.

ጎበጥጣጣ ጳ ጎርባጥጣጣ፣ ብዙ ቦታ ላይ ጎባጣነት ያለው።

ጎባባ "ጎበበ" ስር ተመ.
 ጎባን ስ ጣውንት።
 ጎባጣ "ጎበጠ" ስር ተመ.
 ጎብራራ "ጎበረረ" ስር ተመ.
 ጎብኚ "ጎበኘ" ስር ተመ.
 ጎብጻጻ "ጎበደደ" ስር ተመ.

ጎተራ ስ 1. ከጭቃ ወይም ከእንግዳት ወይም ከቆርቆር።... አራት ግለዘን ወይም ከብ ሆኖ የሚሰራና ከጻን ያለው የእህል ግስቀመጫ። 2. (ዘይ.) ብዙ የሚበላ፤ ሆጻም።

ጎተራ 1ኛ ፍቺ

ጎተተ(ጎተተ) ግ 1. ባለፈ ወይ ራሱ አቀረበ። 2. ወይላ ለስቀረ። ለዘገየ። ለንጻይ። ለገረገ። 3. የማይፈለግን ጉጻይ። ሰው። ገዢ።... ለስከትሎ ወይም ይዞ መጣ። የግልፈለገውን ነገር ለጎተተብኝ ። 4. ጠራ(ሰይጣንን)።

ጎታታ(ጎትት) ። ለህድ። ለሰራ።... ፍጥነት። ትልጥፍ ያለለው። ቀርፋፋ።

ጎታች ። ፍጥነትን። ለድገትን።... ወይላ የሚያስቀር። የሚያዘገይ።

ጎታች ባህል ስ ለእድገት። ለዘመናዊ/ሰልጣኔ።... ለጎትፋት የሆነ ባህል።

ተጎተተ ግ ዝግ ወይም ቀስ ላለ፤ ተንቀረፈ።

ተጎታች ስ ተሳቢ(የመኪና)።

ተጎተተ ግ 1. በታሰበው ጊዜ ሳይከናወን ወይም ሳይፈጸም ቀረ። 2. አብር ተያይዞ ወይም ተገተልተሎ መጣ ወይም ሄደ።

አጎተተ ግ በታሰበው ጊዜ ሳይፈጸም ወይም ሳይከናወን ለንጻቀር አደረገ (አንድን ጉጻይ)።

*ጎተኝ ጉተኛ ስ አጠር ያለ ጎፈሬ።

አጎተኝ ግ አጠር ያለ ጎፈሬ አሳደገ።

ጎተጎተ ግ አንድ ነገር ለንጻደረግ ወይም ለንጻፈጸም።... በተደጋጋሚ በትጋት አሳሰበ። ወተውተ። ቀሰቀሰ።

ጎተጎች ። አንድ ነገር ለንጻደረግ ወይም ለንጻፈጸም።... በተደጋጋሚ በትጋት የሚያሳስብ። የሚያስታውስ።

ጎታ ስ ከጭቃ ወይም ከእንግዳት ወይም ከቀርካሃ የሚሰራና ከጎተራ አነስ ያለ የእህል ግስቀመጫ።

ጎታታ "ጎተተ" ስር ተመ.

ጎታች ዝ.ከ.

ጎተጎች "ጎተጎተ" ስር ተመ.

ጎች ግ በትንሽ በትንሹ ከመረ። ቀለለ። ቀጭ ቀጭ አደረገ።

ጉች አለ ግ 1. በትንሹ ተቀለለ። 2. ቀጭ አለ። ተቀመጠ።

ጉች ጉች ያለ ጡት ቀጥ። ፈርጠም ብሎ የሚታይ ያልወደቀ ጡት።

ጎንቆለ(ቆንጎለ) ግ ወሃ ውስጥ የተነከረ ባቄላ። አተር። ሽንብራ።... መብቀል ጀመረ።

ጉንቆል ። ወሃ ውስጥ ተነከር የበቀለ (አተር። ባቄላ። ሽንብራ።...)

አጎንቆለ ግ 1. ጎንቆለ። 2. ለንጻጎንቆለ ለደረገ(ጥራጥራን ወሃ ውስጥ በመንከር)።

*ጎንበ ተጎናነበ ግ ተከናነበ። ተጀበ። ተሸፋፈነ።

*ጎንበሰ ጎንባሳ(ጉንብሰ) ። ጎባጣ።

በጉንብሱ ሄደ ለጎንብሰ ወይም ጎበጥ ብሎ ሄደ።

ጎንበሰ ቀና አለ 1. ለፋ። ደከመ። 2. ተሸቆጠቆጠ። ጎንበሰ ቀና ብሎ ለስተናገድኝ።

ጎንበሰ አለ ግ 1. ጎበጥ ወይም ጎብደድ አለ። 2. ለንጎተን ዘንበል ወይም ደፋ አደረገ። 3. ከአንጎተ። ከትከሻውና ከወገኑ ወደ መሬት ዘንበል ብሎ ዝቅ አለ።

ተጎንበሰ ግ ከአንጎተ። ከትከሻውና ከወገኑ ወደ መሬት ዘንበል ብሎ ዝቅ አለ። ለጎንበሰ።

ተጎናነበ ግ ጎንበሰ በግለት ይቅር ተባባለ፤ ታረቀ።

አጎንበሰ ግ 1. ጎንበሰ አለ። 2. ራሱን ዝቅ በግድረግ ተለግመጠ። አሸረገደ።

አጎንባሽ ። ለጎብጻጅ።

ጎንተላ ግ ጎንጠ። ጎሽም አደረገ።

ጉንተላ ስ ጉንጣ። ጉሽጣ።

*ጎንዘለ ጎንዘላ ። ስንፋላ።

ተጎናዘለ ግ ተዘናፈለ።

አጎናዘለ ግ ለዘናፈለ።

ጎንደ ግ ለራሱን ችሎ ለብቻው መኖር ጀመረ።

ጎናዴ ። ለብቻው ሪሪ ላጤ።

ጎንደለ ግ ቀረጠ።

ጎንጻሳ(ጉንድል) ። ቀራጣ።

ጎንደበ ግ ቀረጠ። ጎረደ። ጎመደ።

ጎንደሽ ግ ቀረጠ። ቆመጠ።

ጉንድሽ ። (ስድብ) ቆራጣ። ቆጣጣ (እጅ

ወይም እግር)::
ጎጎጎ ግ 1. ሰለት ወይም ከዛ በላይ የሆኑ ገመዶችን ወይም ክርኾችን... በአንድነት እያጠላለፈ ገመድ:: 2. የፀጉር ጉንጉን ሰራ::3. (ዘይ.) ነገርን ወይም ሰራን አውጠነጠነት ደለተ::
ጉንጉን ስ የተጎነጎነ (ፀጉር፣ ቃላት...)::
ጉንጉን አበባ ስ የ"አበባ ጉንጉን" ተሙ.

ጎነጠ ግ 1. ወጋ (በጣት፣ በእንጨት...):: 2. (ዘይ.) በነገር ነካ ወይም በአሸሙር ተናገረ::
በነገር ጎነጠኝ::

*ጎነጨ

ጉንጭ ስ ከአይን በታችና ከአፍ ግራና ቀኝ በኩል የሚገኝ የሰውነት ክፍል (ስእሉን ራስ ስር ተሙ)::
ጉንጭ አልፋ ንግግር ፍሬ የለለው አሰልፎ ንግግር::
ጉንጫም ት ጉንጨ ወፍራም የሆነ (ሰው)::
ጎንጨት(ጉንጭት) አደረገ ግ አፋ የሚቸለውን የህል አንደ ጠጣ::
ተጎነጨ ግ 1. ዝ.ከ. 2. ጠጣ(መጠጥን)::

*ጎነፀፊ

ተጎናፀፊ ግ 1. መላ ሰውነቱን ሸፈነ (ለምሳሌ በልብስ፣ በመጎናፀፊያ):: 2. በሰለጠው ልብስ ላይ ደርቦ ለበስ(ቀባን፣ካፖርትን፣...):: 3. (ዘይ.) ተቀጻጸ፣ አገኘ(ከብር፣ ድል...)::
መጎናፀፊያ(መጎናጠፊያ) ስ የፀላት መሸፈኛና መሸከሚያ የሆነ ረጅምና ሰፊ ግምጃ::
አጎናፀፊ ግ 1. አለበስ፣ ሸፈነ:: 2. አቀጻጸ፣ ሰጠ (ከብርን፣ ድልን፣...)::

ጎነፊ ግ 1. የለበሰውን ልብስ በጉያው ወይም በብብቱ ወደ ላይ ሰብሰቦ ያዘ::2. አፈነ፣ ሸፈነ(በጨሰ):: 3. አፈር አስታቀፈ(ተክልን):: 4. በሙት ውሃ ዘፍዝፎ አጠበ(ልብስን ወይም ማንኛውንም እቃ):: 5. በረመጥና በውሃ አጠበ(በቅባት የተበከለን እቃ)::
ጉንፍ ስ በብብት አካባቢ ያለ የሰውነት ክፍል፤ ጉያ::

ጎናም "ጎን" ስር ተሙ.
ጎናዴ "ጎነደ" ስር ተሙ.

ጎን ስ 1. በሰውነት ግራና ቀኝ በኩል የሚገኝና ከብብት አስከፊ ድረስ ያለው የሰውነት ክፍል:: 2. በስተቀኝ ወይም በስተግራ በኩል የሚገኝ የማንኛውም አካል፣ ነገር ክፍል::
ከጎንሀ ታገኘዋለህ ያደረገከው ወይም የምታደርገው ነገር መጥፎ ውጤት ያስከትላለሃል ለግለት የሚነገር የግስጠንቀቂያ ወይም የዞኛ አነጋገር::

ወደጎን ተጠመዘዘ /ታጠፈ ወደ ቀኝ ወይም ወደ ግራ በኩል ተጠመዘዘ::
የጎን ቁጥር ስ በሀዝብ ወይም በጭነት ማመላለሻ መስፈርቶች ጎን ላይ ከታርጋ ቁጥር በተወግሮ የሚገኝ ሙሉያ ቁጥር::
የጎን ንግግር አሸሙር::
የጎን ውጋት ሆነበት በጣም ነዘነዘው፣ ጨቀጨቀው፣ ፋታ ነሳው::
ጎን ለጎን አጠገብ ለአጠገብ::
ጎናም ስ ጎጥ ሰፊ የሆነ::

ጎንባሳ "ጎንበሰ" ስር ተሙ.
ጎንዛላ "ጎንዘለ" ስር ተሙ.
ጎንዳላ "ጎነደለ" ስር ተሙ.

ጎንፈረ ግ 1. ነፋ፣ ቀዘረ(ለሆድ):: 2. አወቀ፣ ጠቀጠቀ፣ ሞላ(ከረጢትን)::
ጉኝር ት ቀዝር::
ጎዘጎዘ ግ 1. ነሰነሰ፣ በተነ፣ አነጠፈ(ባርን፣ ቅጠልን፣...):: 2. አነጠፈ፣ ደለደለ፣ ጉዘገዘ አደረገ(ለመኝታ፣ለመቀመጫ፣...)::
ጉዘገዘ ስ 1. በቤት፣ በድንጌን፣ በዳስ፣... ወለል ላይ የሚነሰነሰ፣ የሚነጠፍ ሳር፣ ቁጠማ ወይም ቅጠል:: 2. ምቾት እንዲኖረው በመኝታ ወይም በመቀመጫ ላይ የሚደረግ ድልዳል::

ጎደለ ግ 1. ፊት የነበረውን የህል ሳይሆን ቀረ፣ ሙሉ የነበረው መጠት ቀነሰ ወይም አነሰ:: 2. የሚፈለገውን የህል ሳይሆን፣ ሳይሞላ፣ ሳይገኝ ቀረ፣ መጠት ወይም ብዛቱ አነሰ::
ጉድለት ስ 1. እንክን፣ ስህተት:: 2. ማነስ፣ መቀነስ፣ ማጉደል:: **ገንዘቡ ሲቆጠር ጉድለት አሳየ**:: 3. አጥረት:: **የቫይታሚን ጉድለት**::

ጎደሎ(ጎደሎ) ት 1. ሙሉ ያልሆነ፣ የተቀነሰለት፣ ያልተሟላ:: 2. የሰውነት ክፍሉ ወይም አካሉ ያልተሟላ(እጁ ወይም እግሩ የተቆረጠ፣ አይት የጠፋ...):: 3. (ዘይ.፣ስድብ) አጭር፣ ኩፍሩ::
ጎደሎ ቀን ስ መጥፎ አጋጣሚ(አደጋ፣ ሞት...)
የደረሰበት ወይም ያጋጠመበት ቀን::
ጎደሎ ቁጥር ስ ለሁለት ሲካፈል ቀሪ የሚኖረው ቁጥር (ለምሳሌ 3+5+ 9፣ 11...)::
ተጎደለ ግ 1. ሲደረግ የነበረው ወይም የተለመደው ነገር ተቋረጠ፣ ቀረ፣ ተሰተገላለ::
2.ሳይሟላ ቀረ፣ ጎደለ::

አጎደለ ግ 1. ካለው ወይም ከነበረው ነገር ላይ አነሳ፣ ቀነሰ:: 2. (የሆነ ሰው ወይም እቃ) ባለመኖሩ ወይም ባለመገኘቱ የተነሳ መከናወን፣ መፈፀም... የሚገባው ነገር ሳይከናወን ወይም ሳይፈፀም ቀረ፣ አጎዳ::

ጎጆ

ጎጆ ግ ራህ፣ አገላ (ለምሳሌ አንበሳ)።
ጎጆ ለ ስሩ እንደ ድንቅ ከመሬት ተቆፍሮ የሚወጣና የሚበላ ትጠለ ሰፋፊ ተክል።

ጎጆበ ግ 1. ጉድባ ሰራ። 2. አድፍጦ ጠበቀ።
ጉድባ ለ 1. ፈፋ፣ ጉድጓድ። 2. ምሽግ።

*ጎጆኘ
ተጎዳኝ ግ 1. (በሰራ፣ በአላማ፣...) አብሮ ሄደ ወይም ተጓዘ፣ ተወዳጀ። 2. ተጣመረ።
አጎዳኝ ግ 1. (በሰራ፣ በአላማ፣...) አብሮ እንዲጓዝ ወይም እንዲሄድ አደረገ፣ አወዳጀ። 2. አጣመረ።

*ጎጆደ
ጎዳዳ ት ጅንን፣ ኩፋ።
ተጓደደ ግ ኩፋ፣ ተጀነ፣ ታበዮ።

ጎጆጎጆ (ጎረጎጆ) ግ 1. ጥልቀት ፍረውጎ ጉድጓድ ሆነ። 2. ዝርግ የሆነ ወይም ሞላ ወይም ወጣ ያለ ነገር ወደ ውስጥ ገባ፣ ተሰረገደ።
ጉድጓድ ለ ወደ ታች ተቆፍሮ ወይም ተምሶ ከፍት የሆነ መሬት።
ጉድጓድ ገብተህ ታመጣለህ ከየትም ፈልገህ ታመጣለህ።

ጎድጓዳ ግ ዝርግ ያልሆነ ወይም ወደ ውስጥ የሰረገደ።
ጎድጓዳ ሳህን ለ ዝርግ ያልሆነ፣ እንደብረት ድስት የተሰራ ሳህን።
አጎጆጎጆ ጥልቀት እንዲኖረው አድርጎ ቆፈረ።

*ጎጆጎጆ
ነጎድጓድ ለ የመብረት ድምፅ ወይም ጉርምርምታ።
ተንጎጆጎጆ ግ 1. ራህ ወይም የነጎድጓድ ድምፅ ተሰማ። 2. ተንገሮታዊነት፣ በብዛት ፈሰሰ፣ ወረደ። 3. በብዛት ሆነ ወይም ተደረገ።
አንጎጆጎጆ ግ 1. የነጎድጓድ ድምፅ አሰማ። 2. በብዛት ሰጠ፣ አጎጆጎጆጎጆ። 3. አወረደ፣ አፈሰሰ።
ዝናቡን አንጎጆጎጆ።

ጎጆፈ ግ 1. እደፈ ወይም ቆሽሽ። 2. ጠፋ፣ ተበላሽ (ለም፣ ከብር፣ ዝና፣...)።
ጉድፍ ለ ቆሻሻ ወይም ጥራጊ።

አጎጆፈ ግ 1. አቆሽሽ። 2. (ዘይ.) አጠፋ፣ አበላሸ(ለምን፣ ከብርን፣ ዝናን፣...)።

ጎጆፈረ ግ ጫረ፣ ማለ፣ ቆፈረ።
ጎዳ ለ 1. ቀንድ የለለው(ከብት)። 2. ጥለት ያለለው(ጋቢ፣ ኩታ፣...)።

ጎዳ ግ 1. ችግር፣ ስቃይ፣ ሀመም፣... አስከተለ (አደጋ፣ ጽላ፣...)። 2. በደለ፣ ቅር አሰኘ፣ አስቀየመ። 3. አድሎአዊ በሆነ ወይም

ባለተመጣጠነ ወይም ትክክል ባልሆነ፣... ሁኔታ አንድን ነገር አደረገ። ለውን ሲያካፍል ለደን ጎራተኛል፣ ጫግውን ሲሸጥልኝ በዋጋ ጎራተኛል።
ጉዳት ለ 1. ችግር፣ ስቃይ፣ ጉስቆልና (በሀመም፣ በአደጋ፣ በሃዘን፣...) ምክንያት የሚመጣ። 2. ትክክል፣ ተገቢ፣ ተመጣጣኝ ባልሆነ ሁኔታ የተፈጸመ ድርጊት። የአንድ ነገር መሰበር፣ መሰላሸት፣... ወይም የአካል መጉደል።

ጉዳተኛ ት ጉዳት የደረሰበት(ሰው)።
ጎጆ ት ጉዳት የሚያስከትል።

ጎጆ ባህል ለ በሰው ላይ ጉዳት የሚያመጣና ሂላቀር የሆነ ባህል፣ ልማድ።

ተጎዳ ግ የቅርብ ዘመድ ሞተበት። ለገሌ ላባቱን ተጎዳ።

አጎዳ ግ (የሆነ ሰው ወይም እቃ) ባለመኖሩ ወይም ባለመገኘቱ የተነሳ መከናወን ወይም መፈጸም የሚገባው ነገር ሳይከናወን ወይም ሳይፈጸም ቀረ፣ አጎደለ።

ጎዳና ለ መንገድ።
ጎዳዳ "ጎጆደ" ስር ተመ.

ጎድን ለ 1. በግራና በቀኝ በኩል ከአከርካሪ አጥንት እስከ ደረት አገድም የሚዘረጋና በቀኝ እስራ ሁለት በግራ እስራ ሁለት ሆኖ የሚገኝ የደረት አጥንት። 2. ጎን። 3. ጎድን! እንዳይገፋህ ወይም ዞር በል ለማለት የሚነገር ቃል(የተጫነ አሁያ በለዎች አጠገብ በሚተላለፍበት ጊዜ)።
የጎድን አየ 1. ገረመመ። 2. ገላመጠ።

ጎድን ጥብስ ለ ለምግብነት ከነላጥንቱ ተጠብሶ የሚዘጋጅ የከብት ጎድን።
ጎድጓዳ "ጎጆጎጆ" ስር ተመ.

ጎደሎ "ጎደሎ" ስር ተመ.
ጎጆ "ጎዳ" ስር ተመ.

ጎጆ ለ 1. ጎጆ ቤት። 2. (ዘይ.) የትዳር ኑር።
ጎጆ ቀለስ 1. ጎጆ ቤት ሰራ። 2. ትዳር መሰረተ።

ጎጆ ወጣ 1. ትዳር መሰረተ። 2. እራሱን ችሎ ለብቻው መኖር ጀመረ (ከሚሰኩ፣ ከወላጆቹ ጋር ይኖር የነበረ)።

ጎጆ መውጫ ላልተደራጀና የራሱን ቤትና ትዳር ገና ለሚመሰርት ሰው የሚሰጥ ግጽጫ(ገንዘብ፣ እቃ፣...)።

ጎጆ ወጪ 1. አዲስ ትዳር መሰራች። 2. እራሱን ችሎ ለብቻ መኖርን ገና የጀመረ።

ጎጆ አወጣ ለአንድ ሰው ገንዘብ፣ እቃ፣... በመስጠት ራሱን እንዲቻል ወይም እንዲጽጽም አደረገ።

ጎጆ ቤት ስለ አነስተኛ የሳር ቤት።

ጎጆ ቤት

የጎጆ ኢንዱስትሪ ስለ እንደ ፋብሪካ ውስብስብ ቴክኖሎጂና የማምረቻ መሳሪያዎችን ሳይጠቀም በቤት ወይም በመኖሪያ አካባቢ ተወስኖ ልዩልዩ የፍጆታና የአገልግሎት ውጤቶችን የሚያመርት አነስተኛ ኢንዱስትሪ።

ጎጠረ ግንኙ ተበተተ(ሆድን)።

ጉጥር ት (ስድብ) ሆዱ የተነፋ ወይም ጉስር ያለ።

ጎጠጎጠ ግ ወጋ፣ ወጋ አደረገ። በጣቱ ጎጠጎጠ።

*ጎጠጎጠ

ጉጥ ስ 1. በእንጨት ላይ እንደ ጡት ጉብ ጉብ ብሎ የሚታይ የእንጨቱ ክፍል። 2. በማንኛውም ነገር ላይ እበጥ ወይም ጉብ ብሎ የሚታይ አካል።

አጎጠጎጠ ግ 1. መውጣት ወይም ማደግ ጀመረ(ጡት)። 2. አበቀለ። አጎመጎመ(ተከል ላይ የሚወጣ ጉጥ)።

አጎጠጎጠ ት ጡቶቿ ቆም ቆም ማለት የጀመሩ ወይም ለአካል መጠን የደረሰች (ልጃገረድ)።

አጎጠጎ ት 1. አጎጠጎጠ። 2. ቆም ቆም ማለት የጀመረ ጡት።

ጎጥ ስ 1. ጉብታ፣ ኮረብታ። 2. መንደር።

ጎፈረ ግ አደገ ወይም እንደ ጎፈሪ ሆነ(ፀጉር)።

ጎፈሪ ስ ተከርከጥና ተበጥሮ ቀጥ ብሎ የሚቆም ፀጉር

ጎፈር ስ 1. የአንበሳ ወይም የዝንጀሮ ጋማ ወይም ፀጉር። 2. እንደ ቆብ ተዘጋጅቶ በራስ ላይ የሚጠለቅ የአንበሳ ወይም የዝንጀሮ ፀጉር ። 3. ከአንበሳ ቆዳ የተዘጋጀ ለምድ።

አጎፈረ ግ ፀጉሩን እንደ ጎፈሪ አሳደገ።

ጎፈንጎ ግ አንገሽገሽ፣ አንገፈገፈ(ጣለም)።

ጎፍኖች ት የሚያንገሽገሽ፣ ጎምዛ (ለጣለም)።

ጎፊየ ጉፊያ ሆነ።

ጎፋያ ስ 1. የማይታኘት አንጆ(ሰጋ)። 2. የከሳና ያረጀ (ከብት)። 3. (ዘይ.፣ ስድብ) ያረጀ፣ የሸመገለ(ሰው)።

ጎፈጎፈ ግ አረጀ፣ ሸመገለ።

ጎፍጎፋ ት (ስድብ) ያረጀ፣ የደከመ።

ጎፈጠጠ ግ በእርጅና ወይም በሀመም ምክንያት ጎጠ።

ጎፍጣጣ(ጉፍጥጥ) ት (ስድብ) ያረጀ፣ የደከመ።

ተንጎፈጠጠ ግ ጎፈጠጠ።

ጎፈጠረ ግ በጥፍሩ ጫረ፣ ግጨረ፣ ቧጠጠ።

*ጎፈፈ

ጎፋፋ ት ተርፋፋ፣ ትልጥፍና የለለው፣ ጎታታ።

ተንጎፈፈ ግ በአለባቡ ዝርክርክ ብሎ እየተጎተተ ወይም እየተጎቀረፈፈ ተራመደ፣ ሃደ።

ጎፋ ግ በረገገ፣ ወገሽ።

ጎፍላ¹ ስ በሞተ ጥጃ ቆዳ ውስጥ ገለባ በመጠቅጠት የሚለራ የጥጃ ምስል።

ጎፍላ² ስ በሽጉጥ ማህደር፣ በመጎናፀፊያ... ዙሪያ የሚገኝ የከር ወይም የሃር ወይም የሱፍ ዘርፍ።

ጎፍናና "ጎፈንጎ" ስር ተመ.

ጎፍጎፋ "ጎፈጎፈ" ስር ተመ.

ጎፍጣጣ "ጎፈጠጠ" ስር ተመ.

ጎ¹ የ "ግ" ረደል ፍንፅት ዘር።

ጎጋ

ጎጋታ ግ በመተረጎም ስ ወይም በመጋጨት የሚሰማ ድምፅ።

ጎ አለ ግ እንደ በርና መስኮት ያለ ነገር ሲጋጭ የሚሰጠውን ድምፅ አይነት ሰጠ።

ጎጎ አለ ግ ተጎጎጎጎ።

ጎጎ አደረገ ግ አጎጎጎ።

ተንጎጎጎ ግ በመተረጎም ስ ወይም በመጋጨት በተደጋጋሚ ጎ ጎ የሚል ድምፅ ሰጠ።

አጎጎጎጎ ግ በማተረጎም ስ ወይም በማጋጨት በተደጋጋሚ ጎ ጎ የሚል ድምፅ እንዲሰጥ አደረገ።

ጎል(ጉል) ት ያልደቀቀ፣ አጎኳር (የአፈር፣ የሰኳር፣ የጨው...)

*ጎመጠ

አጎመጠ ግ ባቱ ሙሉ ጎርሶ አኘከ ወይም አላመጠ።

ጎሚያ ስ 1. ያለበለ ወይም ገና ጥሬ የሆነ(ፍራፍሬ)። 2. ከሙርቃነት ያለፈና በቃሪያነት ደረጃ ላይ ያለ ፍራፍሬ።

ጎሮ ስ በቤት ጀርባ ያለ ቦታ።

የጎሮ አትክልት ስ እንደ ሽንኩርት፣ ጎመጎ፣ ድጎች ያለና በቤት አካባቢ የሚተክል አትክልት።

ጎሳ ስ ለገመድ፣ ለቤት ክፍን፣ ለወፍራ

መጥረጊያ፣... የሚያገለግልና በደጋ አካባቢ የሚገኝ ቀጭንና ሻኪራ የሰር አይነት።

ገንግ ወደ ላይ ተወረወረ፣ ነጠረ።

አገንግ ወደ ላይ ወረወረ ወይም አነጠረ።

ገንገት ስ በእጅ ትርፅ ከላስቲክ ወይም ከሌሎች ወይም ከቆዳ፣... የሚሰራና ለአያንዳንዱ ጣት ግስገቢያ ያለው የእጅ ሽፋን፣ የእጅ ሹራብ።

ገንገት

ገንገይ ስ ስድስት ጥይት የሚጎርስ አፈ ጽሑፍ የጠመንጃ አይነት።

*ገዘ

ገዞ ስ ከአንድ ቦታ ወደ ሌላ በእግር ወይም በሌላ የመጓጓዣ አይነት የሚደረግ እንቅስቃሴ።

ገዞ ፍታት ስ (አ. እ. ተ. ቤ .) አስከሬን ከቤት ወጥቶ መቃብር ቦታ እስኪደርስ ድረስ ሰባት ቦታ ላይ እያረፈ ለሰባት ጊዜ የሚደረግለት የፀለጥ ፍትሃት አይነት።

ገዝ ስ አብሮ ያለ ወይም የሚኖር ብዙ እቃ፣ ከተት ወይም ቤተሰብ።

ገዙን ጠቀለለ ያለውን እቃ ወይም ንብረት ሁሉ ጠቅልሎ ለመሄድ ተነሳ፣ ተዘጋጀ።

ተገዝ ግ 1. ሄደ፣ ተራመደ። 2. ገዞ አደረገ። 3. ገሰገሰ። በሌላው ገጽ ተገዘ።

ተገዥ ግ 1. ከአንድ ቦታ ወደ ሌላ ቦታ ለመሄድ የተነሳ ወይም በመሄድ ላይ ያለ። 2. በአንድ ቦታ ረገጥ የማይቀመጥ ወይም መንገድ የሚያበዛ።

ተገዥ ግ ብዛት ያለው እቃ ወይም ሰው ከአንድ ወደ ሌላው ቦታ ተጭኖ ተወስደ፣ ሄደ። መጓጓዣ ስ 1. ከቦታ ወደ ቦታ ለመሄድ ወይም ለመንቀሳቀስ የሚያገለግል የጋማ ከብት፣ መኪና፣ አውሮፕላን፣... (ስእሉን የሚቀጥለው ገፅ ላይ ተመ.)። 2. በመኪና፣ በአውሮፕላን፣ በመርከብ፣... ለመጓዝ የሚከፈል ገንዘብ።

አገዝ ግ ብዛት ያለውን እቃ ወይም ሰው ከቦታ ወደ ቦታ ወሰደ።

አገዥ ግ ብዛት ያለውን እቃ ወይም ሰው ከቦታ ወደ ቦታ ወሰደ።

ገያ ስ በእሸትነቱ ከተመገቡት፣ እሸትም ባይሆን እንኳ እሱን በልቶ በላይ ላይ ወተት ወይም ተልባ ከተጠጣበት ይሰብራል ወይም ያሽመደምዳል የሚባል አተር መሳይ አህል።

ገደኛ "ገድ" ስር ተመ.

*ገደደ

ተገደደ ግ ኮራ፣ ተጀነነ (በትእቢት)።

አገደደ ግ አኮራ፣ ጀነነ።

ገዳ ስ በዋናው ቤት ውስጥ የሚገኝና ለማንኛውም

ቁሳቀስ ግንቀመጫ የሚሆን ልዩ ክፍል።

ገዳዋን ያውቃል ምስጢሯን፣ ገመናዋን፣ አደኗን ያውቃል።

ገዳዳ በር የምስጢር ወይም የሰርቆሽ በር።

ገድ ስ 1. ጓደኛ። 2. በላሻሊዝም ወይም በኩሚኒዝም ስርአት ውስጥ ያሉ የግለሰብ አራማጆች እርስ በርሳቸው የሚጠራቀሱት የአቶ ወይም የክቡር መተኪያ ስም። 3. ለአንድ ስራ ወይም ተልእኮ የተመደበ ቡድን።

ገደኛ ስ 1. ባልገጀራ። 2. አቻ፣ ተመሳሳይ (በእድሜ ወይም በሌላ)። 3. ወዳጅ።

ገደኛ አፈራ ገደኛ አገኘ ወይም አበጀ።

ገጉንቸር¹ ስ 1. በአፈርና በድንጋይ ውስጥ የምትኖርና ቆዳዋ ሻኪራ የሆነ የእንቁራሪት አይነት።

ገጉንቸር² ስ ተገጠላጣይ የበር ቁልፍ (በእሉን ቁልፍ ስር ተመ.)።

ገሳላ ግ 1. (እንደ ጽቂት ያለ ነገር በውሃ ሲበጠበጥ) በደንብ ሳይሟሟ ወይም ሳይፈርስ ቀረ፣ አልፎ አልፎ እንደኳስ ተደብሎሎ ተገኘ። 2. በእግር ብዙ ከመጓዝ ወይም ከባድ ስራ ከመስራት የተነሳ በሰውነት ላይ አልፎ አልፎ ሀመም ተለማ፣ ሰውነት ጣመነ።

ገገላ ግ (በውሃ ከተበጠበጠ እንደ ጽቂት ካለ ነገር ውስጥ አልፎ አልፎ ሳይሟሟ ወይም ሳይፈርስ እየተደበለበለ የሚገኝ ጽቂት።

ገሳሪ ግ ሙሀ፣ አገራ።

አገንሪ ገ.ከ.

ገንጎት "አገንጎት" ን ተመ.

ገንጎ ግ 1. በጣት፣ በእንጨት፣... ነካ ነካ ወይም ነጋ ወጋ አደረገ። 2. ለግስታወክ ጉሮሮውን በጣቱ ነካ ነካ አደረገ። 3. አስታወክ ወይም አስመለሰ።

አስገንጠ ግ አስታወክ ወይም አስመለሰ።

ገገን ግ ተመኛ፣ ጎመጀ፣ ፈለገ።

ጉጉት ግ አንድ ነገር ለማድረግ፣ ለማግኘት፣... ከፍተኛ ፍላጎት ወይም ምኞት ያለው።

ጉጉት ስ ከፍተኛ ፍላጎት ወይም ምኞት።

አገገን ግ 1. አማራ፣ ስሜት ሳበ። 2. እንድን ነገር በማሳየት ሌላው ሰው እንዲመኝ ወይም እንዲፈልግ አድርጎ አስገመጀ። 3. አሳሳ።

ገገጎት "ገጎ" ስር ተመ.

*ገጠጠ

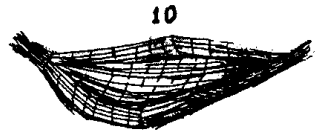
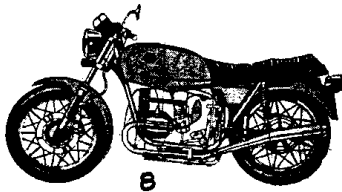
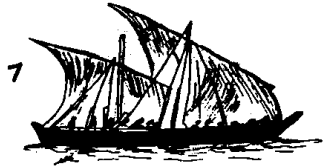
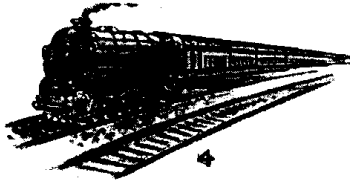
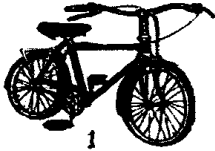
ማንገጠጥ ስ ማናናት፣ ማጣጣል ወይም ማሸገጠጥ።

ተገንጠጠ ግ ተናቀ፣ ተሸገጠጠ።

አገንጠጠ ግ እናናቀ፣ አቃለለ፣ አዋረደ ወይም አሸገጠጠ።

ገፈለ ግ አደፈ፣ ቆሸሸ (ልብሰ)።

አገፈለ ግ አቆሸሸ፣ አሳደፈ።

- 1. ብሰከሊት
- 2. አውቶቡስ
- 3. ቶሊት መኪና
- 4. ባቡር
- 5. ሂሊኮፕተር

- 6. አይርፕላን
- 7. ጆልብ
- 8. ሞተር ብሰከሊት
- 9. መርከብ
- 10. ታንኳ